ISSN 1725-5201

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 231

48. sējums

Izdevums latviešu valodā

2005. gada 20. septembris

Informācija un paziņojumi

Paziņojums Nr. | Saturs | Lappuse

I *Informācija*

. . . . . .

II *Sagatavošanas dokumenti*

Reģionu komiteja

59. plenārajā sesijā 2005. gada 13. un 14. aprīļa

2005/C 231/01 Reģionu komitejas atzinums par Priekšlikumu Padomes Regulai, kurā izklāstīti vispārīgi noteikumi par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu 1

2005/C 231/02 Reģionu komitejas atzinums par Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF) 19

2005/C 231/03 Reģionu komitejas atzinums par Priekšlikumu regulai par Kohēzijas fondu 35

2005/C 231/04 Reģionu komitejas atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par pieeju ostas pakalpojumu tirgum un — Balto Grāmatu par (EEK) Regulas Nr. 4056/86 par EK konkurences noteikumu piemērošanu jūras transportā pārskatīšanu 38

2005/C 231/05 Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai: Pirmais gada atskaites ziņojums par migrāciju un integrāciju 46

2005/C 231/06 Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai — Pētījums par saikni starp legālo un nelegālo migrāciju 50

LV

Cena: 18 EUR

(Turpinājums nākamajā lapā)

Paziņojums Nr.	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2005/C 231/07	Reģionu komitejas Atzinums par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par to personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, kontrolētu ieceļošanu ES un par viņu izcelsmes reģionu aizsardzības iespēju stiprināšanu: "uzlabot pieeju noturīgiem risinājumiem"	55
2005/C 231/08	Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojumu: Eiropas kaimiņattiecību politika — stratēģijas dokuments	58
2005/C 231/09	Reģionu komitejas Atzinums par priekšlikumu Padomes Regulai, ar kuru tiek izveidots pirmspievienošanās palīdzības instruments (*IPA*)	67
2005/C 231/10	Reģionu komitejas Atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/88/EK par atsevišķiem darba laika organizēšanas aspektiem	69
2005/C 231/11	Reģionu komitejas atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par finanšu instrumentu videi (LIFE+)	72
2005/C 231/12	Reģionu komitejas atzinums par tēmu Priekšlikums Padomes Regulai par īpašiem pasākumiem lauksaimniecības nozarē Eiropas Savienības attālāko reģionu atbalstam	75
2005/C 231/13	Reģionu komitejas atzinums par Brīvības, drošības un tiesiskuma telpu: reģionālo un vietējo varas iestāžu nozīme, ieviešot Hāgas programmu	83

LV

II

(Sagatavošanas dokumenti)

REĢIONU KOMITEJA

59. PLENĀRAJĀ SESIJĀ 2005. GADA 13. UN 14. APRĪĻA

Reģionu komitejas atzinums par Priekšlikumu Padomes Regulai, kurā izklāstīti vispārīgi noteikumi par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu

(2005/C 231/01)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā priekšlikumu Padomes regulai, kurā izklāstīti vispārīgi noteikumi par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, *COM(2004)492 final — 2004/0163 (AVC);*

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 16. jūlija lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo daļu konsultēties par šo jautājumu ar Reģionu komiteju;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta lēmumu apspriesties par minēto jautājumu ar Reģionu komiteju;

ņemot vērā Padomes 2004. gada 21. decembra lēmumu saskaņā ar EK Līguma 265. panta pirmo daļu un 80. pantu apspriesties par minēto jautājumu ar Reģionu komiteju;

ņemot vērā priekšsēdētāja 2004. gada 26. maija lēmumu dot norādījumu Teritoriālās kohēzijas politikas komisijai izstrādāt atzinumu par minēto tēmu;

ņemot vērā citus priekšlikumus Eiropas Komisijas regulām attiecībā uz Kohēzijas fondu, *COM (2004) 494 final — 2004/0166 (AVC)*, Eiropas Reģionālās Attīstības fondu, (ERAF), *COM (2004) 495 final — 2004/0167 (COD)*, Eiropas Sociālo fondu, *COM(2004) 493 final — 2004/0165 (COD)* un "Eiropas apvienības pārrobežu sadarbības izveidi *(EGCC)", COM(2004) 496 — final 2004/0168 (COD);*

ņemot vērā tās atzinumu attiecībā uz Trešo ziņojumu par Ekonomisko un Sociālo kohēziju (*CdR 120/2004 fin*) ([1]);

ņemot vērā tās perspektīvas ziņojumu par struktūrfondu pārvaldi un vienkāršošanu pēc 2006. gada (*CdR 389/2002 fin)* ([2]);

([1]) OV C 318, 22.12.2004., 1. lpp.
([2]) OV 2003/C 256/01

ņemot vērā tās atzinumu par "Vietējo un reģionālo varas iestāžu un sociālās ekonomikas organizāciju sadarbību: ieguldījumu nodarbinātībā, vietējā attīstībā un sociālajā kohēzijā", (*CdR 384/2001 fin)* ([3]);

ņemot vērā *Albert Bore* kga iesniegto atzinuma projektu par finanšu plānu (Komisijas paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam: paplašinātās ES kopīgās nākotnes politikas veidošana un budžeta risinājumi 2007. — 2013. gadam.), ko Teritoriālās kohēzijas politikas komisija pieņēmusi 2004. gada 26. novembrī (*CdR 162/2004 rev. 3*);

ņemot vērā *Rosario Kondorelli* kga iesniegto atzinuma projektu attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF), (*CdR 233/2004 rev.1);*

ņemot vērā *Paiva* kga iesniegto atzinuma projektu attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Kohēzijas fondu (*CdR 234/2004*);

ņemot vērā *Fernandez Felgueroso* kdzes iesniegto atzinuma projektu attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Sociālo fondu (*CdR …/2004*);

ņemot vērā Teritoriālās Kohēzijas politikas komisijas 2005. gada 4. februārī pieņemto atzinuma projektu (*CdR 232/2004 rev.3*) (ziņotāji: *Nillson* kgs, *Kommunalrad/ORDF* un *Tatsis* kgs, *Proedros Nomarchiakis Aftodioikissis Dramas-Kavalas-Xanthis*);

1) **tā kā** Komitejas novērtējumu pamata mēraukla joprojām ir EK Līguma 158. pantā noteiktais uzdevums. Ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšana, lai veicinātu harmonisku Kopienas vispārējo attīstību un mazinātu reģionu atšķirības, jo īpaši attiecībā uz attīstības nepietiekamības samazināšanu visatpalikušākajos reģionos, dos nozīmīgu ieguldījumu reģionālo un vietējo varas iestāžu lomas stiprināšanā Eiropā un veicinās Lisabonas un Gēteborgas programmu mērķu īstenošanu;

2) **tā kā** Eiropas konstitucionālā līguma III-220. pants stiprina kohēzijas mērķi, ieviešot teritoriālo dimensiju; "*Lai veicinātu harmonisku vispārējo attīstību, Savienībai jāizstrādā un jārealizē rīcības plāns, kas ved pie tās ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšanas*";

3) **tā kā** ES paplašināšana ir radījusi papildu prasības kohēzijai Eiropā, kuru izpildei vajadzēs ilgtermiņa un noturīgus pasākumus;

2005. gada 13. un 14. aprīļa 59. plenārajā sesijā (13. aprīļa sanāksmē) ir pieņēmusi šādu atzinumu.

REĢIONU KOMITEJA

IEVADS

I. **Galvenie jautājumi**

1. Uzskata, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 158. pantu kohēzijas politikas reģionālā dimensija ir ļoti svarīga un pēc paplašināšanās tā jāstiprina, lai veicinātu 25 valstu Eiropas Savienības harmonisku attīstību.

2. Novērtē par pozitīviem pēdējos gados gūtos rezultātus saistībā ar kohēziju un Eiropas Savienības reģionālās politikas ietekmi saistībā ar Kopienas sociālās un ekonomiskās kohēzijas stiprināšanu kopumā; tā arī atkārtoti uzsver, ka Līgumos paredzētā kohēzijas politika ir visspēcīgākais, pārskatāmākais un svarīgākais līdzeklis, kas izmantots solidaritātes un sadarbības principu īstenošanā, un tādēļ tā ir viens no galvenajiem stūrakmeņiem Savienības iedzīvotāju un teritoriju integrācijā.

3. Akceptē Komisijas finansiālos priekšlikumus piešķirt EUR 336,1 miljardus kohēzijas politikai un minētās summas sadali starp trim mērķiem. Reģionu komiteja uzskata, ka Komisijas priekšlikumi ir piemēroti, lai turpinātu sniegt palīdzību "vecās" ES reģioniem, tādā pašā mērā atbalstot jaunās dalībvalstis, ja līdzekļi tiek pārdalīti vienlīdzīgi un piešķirti vissmagāko problēmu risināšanai. Minēto priekšlikumu pagaidām akceptē, bet ar skaidru nosacījumu, ka Komisija un dalībvalstis centīsies nodrošināt saprātīgu palielinājumu, ņemot vērā paplašināšanas izraisītās jaunās prasības.

([3]) OV C 192, 12.08.2002., 53. lpp.

4. Uzskata, ka EK ierosinātie jebkādi budžeta samazinājumi apdraudēs kohēzijas politikas pamatus un tādējādi graus solidaritātes principu, kas galu galā ir Eiropas integritātes identitātes noteikta un būtiska sastāvdaļa.

5. Līdz ar to noraida jebkuru Komisijas piedāvātā budžeta apjoma koriģēšanas mēģinājumu attiecībā uz līdzekļu sadali starp mērķiem.

6. Atkārtoti uzsver Eiropas efektīvas reģionālās politikas un Lisabonas –Gēteborgas programmas īstenošanas sarežģīto saikni. ES turpmākā izaugsme un konkurētspēja visās Eiropas daļās tiks veicināta ar ES kohēzijas politikas turpināšanu, iesaistot visus reģionus, nevis ar minētās politikas atkārtotu nacionalizēšanu; ES konkurētspēja ir atkarīga no katra reģiona konkurētspējas.

7. Brīdina, ka plānošanas perioda sākuma kavēkļi ieilgušu sarunu rezultātā novedīs pie finansiālas sagrāves un nestabilitātes visās ES vietējās un reģionālās iestādēs.

II. **Jaunas partnerattiecības kohēzijas politikas īstenošanai**

8. Apstiprina **resursu un prioritāšu koncentrēšanu uz trijiem minētajiem mērķiem** (konverģence, reģionālā konkurētspēja un nodarbinātība un teritoriālā sadarbība). Tas pilnveidos iekšējo konsekvenci saistībā ar struktūrfondu koordinēšanu Kopienas līmenī un koordinēšanu ar konkrētām Eiropas nozaru politikām, un ārējo konsekvenci attiecībā uz dažādu darbības līmeņu (vietējā, reģionālā, valsts un Eiropas) saikni.

9. Atzinīgi vērtē faktu, ka **Kohēzijas fonds** attiecas uz dalībvalstīm, kuru NKI ir zemāks par 90 % no Kopienas vidējā rādītāja. Komiteja uzskata, ka jāatrod politisks risinājums attiecībā uz valstīm, kuras pēc paplašināšanās vairs nevarēs saņemt fonda līdzekļus.

10. Atbalsta priekšlikumu, ka struktūrfondu sniegtais atbalsts saskaņā ar "**Konverģences mērķi**" koncentrēsies uz noturīgu reģionālo un vietējo saimniecisko attīstību.

11. Atbalsta Komisijas priekšlikumu atrast risinājumu attiecībā uz reģioniem, ko saistībā ar jauno konverģences mērķi ir ietekmējis t.s. **statistikas efekts**. Tomēr attiecīgais Regulas noteikums nav pietiekami plašs, jo tas neparedz noteiktu plānošanu attiecībā uz atbalsta apjomu un atbalstu regulējošo noteikumu piemērošanu.

12. Apstiprina Komisijas priekšlikumu izveidot **"Konkurences un nodarbinātības" mērķi visiem reģioniem**, kas neatbilst Konverģences mērķim; īpaša uzmanība jāveltī reģioniem, kur ir nopietnas sociālekonomiskas problēmas un būtiska nepieciešamība pēc strukturāla pielāgojuma: šie reģioni būtu jānosaka saskaņā ar īpašiem kritērijiem; tas apstiprina faktu, ka šis jaunais mērķis jāattiecina uz reģionālo līmeni kopumā.

13. Piekrīt, ka reģioni, kas 2006. gadā pilnībā ietilps 1. mērķī, bet kurus nevar iekļaut "konverģences" prioritātes tipoloģijā "pakāpeniskas ieviešanas ietvaros" un kas no struktūrfondiem turpina saņemt atbalstu, lai ar godīgiem un vienlīdzīgiem noteikumiem censtos sasniegt reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi.

14. Izsaka atzinību saistībā ar īpaša "**Teritoriālās sadarbības mērķa**" izveidi un starptautiskās, pārrobežu un tīklu sadarbības iekļaušanu, taču vienlaicīgi pieprasa jaunajā mērķī kā patstāvīgu jomu iekļaut arī starpreģionālo sadarbību. Atttiecībā uz šo mērķi īpaši jāuzsver jauninājumu popularizēšana un paraugprakse, lai veicinātu konkurētspēju ES.

15. Piekrīt tam, ka, piešķirot fondu atbalstu, tiek ņemta vērā **Eiropas teritoriālā dimensija**, īpaši uzsverot pilsētu teritoriju, reģionu, kas atkarīgi no zvejniecības, reģionu ar īpaši nelabvēlīgiem apstākļiem (salas, maz apdzīvoti apgabali, kalnu apgabali vai pierobežu reģioni) un attālāko reģionu dinamiskuma veicināšanu.

16. Atbalsta jauno ierosināto **Aktu par kaimiņattiecībām** kā līdzekli, kas pastiprina Eiropas kopējās mājas redzējumu un aicina Eiropas Komisiju izteikt skaidrus priekšlikumus minēta līdzekļa un teritoriālās sadarbības mērķa koordinēšanai, lai maksimāli palielinātu savstarpējo sinerģiju.

17. **Atzīmē**, ka atkārtoti jādomā par atsevišķām starpvalstu zonām, lai ņemtu vērā Eiropas jauno politisko ģeogrāfiju saistībā ar **nākamo paplašināšanu** un iesaka saglabāt šis starptautiskās sadarbības zonas no esošā 2000. –2006. gada perioda, kas atbilst Kopienas izvirzītajām konsekvences un efektivitātes prasībām, un palīdzējušas attīstīt kopējās intereses un iespējas reģioniem, ko tās ietver.

18. Atbalsta **dzimumu aspekta** iekļaušanu visos fondu plānošanas, īstenošanas un novērtēšanas posmos.

19. Atzinīgi vērtē darbu, kas ieguldīts, lai **vienkāršotu administrēšanu,** uzlabotu to fondu pārredzamību un vadīšanu, kurus pārvalda ar pamatregulu, un mudina izmantot tādu pašu pieeju, lai ieviestu noteikumus, ko pieņems Komisija.

20. Atbalsta priekšlikumus par vietējo, reģionālo, valstu un Kopienas varas iestāžu, kā arī privātā sektora un sociālā sektora dalībnieku **partnerības** un sadarbības stiprināšanu visā strukturālo fondu un Kohēzijas fonda plānošanas, īstenošanas un novērtēšanas procedūrā.

21. Atbalsta **stratēģiskās pieejas** ieviešanu plānošanas sistēmā tādēļ, ka tā rada jaunu politisku procesu, kas spēs paaugstināt plānošanas kvalitāti un vadības efektivitāti un lietderīgumu. Vienlaikus šāda pieeja nodrošina iespēju valstu stratēģiju un kohēzijas politikas stratēģisko mērķu labākai koordinēšanai.

22. Uzskata, ka **valstu stratēģisko pamatprincipu kopumu** ieviešana nodos vadības pienākumus attiecīgo darbības programmu vadošajām iestādēm, un tādēļ paredz, ka reģionālo un vietējo varas iestāžu loma kohēzijas politikas visās fāzēs var pastiprināties.

23. Atzīst, ka jauna izņēmuma pievienošana attiecībā uz N+2 noteikuma piemērošanu palielina **elastību** un palīdz reģioniem jo īpaši jaunajās dalībvalstīs savlaicīgi un pareizi absorbēt kohēzijas politikas līdzekļus, kaut arī komiteja uzskata, ka Komisijai jāveic vairāk pasākumu lielākas elastības sasniegšanai.

III. **Reģionu komitejas viedoklis**

24. Atzīmē, ka vienkāršošana nav tikai decentralizācija, bet arī sistēmas **lielāka pārskata atbildība** kopumā. Reģionu komiteja uzsver partnerības principa un vietējo un reģionālo varas iestāžu ievēlēto pārstāvju iesaistīšanās nozīmīgumu, un aicina Komisiju mudināt dalībvalstis vajadzības gadījumā izmantot trīspusēju vienošanos noslēgšanas iespēju.

25. Atbalsta Komisijas centienus pastiprināt **subsidiaritātes principu.** Vienkāršošanas sakarā Reģionu komiteja tādēļ vēlētos uzsvērt, ka svarīgi ir nepalielināt centralizāciju dalībvalstu līmenī. Svarīgi ir nodrošināt subsidiaritātes principu arī vietējā un reģionālā līmenī. Mērķis nedrīkst būt tikai nodot atbildību dalībvalstīm, bet gan attiecīgo dalībnieku iesaistīšanās kohēzijas politikas mērķu īstenošanas atbilstošajā posmā. Vēlas redzēt subsidiaritātes principa piemērošanu pašās dalībvalstīs, ne tikai dalībvalstu un Eiropas Savienības starpā.

26. Uzskata, ka reģionālo un vietējo varas iestāžu turpmāka iesaistīšanās visos nākamās plānošanas perioda posmos dos pozitīvu ieguldījumu to absorbēšanas problēmu risināšanā, kas radušās pašreizējā plānošanas periodā.

27. Aicina Eiropas Komisiju izstrādāt pamatnoteikumus **valsts atbalsta noteikumu** un nosacījumu **teritoriālajai diferenciācijai**, lai ļautu izdarīt mērķtiecīgus valsts ieguldījumus jo īpaši tur, kur tie var labot reālas tirgus nepilnības, lai sasniegtu teritoriālās kohēzijas mērķi.

28. Ierosina, ka dažiem **ļoti reti apdzīvotiem reģioniem** piemērojams īpašs režīms, pienācīgi ņemot vērā tajos dominējošo apstākļu nopietnību, kā noteikts Zviedrijas un Somijas pievienošanās līgumos.

29. Uzskata, ka priekšlikums par **Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa īstenošanu** jāizsaka skaidrāk. Jāpieliek ievērojamas pūles administratīvo formalitāšu vienkāršošanā, it sevišķi attiecībā uz pārrobežu atbalsta programmām, jo ES juridisko un administratīvo nosacījumu ārkārtīgā sarežģītība līdz šim bijusi nopietns šķērslis pārrobežu sadarbībai.

30. Atzinīgi vērtē **jūras robežu** iekļaušanu pie teritoriālās sadarbības mērķiem un prasa, lai 150 kilometru ierobežojumu interpretētu elastīgāk, kas dos iespēju mērķtiecīgi sadarboties tiem reģioniem, kam ir kopīgas jūras robežas.

31. Iesaka **starpreģionālās sadarbības efektivitātes** paaugstināšanai reģionālajās programmās iekļaut visus stratēģiskos jautājumus, kam ir pievienotā vērtība Eiropas līmenī un pietiekami finanšu līdzekļi.

32. Atbalsta Komisijas pievērsto uzmanību **sociālās integrācijas** stiprināšanai un pieprasa vairāk pasākumu, lai varētu reaģēt uz personu ar spēju traucējumiem vajadzībām.

33. Uzskata, ka jāveltī lielāka uzmanība problēmām, kas saistītas ar iedzīvotāju novecošanu, jo novecošana ir viens no lielākajiem sarežģījumiem, kas Eiropai būs jārisina nākamajos gadu desmitos.

34. Stingri iesaka, ka nākamajām struktūrfondu finansētajām programmām jāaptver tādas problēmas kā pilsētu atjaunošana, sociālā atstumtība, ekonomikas pārstrukturēšana un sabiedriskais transports, kurām visām ir tendence koncentrēties lielpilsētu apkaimē; struktūrfondiem ir jāveicina ilgtspējīga attīstība pilsētu aglomerācijās.

35. Ir ieinteresēta noteikt Kopienas līdzfinansējuma likmi attiecībā uz publiskā sektora kopējiem izdevumiem, jo tas varētu mazināt privātā sektora līdzdalību programmās. Tādēļ komiteja ierosina aprēķināt fondu ieguldījumu attiecībā uz valsts kopējiem izdevumiem kā būtisku līdzekli **valsts un privātā sektora** partnerattiecību nostiprināšanai.

36. Pieprasa, lai RK piedalītos un ar to aktīvi apspriestos **Eiropadomes pavasara** ikgadējā konkurētspējas un kohēzijas programmas izskatīšanā. Tas nodrošinātu iespējas vietējām un reģionālajām varas iestādēm izvirzīt jautājumus un labu praksi, kas nepieciešama Lisabonas un Gēteborgas programmas īstenošanas atklātās koordinēšanas metodes darbības pilnveidošanai.

37. Argumentē, ka **valsts stratēģisko pamatprincipu kopumam** jābūt īsam stratēģiskam dokumentam, kurā ir pietiekami daudz vietas reģionu darbības programmām, lai noteiktu konkrētos mērķus un pasākumus katram reģionam. Bez tam ir būtiski nodrošināt to, lai šo dokumentu izstrāde nekavē darbības programmu apstiprināšanu vai nerada papildus apgrūtinājumus to īstenošanai.

38. Lūdz Komisiju saglabāt esošo **izpildes rezerves sistēmu**.

39. Ierosina sistēmu, kurā vienīgi **kompensējamais PVN** neatbilstu ieguldījumam ERAF, līdzīgu sistēmai, kuru Komisija jau ir ierosinājusi attiecībā uz ESF. Pašlaik ir noteiktas pasākumu izmaksas vietējā un reģionālā līmenī. Tā kā PVN ir valsts ieņēmums, jānosaka modelis, lai likvidētu tā negatīvo ietekmi vietējā un reģionālajā līmenī.

40. Uzskata, ka **N+2 noteikumam** joprojām ir nelabvēlīga ietekme plānošanas perioda sākumā, jo īpaši saistībā ar teritoriālās sadarbības mērķi, kā arī ar nozīmīgiem ieguldījumu projektiem, kas nesasniedz lielāko projektu robežsummu. Šīs negatīvās sekas varētu ievērojami samazināt, palielinot to maksājumu daļu, kas neietilpst automātiskajā līdzekļu sadalē.

41. Prasa, lai darbības programmās, prioritāšu un pasākumu izklāstos būtu skaidras norādes uz obligātām ekoloģiskajām saistībām.

42. Uzskata, ka kohēzijas politikai jāveicina teritoriālās attīstības politika, kas spēj ņemt vērā esošās Eiropas sadarbības struktūras un sadarbības perspektīvas, ievērojot kopīgās teritoriālās iezīmes.

REĢIONU KOMITEJAS IETEIKUMI

I DAĻA

PALĪDZĪBAS MĒRĶI UN VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI

I NODAĻA

Darbības joma un definīcijas

1. ieteikums

2. panta 5. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
5) "valsts izdevumi": jebkurš valsts finansējuma papildinājums operācijām, kuru izcelsme ir valsts, reģionālo un vietējo varas iestāžu, Eiropas Kopienu budžets saistībā ar struktūrfondiem un Kohēzijas fondu un jebkuri līdzīgi izdevumi. Jebkurš finansējuma papildinājums operācijām, kuru izcelsme ir publisko tiesību institūciju, vienas vai vairāku reģionālo vai vietējo varas iestāžu vai publisko tiesību institūciju apvienību budžets Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta 2004/18/EC Direktīvas par būvdarbu valsts līgumu, preču piegādes publiskā pasūtījuma līgumu un pakalpojumu valsts līgumu piešķiršanas kārtības saskaņošanu izpratnē, tiks uzskatīts par valsts ieguldījumu;	5) "valsts izdevumi": jebkurš valsts finansējuma papildinājums, ~~kuru izcelsme ir Valsts budžets,~~ valsts,reģionālajām un vietējo varas iestāžu darbībām, Eiropas kopienu darbībām saistībā ar struktūrfondiem un Kohēzijas fondu, un jebkuri līdzīgi izdevumi. Jebkurš finansējuma papildinājums operācijām, kuru izcelsme ir vienas vai vairāku reģionālo vai vietējo varas iestāžu vai publisko tiesību institūciju apvienību budžets Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EC par būvdarbu valsts līgumu, preču piegādes publiskā pasūtījuma līgumu un pakalpojumu valsts līgumu piešķiršanas kārtības saskaņošanu izpratnē, tiks uzskatīts par valsts ieguldījumu;

Pamatojums

Valsts izdevumi ir valsts iestāžu nodrošināts valsts ieguldījums. Ir nepieciešams precizēt, no kurienes nāk publiskais finansējums. Tas tikai rada šķēršļus un ierobežojumus, nevis radošu darbu vietējā un reģionālā līmenī kopā ar partnerību, kā norādīts 10. pantā.

2. ieteikums

3. panta 1. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
1. Kopienas Līguma 158. panta ietvaros veikto darbību mērķis ir nostiprināt paplašinātās Kopienas ekonomisko un sociālo kohēziju, lai veicinātu Kopienas harmonisku, līdzsvarotu un ilgtspējīgu attīstību. Tas tiek paveikts ar fondu, Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansu instrumentu palīdzību. Šīs darbības mērķis ir risināt ar pieaugušajām ekonomiskajām, sociālajām un teritoriālajām atšķirībām, īpaši atpalikušākajās valstīs un reģionos, ar paātrināto ekonomikas pārstrukturēšanu un ar iedzīvotāju novecošanu saistītās problēmas. Fonda darbība valstu reģionālajā līmenī atspoguļo Kopienas prioritātes attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību, veicinot ekonomikas izaugsmi, konkurētspēju un nodarbinātību, sociālo iekļaušanu, kā arī vides aizsardzību un kvalitāti.	1. Kopienas Līguma 158. panta ietvaros veikto darbību mērķis ir nostiprināt paplašinātās Kopienas ekonomisko un sociālo kohēziju, lai veicinātu Kopienas harmonisku, līdzsvarotu un ilgtspējīgu attīstību. Tas tiek paveikts ar fondu, Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansu instrumentu palīdzību. Šīs darbības mērķis ir risināt ar pieaugušajām ekonomiskajām, sociālajām un teritoriālajām atšķirībām, īpaši atpalikušākajās valstīs un reģionos, ar paātrināto ekonomikas pārstrukturēšanu un ar iedzīvotāju novecošanu saistītās problēmas. Īstenojot kohēzijas politikas mērķus, Kopiena veicina ekonomisko aktivitāšu harmonisku, līdzsvarotu un noturīgu attīstību. Fonda darbība valsts, reģionālajā un vietējā līmenī atspoguļo Kopienas prioritātes attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību, veicinot ekonomikas izaugsmi, konkurētspēju un nodarbinātību, sociālo iekļaušanu, kā arī vides aizsardzību un kvalitāti.

Pamatojums

Izceļot kohēzijas politikas mērķi un padarot darbības un pasākumus par otršķirīgu punkta apakšlīmeni, mēs ieliekam atpakaļ kopējo kohēzijas politikas kodolu Kopienas līmenī. Ieteikums atbilst Regulas 1260/99 1. pantam, kurā paredzēts, ka "šo mērķu sasniegšanā kopienas devums.....". Pašreizējā priekšlikuma projekts skaidri nobīda uzsvaru: "pasākumi saskaņā ar minētajiem fondiem valsts un reģionālā līmenī ietver Kopienas prioritātes ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanai, stiprinot izaugsmi" (finansiālais mērķis). Minētajam noteikumam nepārprotami ir citāds uzsvars nekā patreizējam priekšlikumam.

3. ieteikums

3. panta 2. punkta a) apakšpunkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
a) "Konverģences" mērķis ir paātrināt visvājāk attīstīto dalībvalstu un reģionu konverģenci, uzlabojot izaugsmes un nodarbinātības apstākļus, palielinot un uzlabojot investīcijas fiskālajos un cilvēku resursos, inovācijas attīstībā un zināšanu sabiedrībā, adaptācijā ekonomiskajām un sociālajām izmaiņām, vides aizsardzībā un uzlabošanā, kā arī administrācijas efektivitātē. Šis mērķis atbildīs Fondu prioritātēm.	a) "Konverģences" mērķis ir paātrināt visvājāk attīstīto dalībvalstu un reģionu konverģenci, uzlabojot izaugsmes un nodarbinātības apstākļus, palielinot un uzlabojot investīcijas fiskālajos un cilvēkresursos, infrastruktūrā, uzņēmējdarbībā, inovācijas attīstībā un izglītotā sabiedrībā, spējā adaptēties ekonomiskajām un sociālajām izmaiņām, vides aizsardzībā un uzlabošanā, kā arī administrācijas efektivitātē. Šis mērķis atbildīs Fondu prioritātēm.

Pamatojums

Svarīgi, lai "konverģences" mērķim būtu skaidrs uzsvars uz infrastruktūras jautājumiem, kas rodas ne tikai no fiziskās infrastruktūras, bet arī no cilvēku resursu un uzņēmējdarbības infrastruktūras, kā arī inovācijas attīstības un zināšanu sabiedrības, apkārtējās vides aizsardzībai un attīstībai, un administratīvās efektivitātes uzlabošanai.

4. ieteikums

6. panta 1. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
Izstrādājot 25. pantā minēto vispārējo nacionālo stratēģisko plānu, katra dalībvalsts norāda NUTS I vai NUTS II reģionus, par kuriem tā iesniegs programmas finansēšanai no ERAF.	Izstrādājot 25. pantā minēto vispārējo nacionālo stratēģisko plānu, katra dalībvalsts, vienojoties ar reģioniem norāda NUTS I vai NUTS II reģionus, par kuriem tā iesniegs programmas finansēšanai no ERAF. Saskaņā ar 34. panta 2. punktu dalībvalsts var ieteikt programmas arī citā, piemērotākā teritoriālajā līmenī.

Pamatojums

Precizēšanai ir svarīgi šeit iekļaut īpašu atsauci uz 34. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru dalībvalsts var ierosināt darbības programmas citā teritoriālajā līmenī, ne tikai NUTS I vai NUTS II līmeņos.

5. ieteikums

7. panta 3. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
Kopienas teritorija ir piemērota sadarbības tīkla izveidei un pieredzes apmaiņas organizēšanai.	Kopienas teritorija ir piemērota reģionālajai sadarbībai, kas var aptvert plašu spektru — no pieredzes apmaiņas līdz investīciju projektu īstenošanai. ~~sadarbības tīkla izveidei un pieredzes apmaiņas organizēšanai~~. Līdz ar to arī turpmāk ir jānodrošina iespēja veidot projektus pie Kopienas līdzšinējām iekšējām un jaunajām ārējām robežām.

Pamatojums

Starptautiska sadarbība norisinās vienā no trīspadsmit šajā nolūkā izveidotajiem reģioniem. Paralēli šim sadarbības veidam nepieciešams izveidot sadarbības projektus ar tiem reģioniem visā Savienībā, kuri nav iekļauti pārrobežu vai starptautiskajā sadarbībā. Ja šī sadarbība tiek ierobežota ar pieredzes apmaiņu un sadarbības tīklu izveidošanu, tas pilnībā neatbilst reģionu centieniem pēc plašākas sadarbības ar citiem Savienības reģioniem. Tādēļ visaptverošai pārrobežu un starptautiskās sadarbības tematikai jābūt pieejamai arī starpreģionu sadarbībā.

IV NODAĻA

Palīdzības principi

6. ieteikums

10. panta 1. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	Grozījumi
1. Lēmumu par finansējuma piešķiršanu no fondiem pieņem Komisija ciešā sadarbībā, turpmāk tekstā "sadarbība", starp Komisiju un dalībvalsti. Saskaņā ar pašreizējiem nacionāliem likumiem un pieredzi dalībvalsts norāda pārvaldes institūcijas un institūcijas, ar kurām tā sadarbojas, proti:	1. Lēmumu par finansējuma piešķiršanu no fondiem pieņem Komisija ciešā sadarbībā, turpmāk tekstā "sadarbība", starp Komisiju, ~~un~~ dalībvalsti un reģioniem. Saskaņā ar pašreizējiem nacionāliem likumiem un pieredzi dalībvalsts organizē partnerību ar atbilstošajām pārvaldes institūcij~~as~~ām un institūcij~~as~~ām, ar kurām tā sadarbojas, proti:

Pamatojums

Regulai ir jānodrošina reģionu līdzdalība visos sarunu posmos par fondiem. Komisijas ierosinājums padara reģionu līdzdalību minētajās sarunās atkarīgu no tā, vai dalībvalsts tos norāda. Apspriežot fonda intervenci savā teritorijā un savā kompetences jomā, ir noteikti nepieciešams reģionu un Komisijas tiešais dialogs.

Pati Komisija Baltajā grāmatā par pārvaldību atzīst, ka reģionu atbildības pieaugumu Kopienas politikas ietvaros — šeit atbildība konkrēti attiecas uz kohēzijas politiku — nav pavadījusi to faktiskās līdzdalības palielināšanās ES. Tas esot saistīts ar faktu, ka valstu valdības nepietiekami iesaista reģionus savas nostājas pret Kopienas politiku izstrādāšanā. Viena no iespējām, kā nodrošināt reģionu līdzdalību kohēzijas politikā, ir regulās noteikt to piedalīšanos sarunās.

Apkopojot: reģioni regulā ir jāatzīst kā pārvaldes un maksājumu iestādes, tādēļ visās sarunās par fondiem ir nepieciešams tiešs dialogs starp reģoniem un Komisiju.

7. ieteikums

10. panta 1. punkts c) apakšpunkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
c) jebkura cita atbilstoša organizācija, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, partnerus vides jomā, nevalstiskās organizācijas un organizācijas, kas atbildīgas par vīriešu un sieviešu līdztiesības veicināšanu	c) jebkura cita atbilstoša organizācija, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, partnerus vides jomā, nevalstiskās organizācijas, sociālekonomikas sektora organizācijas un organizācijas, kas atbildīgas par vīriešu un sieviešu līdztiesības veicināšanu.

Pamatojums

Partnerībai jānostiprina sociālekonomikas sektora organizāciju iesaistīšana.

8. ieteikums

10. panta 2. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
2. Partnerība noris pilnīgā saskaņā ar katras kategorijas partnera institucionālo, juridisko un finansiālo kompetenci. Tā attiecas uz attiecīgās valsts stratēģisko pamatprincipu kopuma sagatavošanu un kontroli, kā arī uz darbības programmu sagatavošanu, īstenošanu, kontroli un izvērtēšanu. Katra dalībvalsts plānošanas dažādajās stadijās iesaista piemērotus partnerus, it īpaši reģionus, ievērojot katrai stadijai noteikto termiņu.	2. Partnerība noris pilnīgā saskaņā ar katras kategorijas partnera institucionālo, juridisko un finansiālo kompetenci. Tā attiecas uz attiecīgās valsts stratēģisko pamatprincipu kopuma sagatavošanu un kontroli, kā arī uz darbības programmu sagatavošanu, finansējumu, īstenošanu, kontroli un izvērtēšanu. Katra dalībvalsts programmas plānošanas dažādās stadijās iesaista piemērotus partnerus, it īpaši reģionus un pilsētas, pie tam, lai ļautu izpausties to ietekmei, ievērojot katrai stadijai ~~noteikto~~ piemērotu termiņu.

Pamatojums

Būtiski, lai partnerībai tiktu dota iespēja ietekmēt plānošanas stadijas. Un to var izdarīt tikai tad, ja tai tiek dots pietiekami daudz laika. Tāpat ir svarīga ietekme uz finansējumu, un to vajadzētu pievienot.

V NODAĻA

Finanšu struktūra

9. ieteikums

15. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījumi
15. panta	*15. panta*
Globālie resursi	**Globālie resursi**
1. Saskaņā ar ikgadējā sadalījuma shēmu, kas norādīta 1. pielikumā, fondu paredzētie līdzekļi 2007. līdz 2013. gadam ir 336.1 biljons eiro 2004.	1. Saskaņā ar ikgadējā sadalījuma shēmu, kas norādīta 1. pielikumā, fondu paredzētie līdzekļi 2007. līdz 2013. gadam ir 336.1 biljons eiro 2004.
Līdzekļu sadalījuma plānošanai un pakāpeniskai iekļaušanai Eiropas Kopienu vispārējā budžetā 1. apakšpunktā minētā summa tiek indeksēta līdz 2 % gadā.	Līdzekļu sadalījuma plānošanai un pakāpeniskai iekļaušanai Eiropas Kopienu vispārējā budžetā 1. apakšpunktā minētā summa tiek indeksēta līdz 2 % gadā.
Budžeta līdzekļu sadalījums 3. panta 2. punktā noteiktajiem mērķiem paredzēts galvenokārt "konverģences" mērķu reģioniem.	Budžeta līdzekļu sadalījums 3. panta 2. punktā noteiktajiem mērķiem paredzēts galvenokārt "konverģences" mērķu reģioniem.
2. Saskaņā ar 16., 17. un 18. pantu un, neierobežojot saistības, kas definētas 20. un 21. pantā, Komisija izstrādā ikgadējo indikatīvo sadalījumu katrai dalībvalstij.	2. Saskaņā ar 16., 17. un 18. pantu un, neierobežojot saistības, kas definētas 20. un 21. pantā, Komisija izstrādā ikgadējo indikatīvo sadalījumu katrai dalībvalstij. Īpaša uzmanība ir jāpievērš reģioniem, kuros ir ilgstoši nelabvēlīgi dabas apstākļi vai demogrāfiskā situācija kā, piemēram, ziemeļu reģioniem ar ļoti zemu apdzīvotības blīvumu, kā arī salu, pierobežu un kalnu reģioniem.

Pamatojums

Reģioniem jābūt iekļautiem līdzekļu sadalījumā. Veicot sadalījumu pa dalībvalstīm, Komisijas priekšlikumā minētais sadalījums ir ekskluzīvi nodots dalībvalstu ziņā. Trešā kohēzijas ziņojuma projektā faktiski ir paredzēts, ka līdzekļi jāsadala, pamatojoties uz Komisijas noteikto paredzamo sadalījumu pa reģioniem. Minētais punkts nobeiguma ziņojumā tika izsvītrots. Jāatzīmē, ka 16., 17. un 18. pantā noteiktie kritēriji attiecas uz sadalījumu pa dalībvalstīm, un tādēļ jāpievieno arī kritēriji sadalījumam pa reģioniem.

Šis papildinājums ir vajadzīgs, lai saskaņotu vispārējo regulu ar attiecīgajiem Konstitucionālā līguma (III-220. panta) noteikumiem.

10. ieteikums

17. panta 2. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
2. Šī panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie asignējumi vienlīdzīgi tiek sadalīti ERAF finansētām programmām un ESF finansētām programmām.	2. Šī panta 1. punkta a) apakšpunktā minētie asignējumi tiek sadalīti ~~vienlīdzīgi~~ ERAF finansētām programmām un ESF finansētāmprogrammām saskaņā ar koeficientu, ko nosaka, ņemot vērā reģionālos apstākļus, turklāt to izpildei lielā mērā jābūt decentralizētai.

Pamatojums

Pārejai no ekonomikas, kuras pamatā ir lauksaimniecība un tradicionālā pārstrādes rūpniecība, uz ekonomiku, kas balstīta uz zinātnes atziņām, nepieciešami nopietni centieni no uzņēmējdarbības aprindu puses, lai ieviestu jauninājumus produktu, procedūru un tirgus jomās. Lai sasniegtu šo mērķi, ERAF atbalsts būtu piemērotāks nekā atbalsts no ESF.

II SADAĻA

STRATĒĢISKA PIEEJA KOHĒZIJAI

I NODAĻA

Kopienas stratēģiskās pamatnostādnes attiecībā uz kohēziju

11. ieteikums

23. pants

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
Vadlīniju norādījumi, kas attiecas uz katru fondu piesaistes objektu, vērsti uz Kopienas prioritāšu ievērošanu, lai veicinātu līdzsvarotu, harmonisku un noturīgu attīstību.	Vadlīniju norādījumi, kas attiecas uz katru fondu piesaistes objektu, īpaši vērsti uz Kopienas prioritāšu ievērošanu, lai veicinātu līdzsvarotu, harmonisku un noturīgu attīstību, galvenokārt samazinot reģionālās atšķirības saskaņā ar Lisabonas stratēģiju un Gēteborgas mērķiem.

Pamatojums

RK vēlas atgādināt, ka reģionālās politikas pamatmērķis ir reģionālo atšķirību mazināšana, kā norādīts EK Līguma 158. pantā.

12. ieteikums

25. panta 1. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
Dalībvalstij jāiesniedz nacionālās stratēģijas raksturojums, kas garantē, ka Kopienas strukturālā palīdzība tiek sniegta saskaņā ar Kopienas stratēģijas vadlīnijām un saistīta ar Kopienas prioritātēm no vienas puses un valstu un reģionālajām prioritātēm, kas vērstas uz pastāvīgas attīstības nodrošināšanu, kā arī nacionālo rīcības plānu nodarbinātības jautājumiem, no otras puses. Raksturojumā jāiekļauj ieteikumi fondu programmēšanai.	Dalībvalstij jāiesniedz nacionālās valsts stratēģisko pamatprincipu kopums, kas garantē to, ka Kopienas strukturālais atbalsts tiek sniegts saskaņā ar Kopienas stratēģijas vadlīnijām un saistīts ar Kopienas prioritātēm, no vienas puses, un valstu, reģionālajām un pilsētu prioritātēm, kas vērstas uz pastāvīgas attīstības nodrošināšanu, kā arī nacionālo rīcības plānu nodarbinātības jautājumiem, no otras puses. Pamatprincipu kopumam jābūt īsam un stratēģiskam references instrumentam, lai sagatavotu fondu plānošanu.

Pamatojums

Svarīgi ir pievienot norādi uz pilsētu prioritātēm, ņemot vērā prasību, ka katras valsts stratēģisko pamatprincipu kopumā jāprecizē prioritātes attiecībā uz pilsētu intervences pasākumiem.

RK uzskata, ka jāatstāj pietiekams apjoms reģionu darbības programmām, lai noteiktu konkrētus mērķus un pasākumus katram reģionam.

13. ieteikums

25. panta 2. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
2. Katras valsts stratēģisko pamatprincipu kopums ietver attiecīgās dalībvalsts stratēģijas kopsavilkuma aprakstu un tās operatīvo īstenošanu.	2. Katras valsts stratēģisko pamatprincipu kopums ietver attiecīgās dalībvalsts stratēģijas kopsavilkuma aprakstu un tās operatīvo īstenošanu. Šīs stratēģijas veidošanā jāvadās pēc partnerības principiem, kas noteikti 10. pantā.

Pamatojums

Ir pareizi izveidot valsts stratēģisko pamatprincipu kopumu, bet te jābūt stiprai vietējas un reģionālās situācijas ietekmei.

14. ieteikums

27. panta 1. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	Grozījumi
Dalībvalstu ziņojums par sasniegumiem	Dalībvalstu ziņojums par sasniegumiem
Sākot ar 2008. gadu vēlākais katra gada 1. oktobrī katrai Dalībvalstij jāiesniedz Komisijai ziņojums par sasniegumiem, kas gūti stratēģijas īstenošanā un tās mērķu sasniegšanā, ņemot vērā norādījumus un to lomu Kopienas stratēģisko vadlīniju, kas attiecas uz izlīdzināšanu, īstenošanā, kā arī pieejamo novērtējumu. Ziņojums attiecas uz nodarbinātības nacionālo darbības plānu.—	Sākot ar 2009. gadu vēlākais katra gada 1. oktobrī katrai Dalībvalstij jāiesniedz Komisijai ziņojums par sasniegumiem, kas gūti stratēģijas īstenošanā un tās mērķu sasniegšanā, ņemot vērā norādījumus un to lomu Kopienas stratēģisko vadlīniju, kas attiecas uz izlīdzināšanu, īstenošanā, kā arī pieejamo novērtējumu. Ziņojums attiecas uz nodarbinātības nacionālo darbības plānu.

Pamatojums

Stratēģiskai programmēšanai, kas tuvina piemērotai kohēzijas politikas izvērtēšanai, jāsākas 2009. gadā.

III SADAĻA

PLĀNOŠANA

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi par struktūrfondiem un kohēzijas fondu

15. ieteikums

31. panta 5. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
Komisija apstiprina katru darbības programmu pēc iespējas īsā laikā pēc tam, kad attiecīgā dalībvalsts to ir formāli iesniegusi.	Komisija apstiprina katru darbības programmu ~~pēc iespējas īsā laikā~~ sešu mēnešu laikā pēc tam, kad attiecīgā dalībvalsts to ir formāli iesniegusi .

Pamatojums

Jānosaka termiņš, cik ilgi dalībvalstij jāgaida līdz Komisijas galīgajam lēmumam. Labojumi paredz precīzāku grafiku.

16. ieteikums

32. panta 1. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
Pēc dalībvalsts vai Komisijas iniciatīvas un pēc Uzraudzības komitejas apstiprinājuma saņemšanas darbības programmas var izskatīt vēlreiz un, ja nepieciešams, izdarīt tajās izmaiņas uz atlikušo darbības periodu, ja ir notikušas ievērojamas sociāli ekonomiskas izmaiņas vai lai labāk vai citādi ieviestu Kopienas prioritātes, īpaši saskaņā ar Padomes lēmumiem.	Pēc dalībvalsts vai Komisijas iniciatīvas un pēc Uzraudzības komitejas apstiprinājuma saņemšanas darbības programmas var izskatīt vēlreiz un, ja nepieciešams, izdarīt tajās izmaiņas uz atlikušo plānošanas periodu, ja ir notikušas ievērojamas sociāli ekonomiskas izmaiņas vai, lai labāk, vai citādi ieviestu Kopienas prioritātes, īpaši saskaņā ar Padomes lēmumiem. Izmaiņu kārtība atbilst 10. pantā minētajam.

Pamatojums

Svarīgi, lai partnerībai, kā norādīts 10. pantā, būtu ietekme uz lēmumu par programmu atkārtotu pārbaudi.

17. ieteikums

32. panta 2. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
2. Pēc pieprasījuma par darbības programmu pārskatīšanu Komisija pieņem lēmumu pēc iespējas īsā laikā pēc tam, kad attiecīgā dalībvalsts ir formāli iesniegusi pieprasījumu.	2. Pēc pieprasījuma par darbības programmu pārskatīšanu Komisija pieņem lēmumu ~~pēc iespējas īsā laikā~~ trīs mēnešu laikā pēc tam, kad attiecīgā dalībvalsts ir formāli iesniegusi pieprasījumu.

Pamatojums

Jānosaka termiņš, kurā dalībvalstij jāgaida līdz Komisijas galīgajam lēmumam. Labojumi paredz precīzāku grafiku.

18. ieteikums

36. panta 4. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
4. Papildus "Konverģences" mērķim un "Reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības" mērķim ERAF finansētās programmas ietver: a) starpreģionālās sadarbības pasākumus ar vismaz vienu citas dalībvalsts reģionu katrā reģionālajā programmā;	4. Papildus "Konverģences" mērķim un "Reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības" mērķim ERAF finansētās programmas ietver: a) pasākumus, kuru mērķis ir starpreģionālā sadarbība ar vismaz vienu citas dalībvalsts reģionu katrā reģionālajā programmā;

Pamatojums

Brīdī, kad tiek lemts par pasākumiem, jānosaka konkrētais reģions. Nav iespējams jau plānošanas stadijā iepriekš noteikt, ar kuru reģionu vai reģioniem sadarboties. Pašiem projektiem jāspēj izlemt, ar kuru reģionu/reģioniem sadarboties.

19. ieteikums

40. panta 3. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
3. Komisija pieņem lēmumu pēc iespējas drīz pēc tam, kad dalībvalsts vai pārvaldes organizācija būs iesniegusi visu informāciju, kas minēta 39. pantā.	3. Komisija pieņem lēmumu ~~pēc iespējas~~ ~~drīz~~ ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā pēc tam, kad dalībvalsts vai pārvaldes iestāde būs iesniegusi visu informāciju, kas minēta 39. pantā.

Pamatojums

Jānosaka termiņš, kura laikā dalībvalstij jāgaida līdz Komisijas galīgajam lēmumam. Labojumi paredz precīzāku grafiku.

20. ieteikums

41. panta 1. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
Vadošā amatpersona var uzticēt darbības programmas daļas vadību un ieviešanu vienam vai vairākiem starpniekiem, kurus nosaka pati vadošā amatpersona, tai skaitā pašvaldībām, reģionālās attīstības iestādēm vai nevalstiskām organizācijām, kas nodrošina viena vai vairāku pasākumu īstenošanu saskaņā ar noteikumiem, par kuriem vienojušies vadošā amatpersona un izvēlētais starpnieks.	Vadošā amatpersona var uzticēt darbības programmas daļas vadību un ieviešanu vienam vai vairākiem starpniekiem, kurus nosaka pati vadošā amatpersona, tajā skaitā reģionālajām un vietējām varas iestādēm, reģionālās attīstības iestādēm vai nevalstiskām organizācijām, kas nodrošina vienas vai vairāku pasākumu īstenošanu saskaņā ar noteikumiem, par kuriem vienojušies vadošā amatpersona un izvēlētais starpnieks.

Pamatojums

Ieteicams precizēt to, ka arī reģionālajām iestādēm var nodot daļu no darbības programmas pārvaldes un īstenošanas saskaņā ar globālo finansējumu.

IV SADAĻA

EFEKTIVITĀTE

I NODAĻA

Novērtējums

21. ieteikums

45. panta 1. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
1. Novērtēšanas objekti ir Kopienas stratēģiskās vadlīnijas, nacionālās stratēģiskās vadlīnijas un rīcības programmas. Novērtējumu mērķis ir uzlabot fondu atbalsta un ieviešamo rīcības programmu kvalitāti, efektivitāti un līdzekļu piešķiršanas atbilstību un pamatotību. Novērtējumiem jānosaka to ietekme uz stratēģiskajiem Kopienas mērķiem, Līguma 158. pantu un raksturīgajām strukturālajām problēmām, kas ietekmē iesaistītās dalībvalstis un to reģionus, tajā pašā laikā rēķinoties ar noturīgas attīstības vajadzībām un atbilstošo Kopienas likumdošanu, kas attiecas uz vides ietekmi un stratēģisku vides novērtējumu.	1. Novērtēšanas objekti ir Kopienas stratēģiskās vadlīnijas, nacionālās stratēģiskās vadlīnijas un rīcības programmas. Novērtējumu mērķis ir uzlabot fondu atbalsta un ieviešamo rīcības programmu kvalitāti, efektivitāti un līdzekļu piešķiršanas atbilstību un pamatotību. Novērtējumiem jānosaka to ietekme uz stratēģiskajiem Kopienas mērķiem, Līguma 158. pantu un raksturīgajām strukturālajām problēmām, kas ietekmē iesaistītās dalībvalstis un to reģionus, tajā pašā laikā rēķinoties ar noturīga attīstības vajadzībām un atbilstošo Kopienas likumdošanu, kas attiecas uz vides ietekmi un stratēģisku vides novērtējumu, vīriešu un sieviešu līdztiesību, diskriminācijas aizliegumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 13. pantu, sociālo integrāciju un nodrošinātu pieeju personām ar spēju traucējumiem.

Pamatojums

Sociālā integrācija un diskriminācijas aizliegums ir svarīgi jautājumi un Eiropas Kopienas mērķi, un tie īpaši jāatzīst stratēģisko vadlīniju mērķos.

II NODAĻA

Rezerves

22. ieteikums

48. pants

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
1. Gadskārtējo debašu kontekstā, par kurām minēts 29. pantā, 2011. gadā Padome saskaņā ar procedūru, kas norādīta Līguma 161. pantā, novirzīs rezervi, par ko runāts 20. pantā, visām dalībvalstīm kā atlīdzību par progresu, kāds sasniegts salīdzinājumā ar sākotnējo situāciju:	1. Gadskārtējo debašu kontekstā, par kurām minēts 29. pantā, 2011. gadā Padome saskaņā ar procedūru, kas norādīta Līguma 161. pantā, novirzīs rezervi, par ko runāts 20. pantā, visām dalībvalstīm kā atlīdzību par progresu, kāds sasniegts salīdzinājumā ar sākotnējo situāciju:
a) "Konverģences" mērķim uz sekojošu kritēriju pamata:	a) "Konverģences" mērķim uz sekojošu kritēriju pamata:
i) nacionālā kopprodukta pieaugums mērīts NUTS II līmenī, saskaņā ar Kopienas vidējo rādītāju, pamatojoties uz datiem par 2004. — 2010. gadu;	i) nacionālā kopprodukta pieaugums mērīts NUTS II līmenī, saskaņā ar Kopienas vidējo rādītāju, pamatojoties uz datiem par 2004. — 2010. gadu;
ii) pieaugumu nodarbinātības līmenī NUTS II līmenī pamatojoties uz datiem par 2004. — 2010. gadu;	ii) pieaugumu nodarbinātības līmenī NUTS II līmenī pamatojoties uz datiem par 2004. — 2010. gadu;
b) "Reģionālajās konkurētspējas un nodarbinātības" mērķim uz sekojošu kritēriju pamata:	b) "Reģionālajās konkurētspējas un nodarbinātības" mērķim uz sekojošu kritēriju pamata:
i) *pro rata* tiek reģioniem, kuri starp 2007. un 2010. gadu iztērējuši vismaz 50% no to ERAF piešķīruma ar inovāciju saistītām aktivitātēm, kā norādīts Regulas (EC) No. […] 5(1). pantā;	i) pro rata tiek reģioniem, kuri starp 2007. un 2010. gadu iztērējuši vismaz 50% no to ERAF piešķīruma ar inovāciju saistītāmaktivitātēm, kā norādīts Regulas (EC) No. […] 5(1). pantā;
ii) pieaugumu nodarbinātības līmenī NUTS II līmenī pamatojoties uz datiem par 2004. — 2010. gadu.	ii) pieaugumu nodarbinātības līmenī NUTS II līmenī pamatojoties uz datiem par 2004. — 2010. gadu.
2. Katra Dalībvalsts novirzīs iesaistītās summas starp operētājprogrammām, ņemot vērā iepriekšējā paragrāfā minētos kritērijus.	2. Katra Dalībvalsts novirzīs iesaistītās summas starp operētājprogrammām, ņemot vērā iepriekšējā paragrāfā minētos kritērijus.
	1. ~~Katra dalībvalsts novirzīs iesaistītās summas starp operētāj programmām, ņemot vērā iepriekšējā paragrāfā minētos kritērijus.~~ 1. Katra dalībvalsts, apspriežoties ar Komisiju, atbilstoši katram mērķim un ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī novērtē katras darbības programmas izpildi, pamatojoties uz ierobežotu skaitu kontroles rādītāju, kas atspoguļo efektivitāti, pārvaldi un finansiālo izpildi un novērtē tematiskos rezultātus saistībā ar to konkrēto sākotnējo mērķi. Par minētajiem rādītājiem nolemj dalībvalsts, apspriežoties ar Komisiju, ņemot vērā reģionāo pašvaldību sniegtos datus un Komisijas ieteikto rādītāju provizorisko sarakstu kopumā vai tā daļu, un tos kvantitatīvi nosaka esošajos dažādajos ikgadējos izpildes ziņojums, kā arī termiņa vidus novērtējuma ziņojumā. Par minēto rādītāju piemērošanu atbild dalībvalstis. 2. Termiņa vidū un ne vēlāk kā 2011. gada 31. martā Komisija, konsultējoties ar iesaistītajām dalībvalstīm un pamatojoties uz katras dalībvalsts priekšlikumiem, ņemot vērā tās konkrētās institucionālos rādītājus un to atbilstošo plānošanu, iedala atbilstīgi katram mērķim saistību asignējumu darbības programmām un to prioritātēm, kuras tiek uzskatītas par veiksmīgām.

Pamatojums

Mēs uzskatām, ka Komisijas priekšlikums mainīt "filosofiju" un rezerves novirzīšanu kvalitātei un darbības rezultātiem starp dalībvalstīm nav vietā. Mēs domājam, ka rezerve kvalitātei un darbības rezultātiem jānovirza pašai dalībvalstij, kā tas bija trešā plānošanas perioda laikā (2000. — 2006.g.)

23. ieteikums

49. pants

Komisijas piedāvātais tekstst	Grozījumi
Valsts rezerve neparedzētiem gadījumiem	**Valsts rezerve neparedzētiem gadījumiem**
1. Dalībvalsts katru gadu rezervē 1 % no strukturālo fondu līdzekļiem "konverģences" mērķim un 3 % no strukturālo fondu ikgadējā ieguldījuma summas "reģionālās kompetences un nodarbinātības" mērķim, lai sniegtu atbalstu neparedzētā vietējā vai nozaru krīzē, kas saistīta ar ekonomisko un sociālo pārstrukturizāciju vai arī tirgus liberalizācijas sekām, nonākušajiem.	1. Dalībvalsts katru gadu rezervē 1 % no strukturālo fondu līdzekļiem "konverģences" mērķim un 3 % no strukturālo fondu ikgadējā ieguldījuma summas "reģionālās kompetences un nodarbinātības" mērķim, lai sniegtu atbalstu neparedzētā vietējā vai nozaru krīzē, kas saistīta ar ekonomisko un sociālo pārstrukturizāciju vai arī tirgus liberalizācijas sekām, nonākušajiem.
Šī rezerve kā papildinājums rīcības programmām sniedz atbalstu un palīdz piemēroties iesaistītajiem strādniekiem un ekonomiski diversificētiem apgabaliem.	Šī rezerve kā papildinājums rīcības programmām sniedz atbalstu un palīdz piemēroties iesaistītajiem strādniekiem un ekonomiski diversificētiem apgabaliem.
2. Katra dalībvalsts piedāvā īpašas rīcības programmas budžeta sadalei visā periodā, lai sagatavotos iespējamām krīzes situācijām, kas minētas iepriekšējā punktā.	2. Katra dalībvalsts piedāvā īpašas rīcības programmas budžeta sadalei visā periodā, lai sagatavotos iespējamām krīzes situācijām, kas minētas iepriekšējā punktā.
	Nepieciešamās programmas izmaiņas ir pakļautas vienkāršotai un paātrinātai apstiprināšanas procedūrai.

Pamatojums

Ātrai reakcijai nepieciešama ir arī vienkāršota un paātrināta programmas grozīšanas procedūra.

V SADAĻA

FONDU FINANSIĀLAIS IEGULDĪJUMS

1. NODAĻA

Līdzekļu Ieguldījums

24. ieteikums

50. panta d) apakšpunkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
d) privātā finansējuma mobilizācijas līmenis, sevišķi partnerattiecībās starp valsts un privāto sektoru attiecīgajā jomā.	d) privātā finansējuma mobilizācija~~s līmenis~~, sevišķi partnerattiecībās starp valsts un privāto sektoru attiecīgajā jomā.

Pamatojums

Termins "līmenis" attiecas uz kaut ko skaitāmu. Tālākie nodaļas panti (51.–53.) neko tādu nenosaka, kā, piemēram, mērīšanas metodes, augšējie griesti utt.

25. ieteikums

51. panta 2.punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
Fondu ieguldījuma apmēru aprēķina, ņemot vērā kopējos publiskā sektora izdevumu rādītājus.	Fondu ieguldījuma apmēru aprēķina, ņemot vērā kopējos valsts un privāto izdevumu rādītājus.

Pamatojums

RK ir ieinteresēta noteikt Kopienas līdzfinansējuma likmi attiecībā uz publiskā sektora kopējiem izdevumiem, jo tas varētu mazināt privātā sektora līdzdalību programmās. Tādēļ Komiteja ierosina aprēķināt fondu ieguldījumu attiecībā uz valsts kopējiem izdevumiem kā būtisku līdzekli valsts un privātā sektora partnerattiecību pastiprināšanai.

26. ieteikums

51. pants, 3. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
Fondu ieguldījumu katrā prioritātē nosaka šādi ieguldījuma "griesti": a) 85 % no valsts izdevumiem līdzfinansē Kohēzijas Fonds; b) 75 % valsts izdevumu saskaņā ar rīcības programmu apgabalos, kas piemēroti "konverģences" mērķim, līdzfinansē ERDF vai ESF; c) 50 % valsts izdevumu saskaņā ar rīcības programmu "reģionālās kompetences un nodarbinātības" mērķim līdzfinansē ERDF vai ESF; d) 75 % valsts izdevumu saskaņā ar rīcības programmu "konverģences" mērķim līdzfinansē ERDF vai ESF; e) līdzfinansēšanas apmērs īpašiem pasākumiem attālākajos apgabalos, kas noteikti 5. panta 4. punktā un kas saņem papildu atbalstu, ir 50 % no valsts izdevumiem.	Fondu ieguldījumu katrā prioritātē nosaka šādi ieguldījuma "griesti": a) 85 % no valsts un privātajiem izdevumiem līdzfinansē Kohēzijas fonds; b) 75 % valsts un privāto izdevumu saskaņā ar rīcības programmu apgabalos, kas piemēroti "konverģences" mērķim, līdzfinansē ERDF vai ESF; c) 50 % valsts un privāto izdevumu saskaņā ar rīcības programmu "reģionālās kompetences un nodarbinātības" mērķim līdzfinansē ERDF vai ESF; d) 75 % valsts un privāto izdevumu saskaņā ar rīcības programmu "Eiropas teritoriālā sadarbība" mērķiem līdzfinansē ERDF; e) līdzfinansēšanas apmērs īpašiem pasākumiem attālākajos apgabalos, kas noteikti 5. panta 4. punktā un kas saņem papildu atbalstu, ir 50 % no valsts un privātajiem izdevumiem.

Pamatojums

Komisijas 2004. gada februāra Trešajā kohēzijas ziņojumā tā vēl atbalstīja daļēju finansējumu privātiem ieguldījumiem. Regulas projektā paredzēts vairs tikai daļējs finansējums vienīgi valsts ieguldījumiem. Iespējamo daļējo privāto finansējumu, atšķirībā no pašreizējā finanšu perioda, vairs nevarētu izmantot ES projektu finansēšanā.

No privātās līdzatbildības nav pavisam jāatsakās, bet tā ir jāizmanto. Šāda kārtība īpaši skartu preventīvās darba tirgus politikas lielu daļu un tās rezultātā tamlīdzīgi pasākumi vairs netiktu īstenoti pašreizējā apjomā. Tieši šajā jomā tiek ieviesti ļoti daudzi jauninājumi un tai raksturīgas daudzpusīgas partnerattiecības.

27. ieteikums

51. pants, 4. punkts

Komisijas ieteiktais teksts	Grozījumi
4. Lielākais fondu ieguldījums tiek palielināts līdz 85 % no ieguldītajiem valsts izdevumiem saskaņā ar rīcības programmu "konverģences" un "reģionālās kompetences un nodarbinātības" mērķim visattālākajos apgabalos un nomaļus esošajām grieķu salām	4. Lielākais fondu ieguldījums tiek palielināts līdz 85 % no ieguldītajiem valsts izdevumiem saskaņā ar rīcības programmu "konverģences" un "reģionālās kompetences un nodarbinātības" mērķim visattālākajos apgabalos un saskaņā ar rīcības programmu "konverģences" un "reģionālās kompetences un nodarbinātības" mērķim nomaļus esošajām grieķu salām.

Pamatojums

Tā kā lielāka daļa grieķu salu atbilst "reģionālās kompetences un nodarbinātības" mērķim, šķiet nepareizi, kontraproduktīvi un netaisnīgi tās neiekļaut.

VI SADAĻA

PĀRVALDE, UZRAUDZĪBA UN KONTROLE

I NODAĻA

Pārvaldes un kontroles sistēmas

28. ieteikums

58. panta 7. punkts (jauns)

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
	7. Saskaņā ar 57. panta 1. punktu jāpiemēro trīspusējās vienošanās starp vietējām un reģionālajām varas iestādēm, dalībvalsti un Komisiju. Šāda veida vienošanās nostiprinās partnerības principu, savienojot vietējos, reģionālos, valstu un starpvalstu elementus.

Pamatojums

Ja visas puses piekrīt, ar trīspusēju līgumu jābūt iespējai stiprināt sadarbību visos līmeņos. Tam vajadzētu kļūt par pamatregulas daļu, lai uzsvērtu vietējās un reģionālās iesaistes, kā arī 10. pantā norādīto partnerattiecību nozīmīgumu.

VII SADAĻA

FINANŠU VADĪBA

I NODAĻA

Finanšu vadība

3 IEDAĻA

PIRMSFINANSĒŠANA

29. ieteikums

81. panta 1. punkts

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
1. Saskaņā ar Komisijas lēmumu, kas apstiprina ieguldījumu no fondiem operatīvajā programmā, Komisijai jāmaksā atsevišķa iepriekšējas finansēšanas summa iestādei, ko norādījusi dalībvalsts. Šai iepriekšējās finansēšanas summai jāatbilst šādas operatīvas programmas 7 % struktūrfondu ieguldījuma un 10,5 % Kohēzijas fonda ieguldījuma. Tā var būt sadalīta divos finansiālos gados, atbilstoši budžeta līdzekļu pieejamībai.	1. Saskaņā ar Komisijas lēmumu, kas apstiprina ieguldījumu no fondiem operatīvajā programmā, Komisijai jāmaksā atsevišķa iepriekšējas finansēšanas summa iestādei, ko norādījusi dalībvalsts. Šai iepriekšējās finansēšanas summai jāatbilst šādas operatīvas programmas~~7%~~10,5 % struktūrfondu ieguldījuma un kohēzijas fonda ieguldījuma. ~~Tā var būt sadalīta divos finansiālos gados, atbilstoši budžeta līdzekļu pieejamībai.~~Divas trešdaļas no tās tiek izmaksātas pirmajā, bet viena trešdaļa — otrajā budžeta gadā.

Pamatojums

Ar tās daļas palielināšanu, uz kuru neattiecas noteikums par automātiskās līdzekļu piešķiršanas maksājumiem, un ierosināto sadalījumu tiek ņemta vērā nepieciešamība pirmajos pasākumu izpildes gados panākt reālu izdevumu attīstību, šie pasākumi pamatojas uz Kohēzijas fonda jau definētajiem nosacījumiem.

VIII SADAĻA

KOMITEJAS

1. NODAĻA

Eraf, kohēzijas fonds un fondu koordinācijas komiteja

30. ieteikums

104. pants (pievienots jauns punkts)

Komisijas piedāvātais teksts	RK ieteiktais grozījums
1. Komisijai palīdz ERAF, Kohēzijas fonds un Fondu Koordinācijas komiteja (tālāk tekstā — "komiteja").	1. Komisijai palīdz ERAF, Kohēzijas fonds un Fondu koordinācijas komiteja (turpmāk tekstā — "komiteja").
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. pantā noteikto konsultatīvo procedūru saskaņā ar minētā lēmuma 7. panta 3. punktu.	2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. pantā noteikto konsultatīvo procedūru saskaņā ar minētā lēmuma 7. panta 3. punktu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. pantā noteikto vadības procedūru saskaņā ar minētā lēmuma 7. panta 3. punktu .	3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. pantā noteikto vadības procedūru saskaņā ar minētā lēmuma 7. panta 3. punktu .
Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā minētais termiņš ir viens mēnesis.	Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā minētais termiņš ir viens mēnesis.
4. Komiteja izstrādā savu reglamentu.	4. Komiteja izstrādā savu reglamentu.
5. *EIB* un *EIF* ieceļ pārstāvi bez balsstiesībām.	5. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un Reģionu komiteja katra ieceļ vienu pārstāvi bez balsstiesībām.
	6. Eiropas Investīciju banka un Eiropas Investīciju fonds ieceļ pārstāvi bez balsstiesībām.

Pamatojums

Abas Komitejas ir Eiropas Savienības ieteicamas sastāvdaļas, tādējādi tām jābūt skaidri nosauktām ciešas sadarbības sistēmā. Komiteju darba struktūrai, par ko runāts minētajā pantā, jābūt noteiktai sīkāk, kā tas ir 47. un 48. pantā Regulā 1260/99. Tas ir saskaņā ar partnerības principu.

Briselē, 2005. gada 13. aprīlī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF)

(2005/C 231/02)

REĢIONU KOMITEJA,

Ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, *COM(2004) 495 final — 2004/0167 (COD)*;

Ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 16. jūlija lēmumu konsultēties par šo jautājumu, saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta 1. pantu;

Ņemot vērā priekšsēdetāja 26. maija lēmumu uzdot Teritoriālās kohēzijas politikas komisijai izstrādāt atzinumu par šo jautājumu;

Ņemot vērā Padomes Regulas projektu par Eiropas Reģionālā attīstības fonda, Eiropas Sociālā fonda un Kohēzijas fonda darbības nosacījumiem, *COM(2004) 492 final — 2004 /0163 (AVC)*, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas, kas izveido Eiropas pārrobežu sadarbības apvienību (EPSA), projektu, *COM(2004) 496 final — 2004/0168 (COD)*;

Ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par kopējas nākotnes veidošanu: politikas izaicinājumi un budžets paplašinātai Eiropas Savienībai 2007. — 2013. gadam, *COM(2004)101 final*;

Ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Eiropas kaimiņvalstu politiku — stratēģijas dokuments, *COM(2004) 373 final*;

Ņemot vērā Komisijas paziņojumu par stiprākām partnerattiecībām ar nomales reģioniem *COM(2004) 343 final*;

Ņemot vērā perspektīvas ziņojumu par Strukturālo fondu pārvaldīšanu un vienkāršošanu pēc 2006. gada, *CdR 389/2002 fin.*;

Ņemot vērā tās atzinumu par Trešo ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju, *CdR 120/2004 fin.* ([1]);

Ņemot vērā tās 1998. gada 18. novembra atzinumu par Padomes Regulas par Eiropas Reģionālo attīstības fondu projektu, *COM(1998) 131 final., CdR 240/98 fin* ([2]).;

Ņemot vērā tās atzinuma projektu (*CdR 233/2004 rev. 2*), kas pieņemts 2005. gada 4. februārī Teritoriālās kohēzijas politikas komisijā (Ziņotājs: *Rosario Condorelli* kgs, Katanjas Municipālās Padomes loceklis, (IT, ELDRP);

Tā kā

1. ņemot vērā pieaugušās atšķirības starp Savienības reģioniem, ko radījusi 2004. gada maija paplašināšanās, ir radusies jauna, nopietna apņemšanās, lai risinātu konverģences, konkurētspējas un nodarbinātības problēmas un Eiropas teritoriālās sadarbības problēmas, izmantojot gan speciālus kohēzijas politikas instrumentus, kas veidoti, ņemot vērā jaunos kohēzijas politikas mērķus 2007. –2013. gadam, gan apvienojot visus pieejamos Kopienas fondus šim mērķim, sākot ar attiecīgajiem KLP un zvejniecības fondu līdzekļiem;

([1]) OV C 318, 22.12.2004., 1. lpp.
([2]) OV C 51, 22.2.1999., 1.lpp.

2. šīs kohēzijas politikas pasākumi no 2007. gada līdz 2013. gadam jāveido un pastāvīgi jāievieš atbilstīgi Lisabonas un Gēteborgas stratēģijām, kuru mērķis ir izveidot ES uz zināšanām balstītu sabiedrību ilgtspējīgas attīstības kontekstā. Līdz šim atbildība par šīm stratēģijām pārsvarā ir bijusi atsevišķu dalībvalstu rokās un šī iemesla dēļ vēl nav sistemātiski iesaistītas citu ES politiku vienotas ieviešanas procedūrās;

3. lai to paveiktu, nacionālajam stratēģiskajam ietvaram un darbības programmām jāatbilst Padomes pieņemtajām kohēzijas stratēģiskajām vadlīnijām, tādējādi nodrošinot, ka tiek ņemtas vērā Kopienas prioritātes;

4. pieprasījums pēc vienkāršošanas ir novedis pie viena fonda programmām, izņemot atsevišķas darbības kategorijas, kur vienai un tai pašai programmai līdzekļus var piešķirt ERAF (ERDF) un Kohēzijas fonds;

5. līdz ar to integrācijas pieprasījums starp dažādām politikām, it īpaši attiecībā uz kohēzijas un nodrošināšanas programmām, kā arī koordināciju starp šīm programmām un citām Savienības politikām ir apstiprināts un, kur iespējams, nostiprināts;

6. šajā struktūrā, ko nosaka vispārējā Regula, ERAF loma var tikt ievērojami palielināta kā atskaites punkts dažādu Savienības politiku un programmu savienošanai, lai sasniegtu konverģences, konkurētspējas, nodarbinātības un teritoriālās sadarbības mērķus;

7. minētajā struktūrā, kāda tā atspoguļota vispārējās Regulas projektā un ERAF regulas projektā, saikņu nodrošinājums un saskaņošana pamatā ir dalībvalstu, un, ja to prasa attiecīgie konstitūcijas nosacījumi, reģionu uzdevums;

8. Komisijas priekšlikumā lielāka loma nekā iepriekš ir piešķirta vietējām kopienām un īpaši pilsētām, kaut arī tikai operacionālajās programmās reģionālajā līmenī. Tā, piemēram, ir skaidri ietverta iespēja tām deleģēt globālo finansējuma instrumentu, kā tas veiksmīgi ir izmēģināts *Urban Community* iniciatīvā un ir paredzēts vispārējās fondu Regulas 36(4)(b) pantā un 41. pantā;

9. saglabājot un saskaņojot plašos uzdevumus (atsevišķu dalībvalstu reģionālo politiku saskaņošana ar Eiropas stratēģijām, subsidiaritāte, vienkāršošana, finansu resursu optimizēšana utt.), tas ietver arvien lielāku dažādu līmeņu visu oficiālo pušu iesaisti, sākot no Eiropas Komisijas līdz pat vietējam līmenim, lai veicinātu daudzpakāpju pārvaldību. Tas nozīmē arī dažādu pasākumu pieņemšanu, kas varētu nostiprināt plānošanas un programmu veidošanas kapacitāti, veicinot katra iesaistītā vadības un kontroles prasmju attīstību atbilstoši viņu pienākumiem. Tajā pašā laikā visi iesaistītie sociālie partneri ir jāmudina dot lielāku ieguldījumu un būt aktīvākiem priekšlikumu iesniegšanā un kontroles funkcijās;

10. tāpēc ir svarīgi, lai neviena sadaļa no Regulas, kas pārvalda kohēzijas politiku 2007 — 2013 un tieši konkrētā ERAF Regula, nesaturētu nepareizu interpretāciju vai nepareizu pieeju un jābūt precīzi nodalītām visu iesaistīto amatpersonu un iestāžu lomām. Bez tam norādēm uz dalībvalstu tiesisko kārtību jāpievieno stingra atsauce uz neitralitātes principu, kas katram institucionālajam posmam (sākot no Komisijas) ir jāpiemēro attiecībā uz institucionālajā ķēdē zem viņa esošo institūciju;

savā 59. plenārajā sesijā (13. aprīļa sanāksmē) 2005. gada 13. un 14. aprīlī ir pieņēmusi šādu atzinumu.

Vispārējie nosacījumi, kas attiecas uz konverģences, reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķiem (Komisijas priekšlikuma I un II nodaļa)

1. **Reģionu komitejas viedoklis.**

REĢIONU KOMITEJA

1.1. vispirms jau **stingri iebilst** pret jebkuriem mēģinājumiem no jauna nacionalizēt Eiropas reģionālo politiku un to pamato ar pievienoto vērtību, ko Kopienas kohēzijas programmas dod Līguma mērķu sasniegšanā;

1.2. **apstiprina** uzskatu, ka Komisijas ierosinātais finansējums 0,41 % apmērā no nacionālā kopienākuma (ietverot strukturālos pasākumus lauku un zvejniecības attīstībai 0,46 % apmērā no NKI) būtu pieņemams kompromiss turpmākajā kohēzijas politikā;

1.3. **novērtē** izvēles pastāvību, kas parādīta, apstiprinot par prioritāti paplašinātās ES mazāk attīstīto reģionu attīstību un līdzekļu piešķiršanu darbībai šajos sektoros;

1.4. **uzstājīgi aicina** dalībvalstis tā saukto "pakāpeniskas pārejas" reģionu atbalstam nacionālās stratēģijas ietvaros ieviest tādus atbilstoši finansētus pasākumus, kas efektīvi veicina konkurētspēju un konverģences procesu;

1.5. **novērtē** Fonda administrācijas un menedžmenta vienkāršošanu, neskatoties uz pastāvīgajām šaubām par to efektivitāti;

1.6. **atbalsta** gan jauno struktūru, kuras rezultātā teritoriālā sadarbība tiek pacelta kohēzijas politikas trešā mērķa statusā un tai tiek piešķirti ievērojami līdzekļi, gan pasākumu, kas jāfinansē ierosinātās ERAF Regulas ietvarā, saturu. Šie ierosinātie pasākumi ir saistīti ar Lisabonas un Gēteborgas stratēģijām. Šajā ziņā īpaši ir jāuzsver ierosināto risinājumu svarīgums:

— Prioritāte tiek dota tiem pasākumiem, kas ir saistīti ar izpēti un jaunievedumiem gan konverģences un reģionālās konkurētspējas, gan nodarbinātības mērķos, īpaši projektiem, kuru ietvaros notiek "veco" un jauno dalībvalstu zinātniskās pētniecības centru sadarbība;

— Pastiprināta uzmanība tiek pievērsta ilgtspējīgai attīstībai, kas saistīta gan ar apkārtējo vidi, transportu, enerģētiku, gan dabas un tehnoloģijas risku vadīšanas pasākumiem;

— Pieejas (ieskaitot arī digitālās) problēmas ievērošana reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķa ietvarā, kas ir jauninājums salīdzinājumā ar patreizējo laika periodu;

— pilsētu politikas ļoti būtiskā loma;

— atzīšana, ka reģionu sadarbība ir reģionālās plānošanas būtisks aspekts, ciktāl tā palīdz sasniegt tādus mērķus kā konverģence un nodarbinātības reģionālā konkurētspēja.

1.7. **izsaka nožēlu**, ka, neskatoties arī uz Eiropas Parlamenta ziņojumā par Kohēzijas politiku ieteikto, reģionu sadarbībai teritoriālās sadarbības mērķa ietvaros turpmāk netiks izdalīts atsevišķs finansējums;

1.8. **augstu novērtē** Komisijas progresīvo pieeju attiecībā uz kohēzijas teritoriālo dimensiju, kas atspoguļota pieejā teritorijām ar īpašām problēmām (pilsētu un lauku apgabali, salu un kalnu apvidi, apgabali, kuri ir atkarīgi no zvejniecības, visattālākie reģioni, reti apdzīvotās teritorijas, ziemeļu apgabali ar ārkārtīgi mazu iedzīvotāju skaitu, pierobežu reģioni pie jaunajām dalībvalstīm un jaunajām ārējām robežām,), kas balstīta uz katra atsevišķa gadījuma izskatīšanu. Tā atzinīgi vērtē to, ka Eiropas teritoriālā kohēzija tiek uzskatīta par izšķirošo faktoru ilgtspējīgai attīstībai, jo tā uzskata, ka Eiropas nākotni nevar plānot, ja novārtā pamestie lauku rajoni un/vai pārslogotie pilsētas apgabali turpina pastāvēt. Līgumā noteiktie pasākumi, lai nodrošinātu piemērotu atbalstu minētajiem reģioniem un visattālākajiem reģioniem, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi, ir nepieciešami, lai atlīdzinātu tiem par īpašajiem attīstības traucējumiem un nodrošinātu iekšējā tirgus pilnīgu pieejamību, tomēr komiteja **izsaka nožēlu** par to, ka lielāka uzmanība nav pievērsta jautājumiem saistībā ar iedzīvotāju novecošanu, kas ir viena no lielākajām problēmām, ar ko Eiropai nāksies saskarties turpmākajos gados;

1.9. **atzīmē**, ka apskatāmā Komisijas projekta apsvērumi (1.-10.) atzīst, ka tikai atsevišķas salas atrodas nelabvēlīgā situācijā. Tas ir pretrunā ar to, kas minēts Amsterdamas līgumam pievienotajā Deklarācijā Nr. 30 un Eiropas Konstitūcijas III-220 punktā. Komiteja uzskata, ka augšminētajiem apsvērumiem jābūt konsekventākiem attiecībā uz likumdošanu un tās interpretāciju, īpaši saskaņā ar vispārējās regulas 52.(1)a) pantu. Līdzīgi apsvērumi atteicas uz kalnu rajoniem un pierobežas rajoniem saskaņā ar Konstitucionālā līguma projekta III-116 pantu un vispārējās regulas 52. pantu;

1.10 **atzīmē**, ka līdz ar jaunās Kopienas politiskās pieejas ieviešanu tiek atzīts, ka reģionu un vietējie varas orgāni ir ne tikai vispiemērotākais līmenis, kurā pieņemt ar reģionālo un kohēzijas politiku saistītos lēmumus, bet arī visefektīvākais to ieviešanai, kā to pierādīja Reģionu un vietējās varas orgānu Eiropas asociācijas Leipcigas konferencē (2003. gada maijs). Lielāka zemāko līmeņu iesaistīšana ir nepieciešama, lai pilsoņi izprastu Kopienas veiktos pasākumus un lai nodrošinātu Kopienas iejaukšanās procesa vienkāršošanu un lielāku efektivitāti;

1.11. **uzskata,** ka attiecības starp reģionālam un vietējām varas iestādēm, īpaši pilsētu varas iestādēm, ir jāattīsta, uzmanību vēršot uz kopējiem mērķiem, un ka šīs partnerattiecības ir atbilstoši jāatbalsta;

1.12. **atbalsta** to, ka lielākie resursi varētu tikt asignēti noteiktām, augstas kvalitātes darbībām pilsētās, kur koncentrētas plašākās inovācijas kapacitātes un sociālās iesaistes iespējas, kur operatīvo programmu struktūrās tās var vadīt, pamatojoties uz tālākas deleģēšanas procedūrām, kas noteiktas struktūrfondu Vispārējās Regulas 36(4)(b) pantā;

1.13. **iesaka** pabeigt struktūrfondu paketes pieņemšanas procesu līdz 2007. gada. 1. janvārim, taču strādājot rūpīgi, lai dotu nacionālajām ieviešanas iestādēm pietiekami daudz laika sagatavot jaunās sadarbības programmas un Komisijai pārbaudīt šo iestāžu vadīšanas kapacitāti.

2. **Reģionu komitejas ieteikumi.**

2.1. 1. panta 2. punkta tekstā **jāietver** arī teritorijas ar demogrāfiskiem trūkumiem;

2.2. 3. panta tekstā būtu **jāiekļauj** investīciju kultūras vērtībās tipoloģija (saskaņā ar kohēzijas iemesliem 8. (2) panta noteikumos), ieguldījumi ēkās un iekārtās, kas domāti apmācībām un aktīvai nodarbinātības politikai, kā arī tādās izdevumu kategorijās, kas saistītas ar operatīviem izdevumiem apmācībām un nodarbinātības politikas aktivitātēm, kamēr tie var tikt segti no ERAF līdzekļiem;

2.3. Reģionālās politikas mērķi un īpašie pasākumi atsevišķiem apgabalu veidiem ir **labāk jāsaskaņo**;

2.4. 5. pantā ievadā **jāpievieno**, ka ERAF atbalstam mērķa "Reģionālā konkurētspēja un nodarbinātība" ietvaros jāpieļauj elastīgāka prioritāšu noteikšana tā sauktajiem "pakāpeniskās pārejas" reģioniem;

2.5. 5(3)(a) pantā ir **jāpievieno** kabotāža un savstarpēja gaisa satiksme starp I un II klases lidostām; reģionālajiem, vietējiem, un starpreģionālajiem iekšzemes ūdensceļiem **jāpievieno** jūras ceļi, kas savieno salas, jo īpaši mazās salas;

2.6. **minēt** sadarbību starp jūras reģioniem 6.(1) un (2) pantā, abos norādot, ka tā var būt gan divpusēja (bilaterāla), gan daudzpusēja (multilaterāla);

2.7. dabas katastrofu sarakstam 6. panta 2. punkta c) apakšpunktā **pievienojot** vulkānu izvirdumus un mežu ugunsgrēkus, kā arī ar minēto apstākļu izraisīto atmežošanu, neierobežojot 33. panta 1. punktu priekšlikumā Padomes regulai, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus attiecībā uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu — *COM(2004) 492 final*;

2.8. 4(3) pantā pieminētās jomas ir **jāiekļauj** 6. pantā minētajās prioritātēs;

2.9. termins "PVN" 7(a) pantā jāaizvieto ar "atlīdzināms PVN", kā tas ir lietots arī ESF regulas projekta 11. pantā un pašreizējā plānošanas ciklā;

2.10. termins "dzīvokļu būvniecība" 7(d) pantā ir **jāaizvieto** ar "dzīvokļu būvniecība, izņemot noteiktas pilsētbūvniecības darbības kategorijas, kas iekļaujas konverģences politikas mērķos, tai skaitā darbības ar sociālu nozīmi kā mājokļi neaizsargātajiem un pagaidu mājokļi imigrantiem, kuru izcelsmes valsts nav ES dalībvalsts";

2.11. kas attiecas uz pēdējo paragrāfu 9. pantā, galvenās vadlīnijas un kritēriji, ar kuriem dalībvalstis un reģioni nodrošina pilnīgu un saskaņotu darbību starp ERAF līdzfinansējumu un līdzfinansējumu no ESF, ELFLA un EZF, un garantē *in itinere* un *ex post* kontroles, **jāiekļauj** pamatregulas projekta 25. pantā minētajā nacionālajā atsauču materiālā.

2.12. rūpīgi **jāapsver**, kā ERAF iekļaušana vispārējā reformas priekšlikumu par Struktūrfondu nosacījumiem ietvarā ietekmēs sociālos pabalstus un pasākumus sabiedrības neaizsargātākās daļas atbalstam (invalīdi, cilvēki, kas pakļauti sociālās izstumtības riskam).

2.13. ir **jāuzsver** Struktūrfondu iespējas veicināt intergrāciju apgabalos, kuriem ir raksturīga kultūru un valodu daudzveidība.

Vispārējie nosacījumi, kas attiecas uz Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi (Komisijas priekšlikuma III nodaļa)

3. **Reģionu komitejas viedoklis.**

REĢIONU KOMITEJA

3.1 **augstu novērtē** lēmumu iekļaut teritoriālo sadarbību Eiropā kā ES kohēzijas politikas prioritāti;

3.2 **atbalsta** jūras robežas atzīšanu pārrobežu sadarbības ietvaros, kā tas ir skaidri ieteikts jau agrākā atzinumā *CdR 120/2004 fin* un īpaši uzsver šīs sadarbības nozīmi šādu ģeogrāfisko teritoriju visattālāko apgabalu praktiskā integrēšanā.

3.3 **uzsver,** ka, tā kā Eiropas Pārrobežu sadarbības apvienība (EPSA) (*COM (2004) 496 final.)* pievērš uzmanību arī starpvalstu un nevis tikai pārrobežu sadarbības programmām, tad instrumenta nosaukumu vajadzētu mainīt tā, lai tas atspoguļo tā visaptverošo raksturu: "Eiropas sadarbības Eiropas apvienība" *(European grouping of trans-European cooperation).*

4. **Vispārēji ieteikumi.**

Reģionu komiteja iesaka:

4.1 **jāizceļ** esošo veiksmīgo reģionālo, pilsētu un pašvaldību sadarbības tīklu pieredze un jāatbalsta jaunu tīklu veidošana reģionu un teritoriālajai sadarbībai Eiropā;

4.2 **jākonkretizē** atbildība, procedūras un laika ietvari programmu, īpaši pārrobežu un starpvalstu sadarbības programmu, izveidē un šo programmu iesniegšanā Komisijai;

4.3 **jāiekļauj** 3. mērķis nacionālajā stratēģiskajā ietvarā, tādējādi vēlreiz apstiprinot dalībvalstu apņemšanos atbalstīt teritoriālās sadarbības programmas un nodrošināt procedūras, kas garantē valsts līdzfinansējumu un lielāku saskaņotību pasākumiem sekojošās jomās:

— programmu plānošana abu pārējo mērķu ietvaros;

— pasākumi valsts un reģionālajā līmenī, izmantojot valsts un reģionālos fondus;

— pasākumi jaunās kaimiņpolitikas un kandidātvalstu iestāšanās un citu ES politiku ietvaros;

— pasākumi citu starptautisko organizāciju (EDSO, Pasaules banka u.c.) realizēto reģionālo un vietējo attīstības programmu kontekstā.

4.4 **jāizvērtē**, kā veicināt vietējo un reģionālo kopienu aktīvu piedalīšanos programmu izstrādāšanā un ieviešanā saskaņā ar teritoriālās sadarbības mērķiem, kas definēti attiecīgajos nacionālajos stratēģiskajos ietvaros saskaņā ar ERAF regulas 25. pantu;

4.5 **jādefinē** pēc kādas procedūras, kritērijiem un kādos laika ietvaros Komisija sadala līdzekļus un apstiprina programmu;

4.7 **jāprecizē** saņēmējs (16. un 21. pants) un attiecīgās prasības, iezīmes un uzdevumi, kā arī sertificējošās iestādes atrašanās vieta un funkcijas;

4.8 **jāparedz** iespēja, ka nepieciešamības gadījumā 19. pantā minētās darbības var tikt īstenotas arī tikai vienā dalībvalstī, ja ir izpildītas vismaz divas no tur minētajām četrām modalitātēm.

5. **Reģionu komitejas ieteikumi.**

1. ieteikums

1. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
Saskaņā ar EK Līguma 160. pantu Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) mērķis ir palīdzēt samazināt galvenās reģionālās atšķirības Kopienā. Līdz ar to ERAF palīdz samazināt plaisu starp dažādo reģionu attīstības līmeņiem un nelabvēlīgākā situācijā esošo reģionu un salu, tai skaitā lauku rajonu, atpalicību.	Saskaņā ar EK Līguma 160. pantu Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) mērķis ir palīdzēt samazināt galvenās reģionālās atšķirības Kopienā. Līdz ar to ERAF palīdz samazināt plaisu starp dažādo reģionu attīstības līmeņiem un nelabvēlīgākā situācijā esošo reģionu ~~un salu~~, tai skaitā lauku rajonu, salu, kalnu apgabalu, reti apdzīvotu teritoriju, pārrobežu reģionu un slēgtu rūpnīcu tuvumā esošu apdzīvotu rajonu atpalicību.

Pamatojums

Apskatāmā projekta apsvērumi (1.-10.) atzīst, ka tikai atsevišķas salas atrodas nelabvēlīgā situācijā (un izveido pilnīgi patvaļīgu saikni ar Līguma 160. pantu). Tas ir pretrunā ar Amsterdamas līgumam pievienotās Deklarācijas Nr. 30 nosacījumiem, kas apstiprināti 2000. gada. decembra Nicas Eiropadomes secinājumos un ietverti Eiropas Konstitūcijas III-220 punktā. Sakarā ar iepriekš minēto Komiteja uzskata, ka augšminētajiem apsvērumiem jābūt konsekventākiem attiecībā uz likumdošanu un tās interpretāciju, īpaši saskaņā ar vispārējās regulas projekta 52.(1)a) pantu un īpašo atsauci uz šo jautājumu apspriežamā projekta 10. pantā. Līdzīgi apsvērumi atteicas uz kalnu rajoniem saskaņā ar iepriekš minēto 52. pantu un, lai aina būtu pilnīga, tie būtu jāattiecina uz visiem reģioniem, kas atrodas nelabvēlīgā situācijā.

2. ieteikums

6. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
Balstoties uz pilsētas pašvaldības teritorijas iniciatīvas pieredzi un pozitīvajiem aspektiem, ko paredz 1999. gada 21. jūnija Padomes Regulas (EK) Nr. 1260/1999 20. panta 1. punkta b) apakšpunkts, kas nosaka vispārējos struktūrfondu5 nosacījumus, lauku dimensijai ir jābūt pastiprinātai, pilnīgi ieviešot šīs jomas pasākumus ERAF līdzfinansētajās darbības programmās.	Balstoties uz Padomes 1999. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1260/1999, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus attiecībā uz struktūrfondiem, 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētās pilsētu pašvaldību iniciatīvas pieredzi un pozitīvajiem aspektiem, pilsētas dimensija ir jāpastiprina, nodrošinot ilgtspējīgai pilsētu attīstībai atbilstošu finansējumu un pilnībā integrējot minētajā jomā paredzētos pasākumus ERAF līdzfinansētajās darbības programmās.

Pamatojums

Pilsētas dimensiju var pastiprināt tikai tad, ja ir nodrošināti pietiekama apjoma ieguldījumi ilgtspējīgā pilsētu attīstībā.

3. ieteikums

10. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
ERAF būtu jārisina tādas problēmas kā pieejamība un ievērojamais attālums līdz lielajiem tirgiem, ar ko saskaras teritorijas ar zemu iedzīvotāju blīvumu, kā minēts Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās akta 6. protokolā. ERAF jārisina arī tās specifiskās grūtības, ar kurām saskaras atsevišķas salas, kalnu rajoni un reti apdzīvotas teritorijas, kuru ģeogrāfiskais stāvoklis palēnina to attīstību.	ERAF būtu jārisina tādas problēmas kā pieejamība un ievērojamais attālums līdz lielajiem tirgiem, ar ko saskaras teritorijas ar zemu iedzīvotāju blīvumu, kā minēts Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās akta 6. protokolā. ERAF jārisina arī tās specifiskās grūtības, ar kurām saskaras ~~atsevišķas~~ salas, kalnu rajoni, lauku rajoni, ~~un~~ reti apdzīvotas teritorijas un pārrobežu rajoni, kuru ģeogrāfiskais stāvoklis palēnina to attīstību.

Pamatojums

Šis grozījums pieskaņo 10. apsvēruma tekstu 1. apsvēruma tekstam un nodrošina to konsekvenci, kas šībrīža projektā nav pilnībā ievērota.

4. ieteikums

1. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
Tā uzskaita specifiskos nosacījumus par pasākumiem attiecībā uz pilsētu un lauku rajoniem, no zvejniecības atkarīgajiem rajoniem, visattālākajiem reģioniem un reģioniem ar nelabvēlīgiem dabas apstākļiem.	Tā ~~uzskaita~~ paredz specifiskos nosacījumus ~~par~~ pasākumiem attiecībā uz pilsētu un lauku rajoniem, no zvejniecības atkarīgajiem rajoniem, visattālākajiem reģioniem un reģioniem ar nelabvēlīgiem dabas vai demogrāfiskiem apstākļiem.

Pamatojums

Lai aina būtu pilnīga un saskanīga, nepieciešams atsevišķi minēt arī demogrāfiskos trūkumus, kas skar reti apdzīvotās teritorijas.

5. ieteikums

3. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
ERAF piešķir līdzekļus sekojošiem mērķiem: a) produktīvām investīcijām; b) infrastruktūrām; c) citām attīstības iniciatīvām, tai skaitā pakalpojumiem uzņēmumiem, tādu finansu instrumentu kā riska kapitāls, aizdevumu un garantiju fondi un vietējās attīstības fondi izveidošanai un attīstīšanai, procentu subsīdijām, vietējiem pakalpojumiem, pieredzes apmaiņai starp reģioniem, pilsētām un sociālajiem, ekonomiskajiem un vides operatoriem; d) tehniskajai palīdzībai saskaņā ar EK regulas Nr. ... 43. un 44. pantu.	ERAF piešķir līdzekļus šādiem mērķiem: a) produktīvām investīcijām; b) infrastruktūrām; c) citām attīstības iniciatīvām, tai skaitā pakalpojumiem uzņēmumiem, tādu finansu instrumentu kā riska kapitāls, aizdevumu un garantiju fondi un vietējās attīstības fondi izveidošanai un attīstīšanai, procentu subsīdijām, vietējiem pakalpojumiem, ~~pieredzes apmaiņai~~ sadarbībai starp reģioniem, pilsētām un sociālajiem, ekonomiskajiem un vides operatoriem; d) tehniskajai palīdzībai saskaņā ar EK regulas Nr. ... 43. un 44. pantu. e) investīcijām kultūras objektos; ~~f) investīcijām ēkās un aprīkojumā apmācības un aktīvas nodarbinātības politikas realizēšanai;~~ g) ~~augšminēto apmācības un aktīvas nodarbinātības pasākumu realizēšanai nepieciešamajām tekošajām izmaksām, ciktāl tas ir ERAF pārziņā saskaņā ar Padomes Regulas Nr. ... 33.(2) pantu.~~

Pamatojums

Teritoriālās sadarbības noreducēšana uz pieredzes apmaiņu šķiet nepamatoti ierobežojoša, jo pēdējā ir tikai pirmās viens aspekts.

Bez tam, balstoties uz ERAF līdzekļu piešķiršanas pozitīvo pieredzi, šķiet būtiski atsevišķi izcelt ieguldījumus kultūras objektu restaurēšanā, restrukturēšanā un to vērtības izcelšanā. Šķiet būtiski arī skaidri definēt atbilstību pašreizējiem finansējuma kritērijiem, lai nodrošinātu pilnīgu ainu un atbilstību citiem projekta pantiem (skat. 8.(2) pantu).

6. ieteikums

4. panta 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
4) Risku novēršana, tai skaitā plānu attīstība un īstenošana dabisko un tehnoloģisko risku novēršanai un uzveikšanai.	4) Risku novēršana, tai skaitā plānu attīstība izstrādāšana un īstenošana dabisko (proti, mežu ugunsgrēku un plūdu) un tehnoloģisko risku novēršanai un uzveikšanai pārvaldībai.

Pamatojums

Īpaši ir jāatzīmē mežu ugunsgrēki un plūdi, jo tie ir riska faktori, kas regulāri ietekmē plaša mēroga ES apgabalus.

Tādējādi, jēdziens—"pārvaldība" tā precīzā un jaunā redakcijā ietver darbības, kuras, pēc šādu negadījumu apstākļiem (ugunsgrēks, plūdi) ir nepieciešamas, lai pēc iespējas samazinātu (piemēram, meža ugungrēka dzēšanas darbu) negatīvo ietekmi un lai negadījums neizraisītu nopietnas katastrofas apmērus, šīs darbības ir jāspēj nodrošināt, negaidot ES Solidaritātes fonda atbalstu.

7. ieteikums

4. pants

Pievienot jaunu 10. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
	10. Sociālās infrastruktūras un pakalpojumi, kas veicina darba vietu radīšanu un dzimumu līdztiesību darbā;

Pamatojums

Regulas priekšlikuma 4. pantā uzskaitītajos jomās, uz ko ERAF jāvērš sava uzmanība, nav iekļauti daži pasākumi, kuri ir finansēti pašreizējā 2000.-2006. g laika posmā, it īpaši attiecībā uz sociālo infrastruktūru un pakalpojumiem.

Minētos pasākumus būtu lietderīgi turpināt, jo tie rada darba vietas jomā, ko šobrīd uzskata jaunu darba vietu potenciālu avotu, kuru cita starpā cer izmantot arī Eiropas institūcijas.

Bez tam minētā nodarbinātības nozare varētu sekmēt darba tirgu pieejamību sievietēm mazāk attīstītajos reģionos, tādējādi nostiprinot dzimumu vienlīdzības principu un ģimenes dzīves saskaņošanu ar darbu.

8. ieteikums

5. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
Atbilstoši mērķim "Reģionālā konkurētspēja un nodarbinātība" ERAF noturīgas reģionālās attīstības stratēģiju ietvaros koncentrē atbalstu šādām prioritātēm:	Atbilstoši mērķim "Reģionālā konkurētspēja un nodarbinātība"un neierobežojot 8. punkta noteikumus, ERAF noturīgas reģionālās attīstības stratēģiju ietvaros koncentrē atbalstu šādām prioritātēm, kas tā dēvētajos "pakāpeniskas ieviešanas" reģionos piemērojamas elastīgāk:

Pamatojums

Šis papildinājums nodrošina Reģionu komitejas atzinuma ~~projekta~~ un atzinumā par Trešo kohēzijas ziņojumu ietverto ieteikumu lielāku saskaņotību.

9. ieteikums

5. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
jaunievedumi un uz zināšanām balstīta ekonomika, veicinot reģionu jaunievedumu stratēģiju koncepciju un ieviešanu, kuras veicina reģionālo jaunievedumu sistēmu rašanos, īpaši**:**	jaunievedumi un uz zināšanām balstīta ekonomika, atbalstot tādu reģionu jaunievedumu stratēģiju izstrādāšanu un ieviešanu, kuras veicina efektīvu reģionālo jaunievedumu sistēmu rašanos,~~īpaši~~cita starpā**:**

Pamatojums

Ņemot vērā katras teritorijas ekonomisko un sociālo specifikāciju un to atšķirīgo attīstības potenciālu un vajadzības, būtu jāatļauj lielāks elastīgums specifisko pasākumu noteikšanā dažādos reģionos un pilsētu teritorijās, ņemot vēra trīs ERAF atbalsta prioritātes.

10. ieteikums

5. panta 1. punkts — pievienot jaunu ievilkumu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
	e) MVU radītais stimuls izaugsmei un nodarbinātībai, piemēram, tādās uzņēmējdarbības jomās kā uzņēmumu dibināšana, uzņēmuma nodošana citam īpašniekam, uzņēmējdarbības dinamisms, ārējā tirdzniecība, kompetences jomu attīstība un piemērotas infrastruktūras izveide;

Pamatojums

Atbalsts ir īpaši svarīgs reģionos ar sociāli ekonomiskam problēmām, lai tādā veidā radītu priekšnoteikumus ekonomikas un nodarbinātības izaugsmei.

11. ieteikums

5. panta 1. punkts — pievienot jaunu ievilkumu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
	e) Tehnoloģijas un pētniecības un attīstības centru izveidošana un aprīkošana

Pamatojums

Lai panāktu Lisabonas un Gēteborgas stratēģiju mērķu īstenošanu pētniecības un inovācijas jomās, ir nepieciešama atbalsta sniegšana pētniecības centru un augsta līmeņa tehnoloģijas centru izveidošanai. Tādēļ ERAF regulas 5. pantā noteiktajām prioritārajām jomām ir jāatbilst ES stratēģiskajiem mērķiem, jo pretējā gadījumā ne ekonomiskās izaugsmes politikas, ne ES patiesas reģionālās kohēzijas mērķus neizdosies panākt pilnībā.

12. ieteikums

5. panta 2. punkts — pievienot jaunu ievilkumu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
Vide un riska profilakse, **īpaši**:	Vide un riska profilakse, ~~ieskaitot~~ piemēram, šādās nozarēs: a) nozares, ar kurām tiek veicināta ilgtspējīga attīstība un kuras ir viennozīmīgi saistītas ar vidi; investīcijas, kas veicina Līguma 174. pantā noteikto vides mērķu sasniegšanu;

Pamatojums

Priekšlikumā minētās izmantošanas nozares ir tikai piemēri, un tā tas ir formulēts arī spēkā esošajā ERAF regulā. Tādēļ ierosinātajai teksta redakcijai ir jābūt skaidrai un tā ir jāpielāgo spēkā esošajai regulai, kurā ir teikts: "..vērsts, piemēram, uz šādām nozarēm". Ilgtspējīgas attīstības piemērs ir pievienots tādēļ, ka tas, pēc mūsu domām, ir sevišķi interesants.

13. ieteikums

5. panta 2. punkts — pievienot jaunu ievilkumu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
	f) atkritumu apsaimniekošanai, ūdens apgādei un notekūdeņu attīrīšanai paredzētu iekārtu būve.

Pamatojums

Prioritātē attiecībā uz vidi un riska profilaksi ir nepieciešams iekļaut pasākumus ūdens apgādes un attīrīšanas, notekūdeņu attīrīšanas un atkritumu apglabāšanas jomā, jo šobrīd joprojām pastāv problēmas, kuras tādējādi kavē Eiropas reģionu konkurētspēju.

14. ieteikums

5. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
3) Pieeja — ārpus lielo pilsētu centriem — vispārīgo ekonomisko interešu transporta un telekomunikāciju pakalpojumiem, īpaši:	3) Pieeja — ~~ārpus lielo pilsētu centriem~~ — vispārējas ekonomiskas nozīmes transporta un telekomunikāciju pakalpojumiem, ieskaitot ~~īpaši~~:

Pamatojums

Atbalstot transporta un telekomunikāciju pakalpojumu pieejamību, nevajadzētu no paša sākuma izslēgt lielo pilsētu centrus.

15. ieteikums

5. panta 3. punkta a) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
a) Sekundāras nozīmes tīklu nostiprināšana, uzlabojot saites ar TEN transporta tīkliem, reģionālajiem dzelzceļa centriem, lidostām un ostām vai kombinētā transporta centriem, nodrošinot pieslēgumus galvenajām dzelzceļa līnijām un atbalstot reģionālos un vietējos iekšzemes ūdensceļus;	a) Sekundāras nozīmes tīklu nostiprināšana, uzlabojot saites ar TEN transporta tīkliem, reģionālajiem dzelzceļa centriem, lidostām un ostām vai kombinētā transporta centriem, nodrošinot pieslēgumus galvenajām dzelzceļa līnijām un atbalstot reģionālos un vietējos iekšējos ūdensceļus, kabotāžas pakalpojumus, jūras ceļus, kas savieno salas un jo īpaši mazās salas, ostas, kuras ir mazākas par A kategorijas ostām, un gaisa savienojumus starp I un II klases lidostām;

Pamatojums

Visās salās neatkarīgi no to lieluma ir kopīgas problēmas. Salu savstarpējie savienojumi un savienojumi ar cietzemi ir atkarīgi gan no jūras, gan no gaisa transporta. Minētais fakts ir jāizceļ un jāuzsver, ka saistībā ar mazām salām šīs problēmas ir nopietnākas.

Nedrīkst neņemt vērā atsevišķus jūras un gaisa ceļu veidus Eiropas nomaļos piejūras reģionos.

16. ieteikums

6. panta 2. punkta c) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
c) risku novēršana, tai skaitā veicinot kuģošanas drošību un aizsardzību pret plūdiem, jūras un iekšzemes ūdeņu piesārņojumu, erozijas novēršanu un aizsardzību pret to, aizsardzību pret zemestrīcēm, vulkānu izvirdumiem un lavīnām. Programmas var aptvert aprīkojuma nodrošināšanu un infrastruktūras attīstību, starpvalstu palīdzības plānu izstrādāšanu un ieviešanu, sistēmas kopīgu risku apzināšanai un kopīgu instrumentu izstrādi dabas un tehnoloģisko risku pētīšanai, novēršanai, pārvaldīšanai un kontrolei;	c) risku novēršana, tai skaitā veicinot kuģošanas drošību un aizsardzību pret plūdiem, jūras un iekšzemes ūdeņu piesārņojumu, eroziju ~~as novēršanu un aizsardzību pret to~~, aizsardzību pret zemestrīcēm, vulkānu izvirdumiem, meža ugunsgrēkiem un lavīnām. Programmas var aptvert aprīkojuma nodrošināšanu un infrastruktūras attīstību, starpvalstu palīdzības plānu izstrādāšanu un ieviešanu, sistēmas kopīgu risku apzināšanai un kopīgu instrumentu izstrādi dabas un tehnoloģisko risku pētīšanai, novēršanai, pārvaldīšanai un kontrolei;

Pamatojums

Šis īpašais dabas katastrofu veids jāmin, lai uzskaitījums būtu pilnīgs.

17. ieteikums

6. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
d) zinātnes un tehnoloģiju tīklu izveidošana jautājumu risināšanai, kas attiecas uz starptautisku telpu līdzsvarotu attīstību: cita starpā tīklu izveidošana starp universitātēm un saiknes, lai piekļūtu zinātnes atziņām un veicinātu tehnoloģiju transfertu starp PTA (Pētniecības un tehnoloģiju attīstības) iestādēm un starptautiskajiem PTA ekselences centriem, starptautisku apvienību dibināšana, lai kopīgi izmantotu PTA resursus, partnerība starp tehnoloģiju transferta iestādēm, kopīgu finansu inženērijas instrumentu izstrāde PTA ieviešanas veicināšanai MVU.	d) zinātnes un tehnoloģiju tīklu izveidošana jautājumu risināšanai, kas attiecas uz starptautisku telpu līdzsvarotu attīstību: cita starpā tīklu izveidošana starp universitātēm un augstākajām mācību iestādēm un saiknes, lai piekļūtu zinātnes atziņām un veicinātu tehnoloģiju transfertu starp PTA (Pētniecības un tehnoloģiju attīstības) iestādēm un starptautiskajiem PTA ekselences centriem, starptautisku apvienību dibināšana, lai kopīgi izmantotu PTA resursus, partnerība starp tehnoloģiju pārneses ~~transferta~~ iestādēm, kopīgu finansēšanas tehnikas instrumentu izstrāde PTA ieviešanas veicināšanai MVU; reģioni ar dažādu ģeogrāfisko atrašanās vietu ir jārosina piedalīties katrā no minētajiem sadarbības instrumentiem ar mērķi paaugstināt konkurētspēju un paplašināt inovācijas visā Eiropā; e) veicinot uzņēmējdarbību un jo īpaši MVU attīstību, tūrismu, kultūru un IT izmantošanu.

Pamatojums

Reģionu, uz kuriem attiecas konverģences un konkurētspējas mērķis, kā arī dažādie pārejas režīmi (statistisku un dabisku iemeslu dēļ), piedalīšanās vienā un tajā paša sadarbības instrumentā veicinātu pieredzes apmaiņu, un tam būtu labvēlīgāka ietekme uz kohēziju.

Bez tam tīklus nedrīkst ierobežot tikai ar universitātēm, bet tiem jāietver arī citas augstākās mācību iestādes, jo tās uzņēmējiem parasti atrodas tuvāk. Turklāt ne katrā reģionā ir universitāte, bet tajos bieži atrodas citas augstākās mācību iestādes.

Uzņēmējdarbības stiprināšana, attīstot tūrismu, IT utt., ir ideāla sadarbības forma, jo tiek savstarpēji izmantota pieredze. Reģioni var savstarpēji viens otram palīdzēt, turklāt robežām bieži nav nekādas nozīmes. Šī iemesla dēļ šo svarīgo uz zinātnes atziņām balstītas ekonomikas jomu nedrīkst izslēgt no starptautiskās sadarbības.

18. ieteikums

6. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
3) reģionālās politikas efektivitātes pastiprināšana, sekmējot tīklošanu un pieredzes apmaiņu starp reģionālajām un vietējām varas iestādēm, kas pievēršas tematiem, kas ir minēti saskaņā ar 5. panta 1. un 2. punktu un 8.pantā, tai skaitā sadarbību tīkla programmās, kas aptver visu Kopienu, un darbības, kas iesaista pētniecību, datu apkopošanu un Kopienas attīstības virzienu analīzi un novērošanu.	3) tādas reģionu sadarbības veicināšana, kuras mērķis ir reģionālās politikas efektivitātes pastiprināšana, atbalstot tīklošanu un pieredzes apmaiņu starp reģionālajām un vietējām varas iestādēm, pastiprināti pievēršoties tematiem, kas ir minēti 5. panta 1. un 2. punktā un 8., 9., 10., un 11. pantā, ieskaitot sadarbības tīklu programmas, kas aptver visu Kopienu, un darbību, kas saistīta ar pētījumiem, datu apkopošanu un Kopienas attīstības tendenču analīzi un novērošanu. Bez tam tīkli un pieredzes apmaiņa ir šā panta 1. un 2. punktā minēto pasākumu īstenošanas instrumenti.

Pamatojums

Reģionu komiteja atzinīgi vērtē Komisijas ierosinājumu izvirzīt jaunu mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība". Jaunais mērķis tomēr attiecas tikai uz pārrobežu un starptautisko sadarbību, bet ne uz reģionu sadarbību. Tādēļ tā būtu iespējama tikai sadarbības tīklu un pieredzes apmaiņas formā, kā tas notiek citu mērķu ietvara programmās. Komiteja nepiekrīt šādai triju izmēģinātu un pārbaudītu sadarbības veidu atdalīšanai, jo tie līdz šim ir raksturojuši Eiropas teritoriālo sadarbību. Jaunais mērķis nodrošinātu īpašu reģionu sadarbībai paredzētu finansējumu.

Dažādu iemeslu dēļ ir iespējams, ka dažādi Eiropas reģioni jūtas saistīti, un šī iemesla dēļ nevar izslēgt nozīmīgas sadarbības veidošanos.

Reģioni var viens no otra mācīties, un robežām bieži nav nekādas nozīmes. Tādēļ nevar izslēgt projektus jau no paša sākuma.

Lai panāktu teritoriālo kohēziju, ir būtiski svarīgi, lai ERAF finansētu sadarbības tīklus jomās, kas attiecas uz reģioniem ar īpašiem ģeogrāfiskiem apstākļiem.

19. ieteikums

7. panta a) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
Šādiem izdevumiem nevar saņemt ERAF atbalstu: a) PVN;	ERAF atbalstu nevar saņemt par šādiem izdevumiem: a) atmaksājams PVN;

Pamatojums

Tas nodrošinātu, ka šīs noteikums apstiprinātu agrāko un pašreizējo ERAF programmu praksi. Tas arī atbilstu ESF regulas nosacījumiem un tādējādi novērstu nesaprotamu neatbilstību Eiropas kohēzijas politikas ietvaros.

20. ieteikums

7. pants d) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
d) mājoklis;	d) mājoklis, ar atsevišķiem izņēmumiem, kas iekļaujas konverģences politikas mērķos, tai skaitā darbības ar sociālu nozīmi kā mājokļi neaizsargātajiem mazāk aizsargātām iedzīvotāju grupām un pagaidu mājokļi imigrantiem, kuru izcelsmes valsts nav ES dalībvalsts;

Pamatojums

Izdevumu pamatotība mājokļu celtniecībai vai rekonstrukcijai konverģences mērķu ietvaros atsevišķām neaizsargātām kategorijām un pirmās paaudzes imigrantiem, kuru izcelsmes valsts nav ES dalībvalsts, atbilst Eiropas kohēzijas sociālajiem mērķiem. Tā būtu arī ļoti svarīga, lai palīdzētu Kopienas politikai pārvarēt strukturālas problēmas, ko rada migrācijas plūsmas no valstīm, kas nav ES dalībvalstis.

21. ieteikums

8. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
Attiecībā uz pasākumiem pilsētu atdzimšanai saskaņā ar Regulas (EC) Nr. ... 25.(4) un 36.(4) b) pantu ERAF atbalstīs vienotu un līdzdalību veicinošu stratēģiju izstrādi, lai risinātu daudzās ekonomiskās, vides un sociālās problēmas, ar ko saskaras pilsētu aglomerācijas.	Attiecībā uz pasākumiem pilsētu atdzimšanai saskaņā ar Regulas (EC) Nr. ... 25.(4) un 36.(4) b) pantu ERAF atbalstīs vienotu un līdzdalību veicinošu stratēģiju izstrādi, kas jāīsteno saskaņā ar dalībvalstu tiesisko regulējumu, lai stiprinātu noturīgu izaugsmi un lai risinātu daudzās ekonomiskās, vides un sociālās problēmas, ar ko saskaras pilsētu aglomerācijas. Tas var apvienot fiziskās vides atveseļošanu, pamestu rūpniecisko zonu restrukturēšanu un vēsturiskā un kultūras mantojuma saglabāšanu un attīstīšanu ar pasākumiem, kas veicina jaunievedumus un uz zināšanām balstītu ekonomiku, uzņēmējdarbību, vietējo nodarbinātību un apdzīvotu vietu attīstību, kā arī pakalpojumu nodrošināšanu iedzīvotājiem, ņemot vērā mainīgās demogrāfiskās struktūras.

Pamatojums

Attiecīgo līdzdalību veicinošo stratēģiju tiesiskā bāze tiek nostiprināta, piesaistot projektā minētās līdzdalības stratēģijas dalībvalstu organizatoriskajam ietvaram un subsidiaritātes principam ar skaidru norādi uz tālāku deleģēšanu koordinācijas regulas 36.(4)(b) panta ietvaros.

Ņemot vērā pilsētu nozīmīgo lomu reģionu attīstībā, efektīvai kohēzijas politikas un to ieguldījuma Lisabonas un Gēteborgas mērķu īstenošanai ir svarīgi, lai strukturālais finansējums būtu izteiktāk saistīts ar pilsētu vajadzībām un reģionu iespējām. To var sasniegt ilgtspējīgu pilsētu attīstības pasākumu ceļā, kuros būtu gan jāiekļauj pilsētu atdzimšanas pasākumi, gan jāiet tālāk par tiem.

Saistībā ar vienotu darbību pilsētu attīstībai, cita starpā ir jāuzsver pasākumi, kuru mērķis ir veicināt inovāciju un uz zināšanām balstītu ekonomiku, ņemot vērā Lisabonas darba kārtības mērķus.

22. ieteikums

9. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
Dalībvalstis un reģioni nodrošina EAFRD un EFF līdzfinansēto pasākumu savstarpēju papildinātību un saskaņotību no vienas puses, ar ERAf līdzfinansētajiem pasākumiem no otras puses. Tādēļ, sagatavojot darbības programmas, 1), 3) un 5) pantā minētajiem pasākumiem dalībvalstis nosaka skaidrus atšķirības kritērijus saskaņā ar šo pantu ERAF atbalstītajiem pasākumiem no vienas puses, un saskaņā ar EK regulas Nr. (....) 49(1), a), b) un i) punktiem EAFR atbalstītajiem pasākumiem lauku rajoniem, vai saskaņā ar EK regulas Nr. (....) EFF atbalstītajiem pasākumiem no zvejniecības atkarīgajiem rajoniem.	Dalībvalstis un reģioni Padomes regulas (EC) (...) 36. pantā paredzēto darbības programmu ietvaros atbilstoši 25. panta 4. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem koordinācijas pasākumiem nodrošina ELFLA un EZF līdzfinansēto pasākumu komplementaritāti ~~savstarpēju papildinātību~~ un saskaņotību ar ERAF līdzfinansētajiem pasākumiem. Tādēļ, sagatavojot darbības programmas, 1), 3) un 5) pantā minētajiem pasākumiem dalībvalstis un reģioni nosaka skaidrus atšķirības kritērijus saskaņā ar šo pantu ERAF atbalstītajiem pasākumiem no vienas puses, un saskaņā ar EK regulas Nr. (....) 49(1), a), b) un i) pantiem ELFLA atbalstītajiem pasākumiem lauku rajoniem, vai saskaņā ar EK regulas Nr. (....) EZF atbalstītajiem pasākumiem no zvejniecības atkarīgajiem rajoniem. Bez tam ir jāparedz starpposma un ~~pēcprogrammas~~ novērtējums, lai kontrolētu atbilstību iepriekšminētajai komplementaritātes un saskaņotības nepieciešamībai.

Pamatojums

Galvenais mērķis ir iedibināt saikni ar attiecīgajiem koordinācijas nosacījumiem. Pareizi iekļaujot tekstā, blakus 25(4)(c) pantā minētajiem pasākumiem (attiecīgais nacionālais ietvars), tiktu pastiprināts tā darbības loks.

Atsauce uz dalībvalstīm un reģioniem nodrošinātu saskanību ar paragrāfa sākumu, kur tiek minētas gan dalībvalstis, gan reģioni.

Grozījums paragrāfa beigās attiecas uz mehānismiem, kas ir tipiski *acquis communautaire* un ļoti būtiski to funkciju nostiprināšanai, uz kurām tie attiecas.

23. ieteikums

11. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
Saskaņā ar papildu sadalījumu Regulas (EK) Nr. (...) 16. panta 1. punkta d) apakšpunktā un atkāpjoties no šīs Regulas 3. panta 2. punkta, ERAF palīdz finansēt darbības mērķi visattālākajos reģionos, lai kompensētu papildu izmaksas, kas rodas teritorijās, kuras noteiktas 4. pantā, un šādās papildu jomās, izņemot gadījumus, kas attiecas uz Līguma I pielikumu: a) preču transporta pakalpojumu atbalsts un palīdzība transporta pakalpojumiem; b) atbalsts, kas ir saistīts ar uzglabāšanas ierobežojumiem, pārmērīgu izmēru un ražošanas rīku apkopi, kā arī ar cilvēku resursu neesamību vietējā darba	Saskaņā ar papildu sadalījumu Regulas (EK) Nr. (...) 16. panta 1. punkta d) apakšpunktā un atkāpjoties no šīs Regulas 3. panta 2. punkta, ERAF palīdz finansēt darbības atbalstu visattālākajos reģionos, lai kompensētu papildu izmaksas, kas rodas teritorijās, kuras noteiktas 4. pantā, un šādās papildu jomās, izņemot gadījumus, minēti Līguma I pielikumā: a) atbalsts preču transporta pakalpojumiem un uzņemējdarbības uzsākšanai transporta pakalpojumu jomā; b) atbalsts, kas ir saistīts ar uzglabāšanas ierobežojumiem, pārmērīgu izmēru ražošanas rīkiem un to uzturēšanu, kā arī ar cilvēku resursu nepietiekamību vietējā darba tirgū. Bez tam fonds piedalās to investīciju finansēšanā, kas vajadzīgas reģionu nošķirtības dēļ, jo īpaši to investīciju, kas nepieciešamas transporta infrastruktūrās teritoriālās sadrumstalotības dēļ, kā arī strauja iedzīvotāju skaita pieauguma rezultātā nepieciešamo investīciju dēļ.

Pamatojums

Šai programmai jāņem vērā ne tikai ekspluatācijas izmaksas, bet arī līdzekļi investīcijām, kas nepieciešamas reģionu nošķirtības dēļ. Kā zināms, daži visattālākie apgabali nākamajā programmas darbības posmā vairs neietilpst pirmajā mērķī; tomēr arī turpmāk tie nošķirtības dēļ būs neizdevīgā situācijā, un joprojām pastāvēs īpašā, nošķirtā stāvokļa noteikta vajadzība pēc investīcijām, kas līdz šim tika veiktas kohēzijas politikas ietvaros.

24. ieteikums

12. panta 6. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
6. darbības programmas ieviešanas nosacījumi:	6. darbības programmas ~~ieviešanas~~ īstenošanas noteikumi~~nosacījumi:~~
a) Dalībvalstu tiesības nozīmēt visas 14. pantā noteiktās vienības;	a) Dalībvalstu tiesības nozīmēt visus 14. pantā noteiktās vienības;
b) kontroles un novērtēšanas sistēmas apraksts, ka arī pārvaldības komitejas sastāvs;	b) kontroles un novērtēšanas sistēmas apraksts, ka arī pārvaldības komitejas sastāvs;
c) finanšu plūsmas mobilizēšanas un aprites procedūru apraksts, lai nodrošinātu to caurskatāmību;	c) finanšu plūsmas mobilizēšanas un aprites procedūru apraksts, lai nodrošinātu to caurskatāmību;
d) nosacījumi darbības programmas sabiedriskās atklātības nodrošināšanai;	d) nosacījumi darbības programmas sabiedriskās atklātības nodrošināšanai;
e) Komisijas un attiecīgās dalībvalsts elektronisko datu apmaiņai paredzēto saskaņoto procedūru apraksts, kas nepieciešamas, lai pildītu kontroles un novērtēšanas prasības saskaņā ar regulu (EC) Nr. (...);	e) Komisijas un attiecīgās dalībvalsts elektronisko datu apmaiņai paredzēto saskaņoto procedūru apraksts, kas nepieciešamas, lai pildītu kontroles un novērtēšanas prasības saskaņā ar regulu (EC) Nr. (...);
	f) katrā darbības programmā iesaistītajā dalībvalstī īstenotās reģionālā un vietējā līmeņa iesaistīšanas nosacījumu apraksts, kā paredzēts Padomes Regulas (EK) (...) 10. pantā, minētās programmas sagatavošanas posmā, ka arī visu turpmāko programmu gadījumā;
	g) saskaņā ar Padomes regulas (EC) (...) 25. (3) pantu, darbības programmas saskaņotības ar katras dalībvalsts stratēģiskajiem mērķiem uzrādīšana, īpaši atsaucoties uz atbilstību starp reģionu sadarbību Padomes regulas (EC) (..) ietvaros un attiecīgās dalībvalsts iniciatīvām Eiropas teritoriālās sadarbības sakarā.

Pamatojums

Ir būtiski dalībvalstīm piemērot partnerības noteikumus pat teritoriālās sadarbības mērķiem, it īpaši reģionālo un vietējo varas iestāžu līmenī. Piemēram, būtu nesaprotami, ja tiktu ieviestas pārrobežu sadarbības programmas bez plašas vietējo pārrobežas kopienu iesaistīšanas pēcierosinājuma fāzē. Tas pats sakāms par pilsētām attiecībā uz Eiropas pilsētu tīklu veicināšanu. Tādēļ šķiet, ka darbības programmas panākumi un tās pieņemšana Eiropas Komisijā ir pilnīgi atkarīgi no tā, kā katra dalībvalsts uzrāda, kā tiek pildīti attiecīgie nosacījumi un kā tā ir paredzējusi tos pildīt īstenošanas fāzē.

25. ieteikums

12. pants — pievienot jaunu punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
	Dalībvalstis nodrošina reģionālo un vietējo varas iestāžu līdzdalību pārrobežu un starpvalstu sadarbības pasākumu plānošanā, pārvaldībā un uzraudzībā.

Pamatojums

Jānodrošina reģionālo varas iestāžu līdzdalība pārrobežu un starpvalstu sadarbības pasākumu visos posmos.

26. ieteikums

14. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījumi
Katra dalībvalsts, kas piedalās darbības programmā, nozīmē pārstāvjus uzraudzības komitejā, kas minēta Regulas (EC) Nr. (...) Nr. […] 64. pantā.	Katra dalībvalsts, kas piedalās darbības programmā, nozīmē pārstāvjus uzraudzības komitejā, kas minēta Regulas (EC) Nr. (...) Nr. […] 64. pantā, tādējādi saskaņā ar institucionālo un konstitucionālo sistēmu nodrošinot iesaistīto reģionālo un vietējo varas iestāžu pienācīgu pārstāvību.

Pamatojums

Ņemot vērā reģionālo un vietējo organizāciju sekmīgo dalību INTERREG III A, B un C, dalībvalstis rīkotos atbilstoši partnerības un subsidiaritātes principiem, ja tās savu uzraudzības komitejā deleģēto personu vidū iekļautu reģionālo un vietējo iestāžu pārstāvjus. Pārstāvjus izraudzītos no atbilstošām valsts iestādēm, izskatot katru gadījumu atsevišķi.

Briselē, 2005. gada 13. aprīlī

Reģionu komitejas
priekssēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Priekšlikumu regulai par Kohēzijas fondu

(2005/C 231/03)

REĢIONU KOMITEJA

ņemot vērā priekšlikumu Padomes regulai par Kohēzijas fonda dibināšanu (*COM (2004) 494 final — 2004/0166 (AVC);*

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 15. jūlija lēmumu konsultēt to par šo jautājumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo punktu;

ņemot vērā tās priekšsēdētāja 2004. gada 26. maija lēmumu dot uzdevumu tās Teritoriālās kohēzijas politikas komisijai, lai izstrādātu atzinumu par šo jautājumu;

ņemot vērā Padomes regulu (EK) Nr. 1164/94, kura dibināja Kohēzijas fondu un kuru vēlāk papildināja regulas (EK) Nr. 1264/99 un (EK) 1265/99;

ņemot vērā citus Eiropas Komisijas priekšlikumus regulām, kas attiecas uz *vispārējiem noteikumiem par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, COM(2004) 492 final,* 2004 / 0163 (AVC) un Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF), *COM(2004) 495 final — 2004/0167 (COD);*

ņemot vērā tās atzinumu par Trešo ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju *(CdR 120/2004 fin)* [1];

ņemot vērā tās perspektīvo ziņojumu par Strukturālo fondu vadību un vienkāršošanu pēc 2006. gada (*CdR 389/2002 fin* [2]);

ņemot vērā tās atzinumu projektu (*CdR 234/2004 rev.2*), ko 2005. gada 4. februārī pieņēma Teritoriālās kohēzijas politikas komisija (ziņotājs — *Antonio PAIVA* kgs, *Presidente da Câmara Municipal de Tomar* (PT/ETP).

savā 2005. gada 13. un 14. aprīļa 59. plenārajā sesijā (13. aprīļa sēdē) pieņēma šādu atzinumu.

1. Reģionu komitejas uzskati

REĢIONU KOMITEJA

1.1 Atzinīgi uzņem Eiropas Komisijas pamatnoteikumu priekšlikumu strukturālo fondu regulām laika posmam no 2007. — 2013. gadam;

1.2 Ir pārliecināta, ka ņemot vērā Savienības paplašināšanos līdz 25 dalībvalstīm un vēlāk līdz 27, Komisijas finansiālais priekšlikums piešķirt 0,41 no valsts kopienākuma (palielināms līdz 0,46 līdz ar palīdzības iekļaušanu lauku attīstībai un zvejniecībai) un asignēt 336,3 miljonus EUR, lai finansētu trīs mērķus (78 % konverģences mērķim, 18 % reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķim un 4 % teritoriālajai sadarbībai) ir minimālais kompromiss turpmākai kohēzijas politikai;

1.3 Ir apmierināta, ka kohēzijas fonda palīdzības darbības laukā ir ņemts vērā atbalsts projektiem, kuros ietvertas apkārtējās vides intereses, proti, enerģijas lietderība un atjaunojamā enerģija, kā arī pārvadājumu jomā ārpus Transeiropas tīkliem dzelzceļu, upju un jūras pārvadājumi, jauktās transportsistēmas un to sadarbības spēja, ceļu un gaisa satiksmes vadība, tīrs pilsētas un sabiedriskais transports.

1.4 Apsveic faktu, ka kohēzijas fonds attieksies uz dalībvalstīm, kuru VNK ir zem 90 % no Kopienas vidējā; jāmeklē politisks risinājums attiecībā uz tām dalībvalstīm, kam paplašināšanās rezultātā vairs nebūs tiesību saņemt fonda līdzekļus.

1.5 Uzskata, ka no Kohēzijas fonda iegūstošās dalībvalstis nedrīkst tikt sodītas ar Kohēzijas fonda finansiālā atbalsta pārtraukšanu gadījumā, kad saskaņā ar līguma 104. panta 6. punktu iegūstošajā dalībvalstī pastāv pārmērīgs valsts deficīts.

1.6 Tic, ka Eiropas Komisija noskaidros, vai pārtraukšana, ja tāda pastāv, attiecas tikai uz jaunajiem projektiem, kuri tiks apstiprināti pēc lēmumam sekojošā gada 1. janvāra.

1.7 Ir pārliecināta, ka Eiropas Komisijai jāizanalizē priekšrocības un trūkumi, kādi piemīt vienu un to pašu vispārējos noteikumu ievērošanai gan attiecībā uz ERAF un ESF, gan attiecībā uz Kohēzijas fondu. Tagadējais paskaidrojošais memorands neizskaidro šo Komisijas priekšlikuma atzinumu. RK uzskata, ka jānodrošina šo Kohēzijas fonda noteikumu izmaiņas izmaksu-ieguvumu analīze.

---

[1] OV C 318, 22.12.2004, 1. lpp.
[2] OV 2003/C 256/01

1.8 Tic, ka Eiropas Komisijai ir iemesls, lai mainītu projekts-aiz-projekta *(EK Nr. 1164/ 94 1. panta 3. punkts* — pašreizējā Kohēzijas fonda regula) analīzi uz programmas analīzi (dokumenta *COM (2004) 492 final paskaidrojošā memoranda 5.2 punkta pēdējā rindkopa* — strukturālo fondu regula) attiecībā uz Kohēzijas fonda atbalstu saņemošo dalībvalstu priekšlikumiem. Šī metode būs pilnīgi atšķirīga no pašreiz izmantotās. Eiropas Komisijai ir jāpamato šīs izmaiņas saskaņā ar pašreizējā Kohēzijas fonda novērtējuma, kurš jānoved līdz galam, rezultātiem.

2. **Reģionu komitejas ieteikumi**

1. rekomendācija

5. jaunais izklāsts

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
	Kohēzijas fondam ir jāņem vērā arī ilgspējīgas attiecības sociālie aspekti un jādod ieguldījums sociālās iekļaušanas sasniegšanā, it sevišķi attiecībā uz pieejamības nodrošināšanu un šķēršļu likvidēšanu cilvēkiem ar invaliditāti, lai tādējādi saskaņā ar Līguma 13. pantu cīnītos ar invalīdu diskrimināciju.

Pamatojums

Strukturālie fondi, īpaši Kohēzijas fonds, ir būtiski svarīgs līdzeklis, lai samazinātu un atvieglotu sabiedriski neaizsargāto grupu sociālo izstumšanu, piemēram, likvidējot šķēršļus invalīdiem visās dzīves jomās un it īpaši veicinot un izveidojot fiziski pieejamu apkārtējo vidi invalīdiem attiecībā uz informācijas sakaru tehnoloģijām, transportu un radīto vidi.

2. rekomendācija

2. pants — 1. punkts

Palīdzības joma

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
Transeiropas pārvadājumu tīkli, it sevišķi Eiropas līdzdalības prioritārie projekti, kā noteikts ar lēmumu Nr. *1692/ 96EK*;	Transeiropas pārvadājumu tīkli, it sevišķi Eiropas līdzdalības prioritārie projekti, kā noteikts ar lēmumu Nr. *1692/ 96EK*, un to attiecīgie posmi, proti, ostas un lidostas.

Pamatojums

Tīkli īpaši vajadzīgi vistālākajiem Eiropas Savienības reģioniem, lai samazinātu izolētību no Eiropas kontinenta un nodrošinātu pieeju Transeiropas tīklam.

3. rekomendācija

3. pants — 1. punkts

Noteikumi par izdevumu budžeta atbilstību

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
Šādu izdevumu budžets nav atbilstīgs: 1) PVN; 2) parādu procenti; 3) zemes pirkums par kopsummu, kura saistītajā operācijā pārsniedz 10% no kopējā atbilstošā patēriņa budžeta; 4) dzīvokļu apgāde; 5) atomelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšana	Šādu izdevumu budžets nav atbilstīgs: 1) ~~PVN;~~ 2) parādu procentiem; 3) zemes pirkums par kopsummu, kura saistītajā operācijā pārsniedz 10% no kopējā atbilstošā patēriņa budžeta; 4) dzīvokļu apgāde; 5) atomelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšana

Pamatojums

Pašreizējajā Kohēzijas fondā PVN ir atbilstīgs un nav iemeslu stingrākiem noteikumiem par pastāvošajiem.

4. rekomendācija

4. pants

Nepieciešamie nosacījumi fonda palīdzības izmantošanai

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
1. Kohēzijas fonda palīdzībai jābūt atkarīgai no šādiem noteikumiem.	~~1. Kohēzijas fonda palīdzībai jābūt atkarīgai no šādiem noteikumiem.~~
2. Ja Padome:	~~2. Ja Padome:~~
a) saskaņā ar EK 104. panta 6. punktu ir atzinusi, ka saņēmējā dalībvalstī pastāv pārmērīgs valdības deficīts un	~~a) saskaņā ar EK 104. panta 6. punktu ir atzinusi, ka saņēmējā dalībvalstī pastāv pārmērīgs valdības deficīts un~~
b) saskaņā ar EK 104. panta 8. punktu ir nolēmusi, ka iesaistītā dalībvalsts, atbildot uz Padomes ieteikumu, kurš atbilst EK 104. panta 7. punktam, nav veikusi efektīvus pasākumus, vai arī veiktie pasākumi izrādījušies neatbilstoši,	~~b) saskaņā ar EK 104. panta 8. punktu ir nolēmusi, ka iesaistītā dalībvalsts, atbildot uz Padomes ieteikumu, kurš atbilst EK 104. panta 7. punktam, nav veikusi efektīvus pasākumus, vai arī veiktie pasākumi izrādījušies neatbilstoši,~~
tad tā nolemj pilnībā pārtraukt fonda finansiālās palīdzības līdzdalību iesaistītajai dalībvalstij, sākot no lēmumam sekojošā gada 1. janvāra. Pārtraukšana attiecas uz maksājumu saistībām.	~~tad tā nolemj pilnībā pārtraukt fonda finansiālās palīdzības līdzdalību iesaistītajai dalībvalstij, sākot no lēmumam sekojošā gada 1. janvāra. Pārtraukšana attiecas uz maksājumu saistībām.~~
3. Padome izlemj finansiālās palīdzības pārtraukšanu no fonda atcelt, ja tiek konstatēts, ka iesaistītā dalībvalsts ir veikusi nepieciešamos labojošos pasākumus. Komisija atsāk pārtraukto maksājumu pārasignēšanu.	~~3. Padome izlemj finansiālās palīdzības pārtraukšanu no fonda atcelt, ja tiek konstatēts, ka iesaistītā dalībvalsts ir veikusi nepieciešamos labojošos pasākumus. Komisija atsāk pārtraukto maksājumu pārasignēšanu.~~
4. Padome pieņem 2. un 3. punktā minētos lēmumus par Komisijas priekšlikumu ar kvalificētu balsu vairākumu.	~~4. Padome pieņem 2. un 3. punktā minētos lēmumus par Komisijas priekšlikumu ar kvalificētu balsu vairākumu.~~
	Kohēzijas fonda finansējumam atbilstīgas dalībvalstis ir tās dalībvalstis, kuru nacionālais ienākums (NI) uz vienu cilvēku mērīts pirktspējas paritātē un aprēķināts, pamatojoties uz pēdējo trīs gadu pieejamajiem Kopienas statistiskajiem rādītājiem par (...) ir mazāks kā 90% no Kopienas vidējā.

Pamatojums

4. pants ir jānomaina ar jaunu punktu, kurā jāuzskaita Kohēzijas fondam atbilstīgās dalībvalstis.

Ja 4. pants saglabājas tāds pats, kādu to iesaka Eiropas Komisija, tad no Kohēzijas fonda saņemošā dalībvalsts tiks sodīta divreiz. Viens no sodiem ir līdzīgs tam, kuru piemēro jebkurai citai ES dalībvalstij ar pārmērīgu valsts deficītu. Otrs sods būs Kohēzijas fonda atbalsta pārtraukšana iesaistītajai dalībvalstij.

Lai gan ir saprotams, ka Kohēzijas fondu saņemošajām dalībvalstīm jāatbilst ekonomiskās konverģences nosacījumiem, Kohēzijas fonda atbalsta pārtraukšana izraisīs vēl lielākas grūtības dalībvalstīm, kuru VNK jau ir zemāks par Kopienas vidējo.

Turklāt nav skaidrs, vai pārtraukšana attiecas uz jaunajiem projektiem, kuri ir apstiprināti pēc lēmuma pieņemšanai sekojošā gada 1. janvāra, un kas notiek ar tiem, kuri ir apstiprināti pirms šī datuma.

Briselē, 2005. gada 13. aprīlī.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par pieeju ostas pakalpojumu tirgum

un

Balto Grāmatu par (EEK) Regulas Nr. 4056/86 par EK konkurences noteikumu piemērošanu jūras transportā pārskatīšanu

(2005/C 231/04)

REĢIONU KOMITEJA

pamatojoties uz "Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pieeju ostas pakalpojumu tirgum" (*COM(2004) 654 final; 2004/0240 (COD)*) un "BALTO GRĀMATU par (EEK) Regulas Nr. 4056/86 par EK konkurences noteikumu piemērošanu jūras transportā pārbaudi" (*COM(2004) 675 final*);

ņemot vērā Padomes 2004. gada 2. decembra lēmumu apspriesties ar RK šajā jautājumā, pamatojoties uz Eiropas Kopienas Dibināšanas līguma 265. un 80. pantu;

ņemot vērā tās priekšsēdētāja 2004. gada 3. novembra lēmumu uzticēt Teritoriālās kohēzijas politikas komisijai sagatavot atzinumu šajā jautājumā;

pamatojoties uz Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Ostu pakalpojumu kvalitātes uzlabošana: Eiropas transporta centrālais aspekts. Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pieeju ostas pakalpojumu tirgum" (*COM(2001) 35 final*, tajā skaitā grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pieeju ostas pakalpojumu tirgum (Komisija iesniedza atbilstoši EK Līguma 250. panta 2. daļai) (*COM/2002/0101 final*));

pamatojoties uz savu 2001. gada 20. septembra atzinumu par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei — Pakalpojumu kvalitātes uzlabošana jūras ostās: Eiropas transporta centrālais aspekts (*CdR 161/2001 fin*) ([1]);

pamatojoties uz Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2001. gada 29. septembra atzinumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pieeju ostas pakalpojumu tirgum (CES 1495/2001);

pamatojoties uz EBTA valstu pastāvīgās komisijas 2002. gada 2. maija ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pieeju ostas pakalpojumu tirgum;

([1]) OV C 19, 22.01.2002, 3. lpp

pamatojoties uz 2003. gada 22. oktobra kopīgo projektu, pēc tam kad Samierināšanas komitejā tika atbalstīta EK līguma 251. panta 4. daļa, kas skar Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par pieeju ostas pakalpojumu tirgum (PE-CONS 3670/03 — C5-0461/2003 — 2001/0047(COD));

pamatojoties uz Eiropas Parlamenta delegācijas Samierināšanas komitejā 2003. gada 4. novembra ziņojumu par Samierināšanas komitejā pieņemto kopējo Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas par pieeju ostas pakalpojumu tirgum projektu (A5-0364/2003);

pamatojoties uz Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2004. gada 29. septembra atzinumu (CdR 163/2004 fin) ([1]) par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par drošības uzlabošanu ostās (*COM(2004) 76 final*);

pamatojoties uz Komisijas 2000. gada 26. jūlija direktīvu 2000/52/EK par izmaiņām direktīvā 80/723/EEK par dalībvalstu un valsts uzņēmumu finansiālo attiecību pārredzamību;

pamatojoties uz Padomes 1986. gada 22. decembra regulu (EEK) 4056/86 par precizējumiem Līguma 85. un 86. panta [tagad 81. un 82. pants] piemērošanā attiecībā uz jūras transportu, kurā pēdējo reizi tika veikti labojumi ar 2002. gada 16. decembra regulu 1/2003;

pamatojoties uz 2000. gada 23. un 24. marta Lisabonas Eiropadomes prezidentūras secinājumiem, kuros Komisija tiek aicināta "paātrināt liberalizāciju gāzes un elektrības piegādes, pasta pakalpojumu un pārvadājumu sektoros";

pamatojoties uz 2001. gada 12. septembra Balto grāmatu "Eiropas Transporta politika līdz 2010. gadam: nākotnes stratēģiskie mērķi" (*COM(2001)370 final*);

pamatojoties uz 2000. gada 19. aprīļa Komisijas regulu (EK) Nr. 823/2000 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu attiecībā uz noteiktām norunām, lēmumiem un saskaņotām darbībām starp jūras kuģošanas uzņēmumiem (konsorcijiem);

pamatojoties uz 2002. gada 16. decembra Padomes regulu (EK) Nr. 1/2003 par Līguma 81. un 82. pantā paredzēto konkurences noteikumu piemērošanu;

pamatojoties uz Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) sekretariāta 2002. gada 16. aprīļa ziņojumu *"Competition policy in liner shipping"*;

pamatojoties uz Komisijas 2003. gada marta konsultāciju dokumentu saistībā ar Regulas (EEK) 4056/86, kurā iet runa par Līguma 81. un 82. panta piemērošanas precizēšanu attiecībā uz jūras transportu, pārbaudi;

pamatojoties uz saņemtajiem komentāriem saistībā ar Komisijas konsultāciju dokumentu par Regulas (EEK) 4056/86 pārbaudi;

pamatojoties uz Erasma universitātes Roterdamā 2003. gada 12. novembra ziņojumu par tās atbalstu to komentāru apstrādē, kas saņemti par Komisijas konsultāciju dokumentu par Regulas (EEK) 4056/86 pārbaudi;

pamatojoties uz 2003. gada decembra Komisijas apspriežu dokumentu par Regulas (EEK) 4056/86 pārbaudi;

pamatojoties uz *European Liner Affairs Association* (ELAA) 2004. gada 6. augusta dokumentu par "Regulas 4056/86 pārbaude: priekšlikums jaunai normatīvajai struktūrai";

pamatojoties uz Teritoriālās kohēzijas politikas komisijas 2005. gada 4. februārī apstiprināto atzinuma projektu (*CdR 485/2004 rev.1*) (ziņotājs: *Rolf Harlinghausen* kgs, Hamburgas parlamenta Eiropas lietu komisijas loceklis (DE/ETP);

([1]) OV C 43, 18.02.2005., 26. lpp

ņemot vērā šādus apsvērumus,

1) Transporta sektora liberalizācija ir viens no Eiropas Savienības un tās dalībvalstu galvenajiem mērķiem īpaši kopš Lisabonas stratēģijas pieņemšanas 2000. gadā;

2) Viena no Teritoriālās kohēzijas politikas komisijas, kā arī Reģionu komitejas kopumā prioritātēm ir transporta politika, par ko liecina daudzie atzinumi — īpaši *Lamberti* kga sagatavotais atzinums par Direktīvas par ostas pakalpojumiem sākotnējo projektu. Komiteja uzsver Eiropas transporta politikas milzīgo nozīmi kohēzijas nodrošināšanā paplašinātā un vēl daudzveidīgākā Eiropā;

3) Eiropas Savienībai turpmākajos gados būs jāsastopas ar būtisku pieprasījuma pēc transporta pakalpojumiem pieaugumu. Turklāt šis pieaugums notiks kravu pārvadājumu nozarē, ir saistīts arī ar Savienības paplašināšanos un tirdzniecības attiecību intensitātes palielināšanos;

4) Ņemot vērā gaidāmo pārslodzi, jo īpaši autoceļu infrastruktūras pārslodzi, ir jāpieliek lielas pūles transporta plūsmu vadīšanā un transporta infrastruktūras attīstīšanā. Ekoloģiski nekaitīgam jūras transportam šajā situācijā būs galvenā nozīme, jo, izmantojot tā iespējas, var novirzīt preču un kravu pārvadājumus no autoceļiem un sekmēt noturīgāku transporta attīstību. Efektīvas, vienotā tīklā saistītas transporta infrastruktūras paplašināšana un izveidošana liela mērā skars piekrastes, ostu un iekšzemes reģionus un tādējādi arī tur atrodošos ostu saimniecību un jūras transporta nozares uzņēmumus. Paredzams, ka šī attīstība, kas pozitīvi ietekmē visu iekšējo tirgu, izpaudīsies arī Baltijas jūras reģionā;

5) Efektīvas transporta sistēmas ir Eiropas starptautiskās konkurētspējas priekšnosacījums. Ir jārada droša vide, lai stimulētu lielākus turpmākos ieguldījumus transporta sektorā. Vienlaicīgi Kopienas tiesību normām ir jābūt atbilstošām ne tikai efektīvas konkurences un brīvas pieejas tirgum principiem, bet arī prasībām attiecībā uz ieguldījumu drošību, piemērotiem drošības noteikumiem, sociāli pieņemamiem darba apstākļiem un augstiem vides aizsardzības standartiem;

6) Ņemot vērā daudz zemākās pārkraušanas izmaksas Ziemeļamerikas un Āzijas ostās, Eiropā ir obligāti jāapspriež pasākumi, kas veicami konkurences un efektivitātes palielināšanai ostās, pamatojoties uz *status quo* trūkumu analīzi. Šī analīze gan līdz šim nav veikta;

7) Turklāt ir jānorāda uz to, ka gadu desmitu laikā īpaši ostās, kā arī jūras transporta sektorā ir izveidojušās un darbojas kompleksas struktūras. Tas ir veicinājis daudzu Eiropas Savienībā un tās ostās izvietoto un darbojošos uzņēmumu kļūšanu par pasaulē pelnošākajiem un konkurētspējīgākajiem uzņēmumiem jau šobrīd. Tāpēc, veicot izmaiņas tiesiskajās pamatnormās, atbilstoši jāņem vērā transporta struktūru savstarpējā atkarība un to saistība ar pārējo ekonomiku. Komisija arī atzīst šo struktūru sarežģītību, un tā ir ieplānojusi ievērojamus finansiālos līdzekļus, lai izveidotu tādas funkcionējošas un konkurētspējīgas transporta sistēmas kā *"short sea shipping"* (mazā kabotāža) un *"motorways of the sea"* (jūras autostrādes);

8) Neapšaubāmi vajadzīgajai regulējošo normu atcelšanai jūras transporta un ostas pakalpojumu sektoros ir jānotiek piesardzīgi. Attiecīgiem pārejas noteikumiem — vadoties arī no nodarbinātības politikas apsvērumiem — vajadzētu novērst to, ka kaut tikai īslaicīgi tiek izraisīta neizdevīga situācija uzņēmumiem, kas izvietoti un darbojas Eiropā, attiecībā pret citiem pasaules tirgus dalībniekiem un noraidošu attieksmi Eiropas Savienībā;

9) Vispasaules mērogā var konstatēt, ka konkurences politikas un tiesību pamatnoteikumi ne tikai jūras transporta, bet arī ostas pakalpojumu jomā ir atšķirīgi. Tāpēc, apsverot ES tirgus liberalizācijas pakāpi, apjomu un ātrumu, būtu jāņem vērā arī ražošanas politikas apsvērumi. Tie līdz šim ir palikuši pilnīgi neievēroti. Lai mazinātu liberalizācijas iespējamo nelabvēlīgo īstermiņa ietekmi, jāīsteno papildu pasākumi nodarbinātības politikas jomā.

savā 2005. gada 13. un 14. aprīļa 59. plenāraja sesijā (13. aprīļa sēdē) ir pieņēmusi šādu atzinumu.

I. **Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par pieeju ostas pakalpojumu tirgum**

1. *Reģionu komitejas vispārīgās piezīmes*

REĢIONU KOMITEJA

1.1 pozitīvi vērtē to, ka Komisija grib radīt īpašu Kopienas sadarbības shēmu ostas pakalpojumiem, īpaši tādēļ, ka 20 dalībvalstīs no 25 darbojas ostas;

1.2 atzinīgi vērtē direktīvas projektā minētos Komisijas galvenos mērķus — nodrošināt konkurenci ostu sektorā un panākt tā efektivitāti. Neefektivitātes gadījumā liberalizācija, brīva pieeja tirgum un pārredzamība kā instrumenti var palīdzēt sasniegt šo mērķi;

1.3 atbalsta Komisijas viedokli, ka, papildus Direktīvas par finanšu pārredzamību attiecināšanai uz ostas uzņēmumiem, ir jāpieņem skaidras un pārredzamas, kā arī elastīgas vadlīnijas investīciju atbalstīšanai ostās, lai konkurence ostu sektorā arī turpmāk būtu godīga un efektīva;

1.4 atzinīgi vērtē to, ka Komisija ļauj valsts īpašumā esošām ostām piedāvāt ostu pakalpojumus, lai veicinātu efektīvu konkurenci;

1.5 tomēr izsaka nožēlu, ka Komisija jau īsi pēc pirmā nesekmīgā mēģinājuma, neveicot nepieciešamo analīzi, iesniedz daudzās svarīgās regulējošās sadaļās vēl stingrāku projektu, kas satur daudzus grozījumus, kuri lielākajā daļā gadījumu pamatojas uz Padomes un Eiropas Parlamenta noraidīto pirmo direktīvas projektu un kuros daļēji vērojama ievērojama atkāpšanās no samierināšanas procedūrā panāktajiem rezultātiem;

1.6 uzskata, ka esošā Eiropas ostu un to pakalpojumu tirgus struktūra netiek pietiekami ņemta vērā. Starp atsevišķajām Eiropas ostām faktiski pastāv liela konkurence, tāpēc tikai efektīvas un tarifu ziņā izdevīgas ostas var sevi apliecināt Eiropas konkurences apstākļos;

1.7 secina, ka spēcīgās konkurences rezultātā pašās ostās var pastāvēt tikai tie pakalpojumi, kas tiek sniegti, izmantojot efektīvas un lētas ražošanas metodes. Tā kā neefektīvu ostas pakalpojumu sniedzēji negatīvi ietekmē ostas kopējo produktivitāti, ostu starpā pastāvošā konkurence liek tiem paaugstināt savu produktivitāti;

1.8 uzskata, ka nepietiekami tiek novērtēts fakts, ka konkurence pastāv ne tikai pašās ostās, bet savstarpēji konkurē veselas transporta ķēdes. Iejaukšanās šo transporta ķēžu vienā posmā, tas ir, ostās, ietekmēs visu iekšzemes transporta loģistikas ķēdi. Jaunais direktīvas ierosinājums faktiski regulē daudz vairāk nekā tikai pieeju ostas pakalpojumiem. Šī regulējuma ietekme uz loģistikas nozari nav prognozējama;

1.9 izsaka bažas, ka Eiropā samazināsies ostas pakalpojumu sniedzēju skaits, ja direktīvas projekts tiks īstenots pašreizējā redakcijā. Nav izslēgts, ka nedaudzi pakalpojumu sniedzēji ostās, kas atrodas ārpus Eiropas Savienības, un kas savā tirgū, izmantojot monopolstāvokli, strādā ar lielu peļņu, pastiprināti ienāks Eiropas galvenajās ostās un uzvarēs iepirkumu konkursos ar lieliem finansiālajiem piedāvājumiem. Tas ir paredzams īpaši tajos gadījumos, kad vienīgais un izšķirošais atlases kritērijs ir piedāvājuma lielums. Tādā veidā tiks būtiski apdraudētas Eiropas ostu ekonomikas struktūras, kurām ir raksturīgs liels skaits valsts un privāto termināļu operatoru. Ja nedaudziem termināļu operatoriem izdosies šādā veidā koncentrēt būtisku pārkraušanas tirgus daļu, tad arī Eiropā veidosies monopolstruktūras, kas neatbilst lielākas konkurences mērķim;

1.10 izsaka arī bažas, ka samazināsies ostas pakalpojumu sniedzēju investīcijas. Direktīva rada nedrošību par līgumu spēkā esamības termiņiem un kompensācijām, kas izraisīs būtisku prognozēto amortizācijas ieņēmumu samazināšanos. Šīs nedrošības rezultātā pieaugs investīciju refinansēšanas izmaksas, jo banku sektors pamatojoties uz *Basel II* prasībām attiecīgajiem riskiem pievērsīs pastiprinātu uzmanību. Tikai direktīvas šīs abas sekas vien ievērojami samazinās stimulus investīcijām;

1.11 uzskata, ka ir pārkāpts Eiropas Kopienas Līguma 5. pantā noteiktais subsidiaritātes princips, kā arī proporcionalitātes princips, jo direktīva nepietiekami ņem vērā faktu, ka dalībvalstīs jau valda liberalizēta konkurence starp Eiropas ostām. Direktīvā paredzētie noteikumi šādā formā un apjomā tāpēc nav nepieciešami;

1.12 ir nobažījusies, ka direktīvā ierosinātie pasākumi nepalīdzēs izteikti atbalstāmo Komisijas mērķu sasniegšanā, un izsaka bažas, ka tie nelabvēlīgi ietekmēs pašreizējo Eiropas ostu un ostu pakalpojumu izaugsmes un efektivitātes uzlabošanās tendenci;

1.13 uzskata, ka iespēja ostām pašām sniegt ostas pakalpojumus, nav jāierobežo ar atsevišķām situācijām, bet jāpiedāvā vispārēji. Vienlaikus ir jānodrošina taisnīga un caurskatāma konkurences noteikumu ievērošana, kad izraudzīšanās procesā ostu pārvalde pati konkurē ar citiem — privātiem-piedāvātājiem;

1.14 papildus piebilst, ka direktīvas teksts dažādās valodās kvalitatīvi atšķiras, kas apgrūtina direktīvas priekšlikuma izvērtēšanu.

Direktīvas atsevišķie aspekti.

REĢIONU KOMITEJA

1.15 izsaka bažas, ka paredzētās prasības attiecībā uz atļauju saņemšanu radīs milzīgu, "liberalizācijas" direktīvas mērķiem neatbilstošu birokrātiju ostu pārvaldēs. Projektā paredzēts, ka visiem direktīvā minētajiem ostas pakalpojumu sniedzējiem (tehnisko jūras pakalpojumu sniedzējiem kā ločiem, velkoņiem un pietauvotājiem, visiem kravu un pasažieru pārvadātājiem) turpmāk būs nepieciešama atļauja. Tas attiecas arī uz ostas pakalpojumiem, kurus līdz šim varēja sniegt bez īpašas atļaujas saņemšanas. Turpmāk ostas pārvaldēm būs jāizsniedz daudz vairāk atļauju nekā līdz šim, jo, piemēram, arī zemes īpašniekiem, kuri uz sava zemes gabala sniedz ostas pakalpojumus, būs vajadzīga atļauja. Arī paškraušanas veikšanai būs nepieciešamas atļaujas, kuras gan var izsniegt uz nenoteiktu laiku, bet tas būs spēkā tikai tik ilgi, kamēr paškraušanas veicējs atbilst tās izsniegšanas kritērijiem. Turklāt ostas pārvaldes pienākums būtu arī kontrolēt atļaujas. Tām būtu jāpārbauda ne tikai atļauju izsniegšanas kritēriju, bet arī, piemēram, nodarbinātības un sociālās jomas tiesību normu ievērošana, kas principā ir sociālo partneru uzdevums. Šo saistību kopums atsevišķā gadījumā varētu arī pārsniegt attiecīgās ostas pārvaldes iespējas;

1.16 uzskata, ka paredzētā prasība saņemt atļauju pārkāpj zemes īpašnieku īpašuma tiesības un nav savienojama ar Eiropas Kopienas Dibināšanas līguma 295. pantu, saskaņā ar kuru īpašumtiesību sistēma ir katras dalībvalsts kompetencē. Ja konkursa atlases procedūrā neuzvar zemes īpašnieks, bet gan trešā persona, zemes īpašnieks vairs nevarētu uz savas zemes sniegt ostas pakalpojumus. Ostas pārvaldei, kas nav zemes īpašniece, savukārt nav pieejas ostas teritorijai, tādēļ tā nevar noslēgt īres/nomas līgumu ar trešo personu bez īpašnieka piekrišanas. Tā arī nevar piespiest īpašnieku noslēgt līgumu ar trešo personu, kura uzvarējusi konkursā. Izsniegtā atļauja tādējādi nedarbotos;

1.17 aicina apsvērt to, ka paredzētās konkursa atlases procedūras gaitā varētu rasties sarežģījumi. Ostas pakalpojumu sniedzēju skaita ierobežošanas situācijā saskaņā ar direktīvas projektu būtu spēkā tikai tādas atļaujas, kas izsniegtas konkursa atlases procedūrā. Turpretī visas atļaujas, kas tika izsniegtas atbilstoši pašreizējai tiesiskai situācijai, vairs nebūtu derīgas. Saistībā ar jaunā tiesību akta atpakaļejošo spēku ostas pārvaldes pēc direktīvas stāšanās spēkā būtu spiestas visas, arī jau spēkā esošās atļaujas konkursa atlases procedūras ietvaros izsniegt no jauna;

1.18 uzskata, ka pasākumi, kas uzliek dalībvalstīm vienpusēju atbildību par uzņēmuma atlikušās vērtības kompensācijas aprēķināšanas noteikumu izstrādi, rada konkurences kropļošanas risku. Piemēram, kompensācijas aprēķinā varētu ietvert (slēptos) papildus atskaitījumus nekustamā īpašuma īrei. Tādēļ direktīvā noteiktais princips par kompensācijas noteikšanu, balstoties uz iepriekš izstrādātiem pārredzamiem likumiem, nepietiekami formalizē valstu likumdošanai noteiktās prasības par kompensācijas aprēķināšanu. Tai pašā laikā jebkuros Kopienas noteikumos jāņem vērā atšķirības starp attiecīgajiem vērtības samazināšanas noteikumiem un nodokļu sistēmām valstīs, lai izvairītos no konkurences izkropļošanas. Saskaņā ar šiem principiem Eiropas likumos varētu noteikt valstīs obligāti piemērojamus vērtības samazināšanas noteikumus. Jebkura atkāpe būtu pieļaujama vienīgi ar attiecīgu pamatojumu. Turklāt nosacījumi par kompensācijas aprēķināšanu jāpublisko vai vismaz jāinformē par tiem Komisija, lai veicinātu pārredzamību;

1.19 izsaka bažas, ka dažādu direktīvas atsevišķu nosacījumu dēļ samazināsies investīcijas:

a) Izsniegto atļauju īsākie derīguma termiņi neatbilst laikam, kas nepieciešams amortizācijai. Šie pārāk īsie derīguma termiņi izraisīs situāciju, ka noteikti ilgtermiņa ieguldījumi vai nu neatmaksājas, vai arī nenovēršami būs jāpaaugstina līdz šim starptautiskā mērogā salīdzinoši izdevīgās cenas, lai panāktu ātrāku amortizāciju.

b) Direktīvas priekšlikumā nav paredzēta iespēja pagarināt jau izsniegtās atļaujas. Saskaņā ar projektu atļaujas nevar pagarināt, neveicot jaunu konkursa procesu, kura laikā pastāv risks zaudēt atļauju. Paredzams, ka šādos apstākļos ilgtermiņa investīcijas tiks izdarītas tikai atļaujas derīguma termiņa sākumā. Vēlāk stimuls investēt pakāpeniski samazinās vienlaicīgi ar atlikušā atļaujas derīguma termiņa samazināšanos.

c) Paredzētie kompensācijas mehānismi ir nepietiekami. Investējot modernās tehnoloģijās, nepieciešami ne tikai kapitālieguldījumi, bet arī lieli līdzekļi darbinieku apmācībai un saimnieciskās darbības pielāgošanai jaunajiem apstākļiem. Lai nodrošinātu efektīvu norisi, tāpat ir nepieciešami ievērojami līdzekļi pozīcijas nodrošināšanai transporta ķēdes diferencētajā tīklā. Šo izdevumu neparedzēšana kompensācijas piešķiršanas gadījumā, samazina prognozēto rentabilitāti jau investīciju izdarīšanas brīdī. Rezultātā investīcijas samazināsies vai netiks veiktas vispār;

1.20 uzskata, ka ostas pakalpojumu sniedzēji, kas jau darbojas, pārejas noteikumu trūkuma dēļ nonāks jūtamā tiesiskās nedrošības situācijā. Tirgū jau aktīvie uzņēmumi nevar paļauties uz to, ka arī nākotnē varēs turpināt darboties līdzšinējā apjomā. Ja nākotnē kāds jauns ostas pakalpojumu sniedzējs arī vēlēsies darboties ostā un radīsies situācija, kad jāierobežo ostas pakalpojumu sniedzēju skaits, tad tiem pakalpojumu sniedzējiem, kas jau darbojas ostā, jāpiedalās konkursa atlases procedūrā, riskējot zaudēt tiem piešķirto atļauju. Tādā veidā, pirmkārt, tiek iedragāta uzticība jau spēkā esošajiem līgumiem; otrkārt, nedrošība par saņemto atļauju derīguma termiņu būtiski samazinās gatavību investēt. Turklāt, vienpusēji iejaucoties spēkā esošajos līgumos, pastāv ievērojamu kompensācijas prasību risks;

1.21 prognozē, ka līdz ar paškraušanas ierobežojumiem Eiropas ostas kruīzu kuģiem vairs nebūs tik pievilcīgas. Direktīvas projektā ir paredzēts, ka paškraušana ar savu personālu ir atļauta tikai īsās jūras satiksmes un satiksmes pa jūras maģistrālēm jomās. Starptautiskajiem kruīzu kuģiem, tātad, vairs nebūtu tiesību ar savu personālu veikt reģistrācijas kontroli;

1.22 izsaka bažas, ka paredzētā iespēja izmantot savu sauszemes personālu izraisīs sociālo dempingu, ostas pakalpojumu kvalitātes un produktivitātes samazināšanos, kā arī konfliktus ar tehniskās un politiskās drošības prasībām (ISPS). Turklāt Komisijas izstrādātā konkursu izsludināšanas kārtība darbotos tādā veidā, ka, piemēram, pārkraušanas uzņēmumi gan saņemtu atļauju pārkraušanas darbu veikšanai, bet faktiski to nevarētu izmantot, jo paškraušanu veiktu rēderejas;

1.23 atzinīgi vērtē noteikumu elastīgumu attiecība uz loču pakalpojumiem, kas dalībvalstīm piešķir iespēju izstrādāt atļauju piešķiršanas noteikumus valstī un veikt pakalpojumu veicēju izvēli, vadoties no atbilstošiem kritērijiem. Komiteja gan šaubās, vai dalībvalstīm uzliktais pienākums ziņot par loča pakalpojumu efektivitātes uzlabošanu ir lietderīgs, jo loča pakalpojumu sniegšanā — kā uzsvērts arī direktīvas projektā — izšķirošie kritēriji ir drošība jūras transportā un personiskā kompetence.

2. *Reģionu komitejas ieteikumi*

REĢIONU KOMITEJA

2.1 uzskata, ka direktīvas tekstu pašreizējā formā nevar apstiprināt, jo tajā nav paredzēta konkurences veicināšana ostu sektorā, bet tiek radīti daļēji nevajadzīgi vai neatbilstoši noteikumi, kas kaitē īpaši mazo un vidējo ostas pakalpojumu piedāvātāju interesēm un veicina sociālo dempingu, tādējādi mazinot ostu efektivitāti un taisnīgas konkurences izredzes. Ar šādas direktīvas starpniecību komisijas izvirzītie mērķi netiks sasniegti;

2.2 uzskata, ka pirms tālākas apspriešanas ir nepieciešama vispusīga ostas pakalpojumu tirgus pašreizējās situācijas diferencēta analīze. Ostas pakalpojumu tirgus pārmērīgas regulēšanas risku, kā rezultātā samazinātos konkurence un efektivitāte, var novērst tikai, padziļināti noskaidrojot vājās vietas Eiropas ostu ekonomikas būtiskā tirgus daļā;

2.3 ir pārliecināta, ka tirgū aktīvajiem uzņēmumiem ir jāsniedz pastāvēšanas garantijas, lai samazinātu tiesisko nenoteiktību un tiesiskās paļāvības aizsardzības nolūkā.. Tāpēc jau darbojošies uzņēmumi būtu jāatbrīvo no pienākuma saņemt atļauju, kamēr spēkā ir pastāvošie līgumi vai atļaujas, vai arī jāļauj esošajām atļaujām darboties maksimāli ilgi, cik vien to direktīva pieļauj. Vismaz pārejas posma termiņiem gan būtu jābūt piemērotiem, t.i. tie būtu jāpagarina vadoties no attiecīgo uzņēmumu objektīvajām vajadzībām;

2.4 uzskata, ka dalībvalstu līmenī ir jāizstrādā kompensācijas noteikumi, kas ir spēkā arī pēc atļaujas regulārā termiņa beigām, pamatojoties uz dažādām nacionālajām tiesību normām par amortizāciju un ņemot vērā uzņēmuma faktisko vērtību atļaujas atjaunošanas gadījumā. Šādos noteikumos tiek ņemti vērā gan tādi uzņēmuma izdevumi kā investīcijas organizācijā, personāla un pozīcijas nostiprināšanā transporta ķēdē, gan dažādi institucionālie pamatnoteikumi;

2.5 uzskata, ka Kopienu tiesībās jāprecizē, kurus faktorus var ņemt vērā vai kuri jāņem vērā noteikumos par kompensācijas aprēķināšanu. Minētajos noteikumos tomēr jāņem vērā valstu tiesību normu atšķirības attiecībā uz vērtības samazināšanos un nodokļu sistēmām;

2.6 atzīst, ka atļauju derīguma termiņam jāatbilst veikto investīciju atmaksāšanās ilgumam. Turklāt, ja ilgtermiņa investīcijas ir izdarītas atļaujas darbības laikā, ir jāparedz atļaujas pagarināšanas iespējas. Komiteja iesaka pārņemt vismaz tos termiņu noteikumus, kas ir ietverti Eiropas Parlamenta un Padomes Samierināšanas komitejas priekšlikumā attiecībā uz *"port package I"*;

2.7 ierosina aizstāt obligāto atļaujas saņemšanas prasību ar prasību saņemt atļauju tikai gadījumā, ja tiek ierobežots ostas pakalpojumu sniedzēju skaits. Tādējādi izdotos ietaupīt daudz līdzekļu;

2.8 uzskata, ka ir nepieciešams ierobežot paškraušanu, ļaujot to veikt tikai kuģa personālam. Lai nepieļautu sociālo dempingu un drošības apsvērumu dēļ dalībvalstīm jāļauj ierobežot paškraušanas veikšana, atļaujot to tikai tiem ostas izmantotājiem, kuru kuģi peld zem kādas dalībvalsts karoga;

2.9 uzskata, ka direktīvas teritoriālā spēkā esamība ir jāattiecina arī uz kuģu ceļiem ostas pieejā. Tāpat direktīvai būtu jāattiecas uz jūras navigācijai pieejamām upēm un kanāliem, arī tad ja tie neveido vienīgo pieeju ostām. Šo priekšlikumu gan var īstenot tikai tādā gadījumā, ja tiek īstenoti arī pārējie Reģionu komitejas ieteikumi. Direktīvas darbības teritoriālā paplašināšana, neņemot vērā Komitejas pārējos ieteikumus, tikai saasinātu iepriekš aprakstītās problēmas;

2.10 stingri atbalsta Komisijas nodomu izstrādāt pārredzamas pamatnostādnes par atbalsta piešķiršanu ostām;

2.11 uzskata, ka ES ostu darbības uzlabošanu un lielāku konkurenci var panākt tikai tad, ja tiek ņemti vērā Komitejas ieteikumi.

II. **Baltā Grāmata par pārbaudi Regulai (EEK) Nr. 4056/86 par EK konkurences noteikumu piemērošanu jūras transportā**

3. *Reģionu komitejas vispārīgās piezīmes*

REĢIONU KOMITEJA

3.1 atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos pārskatīt Regulu (EEK) Nr. 4056/86 par EK konkurences noteikumu piemērošanu jūras transportā un nolūku intensīvi izmantot jūras kuģniecības uzņēmumu un to asociāciju zināšanas un iesaistīt tos šajā darbā;

3.2 piekrīt Komisijai, ka visiem turpmākajiem noteikumiem gan pēc zināma pārejas posma pilnībā un bez izņēmuma jāatbilst EK līguma 81. panta 3. punkta nosacījumiem;

3.3 pilnīgi piekrīt Komisijai attiecībā uz izņēmumu pilnīgu atcelšanu norunām par cenām un apjomiem un citām konkurenci ierobežojošām norunām;

3.4 piekrīt Komisijai, ka Regulā 1/2003 paredzētos konkurences tiesību izņēmumus kabotāžai un līgumreisu kuģu pakalpojumiem var atcelt, jo faktiski nav pamatotu iemeslu to saglabāšanai. Turklāt izņēmumu atcelšanu stimulē arī fakts, ka tādējādi tiek novērsta nevienlīdzīga attieksme pret Eiropas uzņēmējiem konkurences tiesību jomā, kaut arī tā šķiet neiespējama;

3.5. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas iesniegtajā Baltajā grāmatā liela uzmanība pievērsta pastāvošo noteikumu savienojamībai ar Eiropas konkurences tiesībām; Komitejai tomēr ir iespaids, ka, neskatoties uz pierādījumiem, ka pašreizējie noteikumi vairs neatbilst EK līguma 81. panta 3. punktam, tomēr Komisijai būtu lietderīgi pamatot šajā sakarā izdarītos secinājumus ar vēl pārbaudītākiem datiem. Tādā veidā Komisija varētu gan atbildēt uz kuģniecības uzņēmumu izteiktajām bažām, gan panākt atbilstību EK līguma 253. panta prasībām;

3.6 uzskata, ka vēl nav veikta plaša seku analīze, tomēr Komiteja ir pārliecināta, ka tādai būs svarīga nozīme, vēlākais, tad, kad noteikumu priekšlikumi tiks konkrēti formulēti; šajā procesā vēl lielākā mērā jāņem vērā ietekme uz tirdzniecības plūsmām, investīcijām, tirgus daļām un patēriņa cenām. Iebildums, ka analīzi apgrūtina tas, ka ilggadējo līnijpārvadātāju konferenču dēļ šobrīd nav pieejami dati par konkurences režīmā darbojošos tirgu, ir pamatots tikai daļēji. Tādā veidā tiek skartas problēmas, ar kurām jāsastopas visu iepriekš intensīvi regulētu nozaru liberalizācijas gaitā;

3.7 nav pārliecināta, vai iespējamajos grozījumos nebūtu jāpievērš lielāka uzmanība nodarbinātības politikas aspektiem, jo pēc Komisijas izteikumiem paredzama lielāka koncentrācija tirgū un tās rezultātā izrāviens inovāciju jomā. Tāda notikumu gaita gan ir atbalstāma no pētniecības un arī no rūpniecības politikas viedokļa, bet tā varētu negatīvi ietekmēt nodarbinātību uzņēmumos;

3.8 uzskata, ka ir jāpārbauda *European Liner Affairs Association (ELAA)* priekšlikums arī turpmāk pieļaut laika ziņā novilcinātu un nediskriminējošu noteiktas anonīmas informācijas apmaiņu. Brīvi pieejama informācija par tirgu var veicināt labāku pārredzamību un tādējādi veicināt konkurenci. Visiem tirgus dalībniekiem pieejams cenu indekss būtu būtiska sistēmas sastāvdaļa, kas aizstātu pastāvošo konferenču tarifu orientējošo funkciju. Vienlaikus noteikti ir jānodrošina efektīva kontrole un jāpanāk aprobežošanās tikai ar informācijas apmaiņu;

3.9 vēlas uzsvērt, ka papildus jautājumam par atsevišķu noteikumu tālāku pastāvēšanu vajadzības gadījumā grozītā formā, galvenokārt ir svarīgi ņemt vērā Eiropas tirgū izvietoto un darbojošos uzņēmumu vajadzības, piemērojot atbilstošus un dažādus pārejas noteikumus. Tiem vispirms būtu jābūt saskaņā ar vispusīgas seku analīzes rezultātiem. Šajā saistībā Komiteja vēlas uzsvērt, ka Regula 4056/86 jau no sākuma attiecas tikai uz jūras kuģniecību un ir absolūts izņēmums ES konkurences noteikumos; tāpēc nozarei vienmēr ir bijis jārēķinās ar to, ka šie noteikumi vēlāk tiks pārskatīti. Tādēļ prasību, lai esošie noteikumi būtu spēkā arī turpmāk vai arī tiktu izstrādāti pārejas noteikumi, nevar pamatot tikai ar tiesiskās drošības un uzticības saglabāšanas motīviem. Taču likumdevējam būtu jāņem vērā, ka konferenču prakse pastāv kopš daudziem gadu desmitiem, tā ir dziļi iesakņojusies un ap tām ir izveidojušās lietišķie sakari;

3.10 nepiekrīt, ka Regulas 4056/86 2. pantā ietvertie nosacījumi, par tehnisko norunu pieļaujamību, faktiski būtu jāatceļ. Komisijas iebildumi, ka šis noteikums ir tikai deklaratīvs, rada sajukumu un rēderi to tulko pārāk plaši, ar šo atcelšanu netiktu novērsti, bet gan pastiprināti, jo tehniskās norunas būtu pieļaujamas arī bez tiesiska regulējuma. Nepastāvot skaidriem noteikumiem, rastos aizvien jaunas nošķiršanas grūtības. Tāpēc noteikums, kas arī turpmāk definēs pieļaujamās norunas *expressis verbis*, pēc Komitejas domām, var garantēt tiesisko drošību un kalpot par orientieri. Tas izvirza par priekšnoteikumu attiecīgi pieskaņot 2. pantu jeb atbilstošo nākotnes reglamentatīvo normu, ja līdz šim pastāvošais regulējums kļūst lieks, ņemot vērā nākotnes konkurences režīma veidošanu. Nākotnes reglamentatīvā norma varētu tikt integrēta kategoriju atbrīvojumā konsorcijiem (Regula 823/2000);

3.11 uzskata, ka, vadoties no konkurences un arī rūpniecības politikas apsvērumiem, būtu jācenšas panākt tiesisko pamatnoteikumu vienādošana vispasaules mērogā. Tas ir svarīgi īpaši tādēļ, ka Eiropas tirgus tagad tiks liberalizēts un vienlaicīgi citas kuģniecības nācijas konkurenci savos tirgos pašlaik daļēji regulē vēl vairāk nekā šobrīd spēkā esošie Kopienas tiesību akti attiecībā uz Eiropas tirgu;

3.12 norāda, ka Baltajā grāmatā līdz šim nav pietiekami aplūkota Regulas 4056/86 atcelšanas vai tās grozījumu ietekme uz spēkā esošajām starptautiskajām tiesībām un iespējamie likumu konflikta risinājumi;

3.13 uzskata, ka ir jāpārbauda, vai ir lietderīgi atcelt Regulas 4056/86 9. pantu, kas likumu konfliktu gadījumā starp ES un trešajām valstīm paver iespēju uzsākt sarunas. Šis noteikums gan līdz šim nav ticis izmantots, bet situācija varētu mainīties tieši tad, kad pašreiz spēkā esošās konkurences tiesības jūras transporta jomā, tiks pamatīgi pārskatītas, kā tas tiek plānots. Turklāt nepieciešamība sākt sarunas var rasties ne tikai tad, kad vienā tiesiskajā režīmā ir noteikts kaut ko tāds, kas citā tiesiskajā režīmā ir aizliegts, bet jau tādā gadījumā, kad kaut vienā tiesiskajā režīmā ir atļauts tas, kas citā tiesiskajā režīmā ir aizliegts.

4. *Reģionu komitejas ieteikumi*

REĢIONU KOMITEJA

4.1 aicina laineru kuģniecības uzņēmumus un asociācijas nenorobežoties no ekonomiskajām priekšrocībām, kas labklājības veicināšanai panākamas lielākas konkurences apstākļos;

4.2 uzskata, ka turpmākā procedūra satura un laika ziņā ir jāveido tā, lai kuģniecības uzņēmumu un to asociāciju iebildes varētu detalizēti izskatīt. Cik lielā mērā šīs iebildes var ņemt vērā vai noraidīt, ir jāpamato katrā konkrētā gadījumā. Tikai tā var tikt izveidots noturīgs, tiesisko drošību garantējošs un pēc iespējas plaši atzīts konkurences režīms jūras kuģniecības jomā;

4.3 iestājas par to, lai iespēju robežās tiktu veikta visaptveroša seku analīze, kurā tiktu izpētīta iespējamā ietekme uz tirdzniecības plūsmām, investīcijām, tirgus daļām un patēriņa cenām. Komiteja iesaka pievērst īpašu uzmanību nodarbinātības un sociālpolitiskajiem aspektiem, veicot liberalizācijas iespējamo seku analīzi;

4.4 pamatojas uz to, ka ELAA priekšlikums ir labs pamats tiesiskajam regulējumam nākotnē, vienlaicīgi Komiteja uzskata, ka efektīvas kontroles nodrošināšanas nolūkā ir noteikti nepieciešams, lai Komisija ar savu personālu un organizatoriski iesaistītos komitejā, ko ELAA paredzējusi izveidot, lai vāktu informāciju, padarītu to anonīmu un novadītu tālāk. Turklāt, pēc Komitejas ieskata, būtu jāparedz, ka arī visa informācijas plūsma notiek caur Komisiju vai tās ieceltu novērotāju, vai pat šo komiteju izveidot pie Komisijas. Tas dotu Komisijai iespēju ilgstoši analizēt informācijas apmaiņas ietekmi uz tirgu un tajā valdošo konkurenci. Tā kā droši rezultāti būtu gaidāmi tikai pēc ilgāka laika, būtu jāapsver iespēja pieņemt pagaidu un izmēģinājuma rakstura noteikumus ar iespēju tos pagarināt;

4.5 aicina noskaidrot, vai pārejas noteikumos varētu ņemt vērā, piemēram, amortizācijas laiku vai arī to, cik ilgs laiks attiecīgajiem rēderiem ir vajadzīgs, lai piemērotos jaunajiem noteikumiem par izmaiņām, kas attiecas uz to īpašumā esošo vai/un uz garāku vai īsāku laiku noīrēto kuģu portfeli;

4.6 ierosina pārbaudīt, vai pārejas noteikumu darbības ilgumu zināmos apstākļos nevarētu noteikt, vadoties no ģeogrāfiskiem apsvērumiem, t.i., tos saskaņot ar attiecīgajā ģeogrāfiskajā tirgū valdošajiem apstākļiem. Tā pārejas posms Baltijas jūras reģionam varētu būt īsāks, jo tajā darbojas tikai nedaudzas līnijpārvadātāju konferences, turpretī attiecībā uz satiksmi Atlantijas okeānā tas varētu būt garāks, jo tur līnijpārvadātāju konferences ir dominējošās;

4.7 vēlētos norādīt uz to, ka pārejas periodu ieviešana un ilgums varētu būt saskaņots arī ar *"market share thresholds";*

4.8 aicina neizmantot pastāvošo nedrošību par regulas 4056/86 2. pantu kā iemeslu tajā ietverto nosacījumu atcelšanai, bet gan tā saturu drīzāk pārskatītu Regulu 4056/86 un 823/2000 ietvaros: Pirmkārt, būtu jāpanāk saskaņotība ar EK Dibināšanas līguma 81. panta 3. punktu un koherence ar nākotnes konkurences režīmu, otrkārt, būtu lietderīgi konkretizēt noteikumus tajās sadaļās, kur Komisija paredz vai ir jau konstatējusi, ka jūras transportā tās tiek interpretētas pārāk plaši. Skartajiem uzņēmumiem ir ieteicams šajā sakarā piedāvāt priekšlikumus pēc pašu iniciatīvas, ja tie vēlas panākt 2. pantā ietverto nosacījumu saglabāšanu;

4.9 kopumā uzskata, ka jāpieliek vēl lielākas pūles ne tikai divpusējas un daudzpusējas sadarbības līmenī, bet arī sadarbojoties ar esošajām starptautiskajām organizācijām, lai panāktu pasaulē vienādākus un līdz ar to arī godīgākus konkurences noteikumus. Šajā saistība būtu arī jāpārbauda, vai un cik lielā mērā citu valstu noteikumi varētu kalpot par paraugu Eiropas Savienībai;

4.10 iesaka saglabāt Regulas 4056/86 9. pantu, vismaz noteikumu formā, kuriem būtu vairāku gadu darbības termiņš ar iespēju to pagarināt.

Briselē, 2005. gada 13. aprīlī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai: Pirmais gada atskaites ziņojums par migrāciju un integrāciju

(2005/C 231/05)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai: Pirmais gada atskaites ziņojums par migrāciju un integrāciju (*COM(2004) 508 final*),

ņemot vērā Komisijas 2004. gada 16. jūlija lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta 1. daļu lūgt Komiteju iesniegt atzinumu,

ņemot vērā tās Prezidenta 2004. gada 3.novembra lēmumu uzdot Ārējo sakaru komisijai izstrādāt atzinumu par šo tēmu,

ņemot vēra Eiropas Komisijas (Tieslietu un iekšlietu ģenerāldirektorāta) 2004. gada novembrī izdoto "Eiropas integrācijas rokasgrāmatu",

ņemot vērā tās 2002. gada 16. maijā pieņemto atzinumu par imigrācijas politiku (Komisijas paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam par kopēju politiku nelegālās imigrācijas jomā (*COM(2001) 672 final*) un bēgļu politiku (Ierosinājumi Padomes direktīvām par minimālajām normām bēgļu vai cita veida starptautiskai aizsardzībai pakļautas personas statusa piešķiršanai trešo valstu pilsoņiem un bezvalstniekiem (*COM(2001) 510 final — 2001/0207 (CNS)*) (*CdR 93/2002 fin*) ([1]),

ņemot vērā tās 2002. gada 20. novembrī pieņemto atzinumu par "Zaļo grāmatu par Kopienas politiku nelegālo imigrantu repatriācijas jomā" (*COM(2002) 175 final*) (*CdR 242/2002 fin*) ([2]),

ņemot vērā tās 2002. gada 20. novembrī pieņemto atzinumu par Pārstrādātie ierosinājumi par Padomes direktīvu attiecībā uz ģimeņu apvienošanās tiesībām (*COM(2002) 225 final — 1999/0258 (CNS)*) (*CdR 243/2002 fin*) ([3]),

ņemot vērā tās 2003. gada 9. aprīlī pieņemto atzinumu par Ierosinājumiem Padomes direktīvai par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu ieceļošanu un uzturēšanos studiju, profesionālās izglītošanās vai brīvprātīgā dienesta nolūkā (*COM(2002) 548 final — 2002/0242 (CNS)*) (*CdR 2/2003 fin*) ([4]),

ņemot vērā tās 2004. gada 12. februārī pieņemto atzinumu par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par imigrāciju, integrāciju un nodarbinātību (*COM(2003) 336 final*) (*CdR 223/2004 fin*),

ņemot vērā tās atzinuma projektu par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par direktīvas priekšlikuma un divu rekomendāciju priekšlikumu prezentāciju, kas paredz trešo valstu iedzīvotāju uzņemšanas atvieglošanu sakarā ar zinātnisku pētījumu veikšanu Eiropas Kopienā (*COM(2004) 178 final — 2004/0061 (CNS) — 2004/0062 (CNS) –2004/0063 (CNS)*), kas pieņemts 2004. gada 17. novembrī (*CdR 168/2004 fin*);

([1]) OV C 278; 14.11.2002., 44. lpp.
([2]) OV C 73; 26.3.2003., 13. lpp.
([3]) OV C 73; 26.3.2003., 16. lpp.
([4]) OV C 244; 10.10.2003., 5. lpp.

ņemot vērā Ārējo sakaru komisijas 2004. gada 3. decembrī pieņemto atzinuma projektu (*CdR 339/2004 rev 1*) (Ziņotājs: ***Aldo Iskra*** kgs, Malmes pilsētas domnieks (SE/ETP));

Tā kā

šis pirmais gada atskaites ziņojums ietver pārskatu par Eiropā valdošajām migrācijas tendencēm, analīzi un diskusiju par izmaiņām migrācijas politikā, kā arī paskaidrojumus par atsevišķu valstu un ES veiktajiem pasākumiem ieceļotāju pieļaušanas un integrācijas jomā;

ziņojums kalpo kā jauns instruments kopējās imigrācijas politikas attīstības pārbaudīšanai;

sakarā ar iedzīvotāju novecošanu un ekonomiski aktīvās iedzīvotāju daļas samazināšanos ir ticams, ka turpināsies imigrantu pieplūde, kas būs arvien nepieciešamāka, lai apmierinātu paplašinātās ES vajadzības;

Tesaloniku Eiropas Padome uzsvēra, cik svarīgi ir izstrādāt kopīgu Eiropas ietvaru dalībvalstu politikas attīstībai un apsvērt kopīgu pamatprincipu noteikšanu, lai paātrinātu šī ietvara izstrādi,

savā 2005. gada 13. un 14. aprīļa 59. plenārajā sesijā (13. aprīļa sēdē) pieņēma šādu atzinumu.

1. **Reģionu komitejas viedoklis**

REĢIONU KOMITEJA

1.1 **apsveic** Eiropas Komisijas pirmo gada atskaites ziņojumu par migrāciju un integrāciju kā svarīgu bāzi plašas stratēģijas izstrādāšanai, lai integrētu ieceļotājus jaunajā, paplašinātajā Eiropas Savienībā.

1.2 **atzīst** globālās migrācijas vērtību un apmērus, kā arī tās nozīmi, sevišķi, vietējo kopienu daudzveidībā un attīstībā. Arī Komiteja uzskata, ka imigrācijas, bēgļu un integrācijas politikas koordinācija Eiropas Savienībā ir ļoti svarīgs jautājums. Jo lielāka nozīme tam ir piešķirama paplašinātajā Savienībā.

1.3 **uzsver**, ka par tiesisko normatīvu īstenošanu ir atbildīgas dalībvalstis, turpretī imigrantu uzņemšana, izmitināšana un integrācija ir vietējā un reģionālā līmeņa kompetencē. Tādēļ Komiteja īpaši **norāda** uz to, cik svarīgas ir vietējo un reģionālo pašvaldību funkcijas, kuru kompetence plānošanas, izmitināšanas, vispārējās un profesionālās izglītības u.c., kā arī darba tirgus jomā tiešā veidā ietekmē integrāciju un var veicināt sociālo vienotību, integrēšanos sabiedrībā un ilgtspējīgu sabiedrības attīstību.

1.4 **konstatē**, ka ziņojumā ņemta vērā tikai tā imigrācijas politika, kas atspoguļojas dalībvalstu un ES līmenī. Nepietiekamie Eiropas Savienības rezultāti integrācijas jomā daļēji ir saistāmi ar to, ka politikas veidošanā netika iesaistītas vietējās un reģionālās pašvaldības. Vietējās un reģionālās pašvaldības veido līmeni, kas atrodas vistuvāk pilsoņiem, taču politikas īstenošanas ietekme uz vietējo līmeni vairumā gadījumu netiek pietiekami ņemta vērā vai tiek ignorēta vispār.

1.5 **izsaka nožēlu**, ka ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām netika veiktas pietekamas konsultācijas — ne datu apkopošanas jomā, ne, veicot ar šī ziņojuma sastādīšanu saistītos analītiskos priekšdarbus. Dalībvalstīs ir īstenoti dažādi pasākumi, lai iedziļinātos arvien pieaugošajā šodienas sabiedrības daudzveidībā. Gūtā pieredze — gan pozitīvā, gan negatīvā — patlaban ir sevišķi svarīga, jo migrācijas straumes kļūst arvien daudzveidīgākas un globālākas un dalībvalstīm ir jāuzņem ieceļotāji un bēgļi no arvien vairāk valstīm — ne tikai no tām valstīm, ar kurām tās saista tirdzniecības, kultūras vai vēsturiskas saites.

1.6 **pasvītro**, ka, lai efektīvi nodrošinātu sociālo vienotību, integrācijas tematika ir jāiekļauj visās politikas jomās. ES imigrācijas un integrācijas politikai ir jābūt saskaņotai ar tās augstākajiem mērķiem sociālās un ekonomikas politikas, ārpolitikas un attīstības politikas jomā, kā arī ar tādām Eiropas pamatvērtībām kā līdztiesība, cilvēktiesības, cieņa pret cilvēku, tolerance, atšķirību respektēšana, pret diskrimināciju vērstie pasākumi un pastiprinātas sociālās integrācijas veicināšana.

1.7 **uzsver**, ka integrācijā ir jāiesaistās visai sabiedrībai un ka ilgtspējīgas sociālās vienotības un ilgtspējīgas izaugsmes sasniegšanai ir nepieciešams ieguldījums gan no imigrantu, gan no vietējo iedzīvotāju puses.

1.8 **izsaka nožēlu** par to, ka šajā ziņojumā trūkst konkrētu datu par integrāciju un imigrācijas politikas īstenošanu un **uzsver**, ka Komisijai vajadzētu turpināt veicināt informācijas un pieredzes apmaiņu; Eiropas Komisijas (Tieslietu un iekšlietu ģenerāldirektorāta) 2004. gada novembrī izdotā "Eiropas integrācijas rokasgrāmata" ir pirmais iedrošinošais solis šajā virzienā, kas sniedz konkrētu informāciju par integrācijas paraugpraksi un rezultātiem.

Ieceļotāju situācija darba tirgū

REĢIONU KOMITEJA

1.9 **piekrīt**, ka izšķiroša nozīme ieceļotāju integrācijā ir nodarbinātībai, taču šo problēmu nedrīkst aplūkot nodalīti no konteksta, jo integrācijas līmenis ir atkarīgs arī no virknes citu faktoru, piemēram, sociālās vides, izglītības līmeņa, valodas zināšanām, kā arī iesaistīšanās sabiedriskajā dzīvē. Sekmīga ieceļotāju integrācija ir pirmais solis ceļā uz sabiedrību, kurā ir vieta visiem un kas kalpo gan atsevišķu indivīdu, gan vietējo kopienu un sabiedrības interesēm plašākā nozīmē.

1.10 **apsveic** pieaugošo atzinību, kas tiek veltīta ieceļotāju kreativitātei un pašiniciatīvai ES. Uzņēmējdarbības veicināšanas un uzņēmumu dibināšanas virzienā spertajiem soļiem ir būtiska nozīme veiksmīgā integrācijas procesā, un tie ir svarīgs ieguldījums Lisabonas stratēģijas īstenošanā.

1.11 **konstatē**, ka ziņojums galvenokārt pievēršas nepieciešamībai pēc nodarbināmiem migrantiem. Bez tam, tā konstatē, ka biežākie iemesli, kāpēc tiek atļauta ieceļošana, ir ģimenes apvienošana vai dažādas humanitārās aizsardzības formas. Ekonomisku, sociālu un politisku iemeslu dēļ būtu mērķtiecīgi izstrādāt stratēģijas attiecībā uz lielākām imigrantu grupām, kas nav integrējamas darba tirgū. Sieviešu lomu integrācijā nav iespējams nepietiekami novērtēt, jo viņas vairumā ģimeņu veido tiešo saikni ar bērniem.

1.12 **izsaka nožēlu**, ka ne ar pušplēstu vārdu nav pieminēta to apmēram 500 000 patvēruma meklētāju situācija Eiropas Savienībā, kas gaida lēmumu par uzturēšanās atļaujām u.tml. Vairumam no viņiem regulārais darba tirgus nav pieejams.

1.13 **pasvītro**, ka apgalvojumu par to, ka Savienības pilsoņi ir sasnieguši augstu nodarbinātības līmeni, ir nepieciešams diferencēt, jo vietējā un reģionālā līmenī pastāv ļoti lielas atšķirības. Kaut arī var teikt, ka caurmērā ES nodarbinātības kvota ir augsta, tomēr jāņem vērā arī tās nevienmērīgais sadalījums vietējā un reģionālā līmenī.

1.14 **izceļ**, ka kontrasts starp nepieciešamību pēc nodarbināmiem migrantiem dalībvalstu līmenī un vietējā līmeņa centieniem pret sociālo atstumtību, norobežošanu un naidīgumu pret svešiniekiem pastiprina vajadzību pēc dialoga un sadarbības visu iesaistīto līmeņu starpā.

Integrācijas politikas demokrātiskie aspekti

REĢIONU KOMITEJA

1.15 **uzsver**, ka diskusijas par imigrācijas un integrācijas politiku dažādās sabiedrības aprindās ir pavisam atšķirīgas, kas noved pie atšķirīgas pieejas un apdraud īstenoto pasākumu efektivitāti. Vienlaikus tādējādi tiek sagatavota augsne neuzticīgai attieksmei pret politiku, kā rezultātā var izveidoties nicinājums pret visu politisko sistēmu. Šo neuzticēšanos un nicinājumu var izmantot ekstremāli politiskie spēki.

1.16 **konstatē**, ka distance un dialoga trūkums starp politiskajiem līmeņiem ir veicinājis to partiju nostiprināšanās iespējas, kuru lozungos ir deklarēta izolācija un naidīgums pret svešiniekiem. Daudzas pret ES un ārzemniekiem naidīgi noskaņotas partijas ir izaugušas uz vietējās bāzes.

1.17 līdztiesības perspektīvas ietveršana ziņojumā ir **apsveicama**, taču nav aprakstīti nopietni, uz līdztiesību vērsti integrācijas pasākumi. Sieviešu kārtas imigrantu potenciāla realizācijas pasākumiem ir nozīmīgs sociālais, ekonomiskais un demokrātiskais efekts.

1.18 **uzskata**, ka formālās balsstiesības, kas ļauj imigrantiem vairāk piedalīties demokrātiskajā dzīvē, ir minimālais standarts, kas vēl nav sasniegts visās valstīs. Lai sekmīgi integrētu jaunos pilsoņus, tomēr ir jādara vēl vairāk. Cilvēki ar spēcīgu norobežotības sajūtu bieži savas balsošanas tiesības neizmanto. Tiesības un iespējas ietekmēt sabiedrības attīstības gaitu nav nekā vērtas, ja cilvēkam nav darba un nekāda stāvokļa sabiedrībā.

1.19 **uzsver**, ka Eiropas nodarbinātības stratēģijā, kā arī sociālās integrācijas stratēģijā ir pieminētas tikai vadlīnijas darbaspēka trūkuma novēršanai. Taču netiek minēts nekas par lielāko ieceļotāju daļu, kas ierodas ES ģimenes apvienošanas nolūkā vai humanitārās aizsardzības iemeslu dēļ. Ja sociālās integrācijas stratēģija neietver vadlīnijas attiecībā uz šo grupu, tā ir nepilnīga.

1.20 **pasvītro**, ka ziņojumā aprakstīti pasākumi, kas tiek veikti vietējā līmenī. Taču informācija ir nepilnīga, trūkst ziņu par realizācijas praksi un rezultātiem. To, kā integrācijas jomā tiek izlietoti finansiālie līdzekļi, var izdibināt tikai ar lielām grūtībām, jo ziņojums neietver vietējo un reģionālo līmeni.

1.21 **uzsver**, ka ES nodokļu ieņēmumi daudzkārt nonāk nacionālā līmeņa rīcībā, kamēr vietējais līmenis ir spiests segt ar imigrācijas norobežošanu saistītos izdevumus. Optimālu finansu līdzekļu izmantošanu kavē arī komunikācijas trūkums atsevišķu līmeņu starpā.

2. **Reģionu komitejas ieteikumi**

REĢIONU KOMITEJA

2.1 **aicina** Komisiju izmantot zināšanas, ko vietējās un reģionālās pašvaldības ir uzkrājušas, gadu desmitiem ilgi strādājot pie integrācijas un imigrācijas jomā veikto pasākumu konkrētās īstenošanas. Lai atvieglotu un uzlabotu ar integrācijas jautājumiem saistītās informācijas, ideju un pieredzes apmaiņu dalībvalstu starpā, jāmudina nacionālās koordinācijas iestādes vērsties pie reģioniem, pagastiem un lielpilsētām un izmantot to pieredzi.

2.2 **bez tam, uzaicina** Komisiju, sastādot gada atskaites ziņojumus, konsultēties ar Reģionu komiteju, lai kopīgi apspriestu, kā vislabāk ņemt vērā vietējā un reģionālā līmeņa pieredzi integrācijas jautājumos.

2.3 **uzsver**, ka vietējām iestādēm jāizvirza viennozīmīgi un reāli mērķi tālākā integrācijas pasākumu izstrādāšanā un jānovērtē to īstenošana. Arī valsts un reģionālā līmeņa iestādēm vajadzētu vērtēt savus pasākumus; un vērš Komisijas uzmanību uz nepieciešamību izvērtēt līdz šim pielietotās integrācijas stratēģijas.

2.4 **uzsver**, ka, lai kopējās integrācijas politikas finansiālais atbalsts darbotos efektīvi, ir jāatzīst reģionālās atšķirības. Atbalstam ir jāstimulē elastīgu risinājumu pielietošana, un vietējam un reģionālajam līmenim ir jādod iespēja brīvi izvēlēties savu rīcības veidu.

2.5 **lūdz** Komisiju debatēs par turpmāko Eiropas kohēzijas politiku ņemt vērā, ka daži reģioni, kuros imigrantu skaits pēdējos gados ir ievērojami palielinājies, īpaši cieš no struktūrfondu atbalsta samazināšanas. Sevišķi tas attiecas uz lielpilsētām.

2.6 **pasvītro**, ka nepietiek tikai ar dalībvalstu līmenī un ES līmenī organizētu dialogu ar migrantu apvienībām. Integrācijas pasākumi, reliģijas un kultūras jautājumi visbūtiskākajā ziņā skar cilvēka ikdienu, respektīvi, ir risināmi vietējā līmenī. Starptautiska vietējā līmeņa dialoga nozīmi nemaz nav iespējams pārvērtēt, ja runa ir par vienotības stiprināšanu etnisko, reliģisko un kultūras atšķirību kontekstā.

2.7 **iestājas par** pastiprinātu vietējo un reģionālo pašvaldību iesaistīšanu nacionālo rīcības plānu sastādīšanā sociālās integrācijas un nodarbinātības jomā. Tas atvieglotu pārbaudītu metožu salīdzināšanu un izplatīšanu, kā arī dalībvalstu īstenotās stratēģijas faktiskās ietekmes un rezultātu novērtēšanu.

2.8 **uzsver**, ka ziņojums ir veltīts tikai horizontālajam, nacionālajam līmenim. Taču aplūkotie pasākumi ir jākonkretizē arī vietējā līmenī. Tas nozīmē, ka šeit ir jāpielieto vertikālais princips. Lai analīze būtu pareiza un objektīva, ir jāapraksta attīstības tendences visos līmeņos — arī tajos, kuros pasākumi tiek realizēti. Nacionālās integrācijas jautājumu koordinācijas iestādes ir jāpapildina ar atbilstošām vietējā un reģionālā līmeņa institūcijām.

2.9 **pasvītro**, ka ar imigrāciju vien nepietiek, lai uz ilgu laiku novērstu darbaspēka trūkumu ES. Šai sakarā tā norāda uz savu atzinumu, kas veltīts gados vecākiem darba ņēmējiem.

2.10 **uzsver**, ka imigranti un, pirmkārt, sievietes, jāuzlūko kā vērtīgi resursi un viscaur pozitīvs darba tirgus papildinājums, un šīm darbaspēka rezervēm ir daudzveidīgs sastāvs. Profesionālajā dzīvē galvenajam pamatprincipam ir jābūt vienlīdzībai.

2.11 **uzsver**, ka vietējo un reģionālo atšķirību summa sniedz precīzāku nodarbinātības līmeņa atspoguļojumu nekā aplūkošana nacionālā griezumā. Uz nacionālā griezuma bāzes veiktas analīzes nav piemērots izejas punkts pasākumiem, kas orientēti uz reģionālo daudzveidību. Lai stratēģija būtu veiksmīga, ir jāpielieto *bottom-up* princips.

2.12 **vaicā**, kādi ir cēloņi tam, ka tik lielam skaitam migrējošo darba ņēmēju ir nelegāls statuss. Ir jāatrod nosacījumi, kas ļautu migrantiem, kas pārkāpuši spēkā esošos imigrācijas normatīvus, piemēram, nekavējoties legalizēt savu statusu. Tas vienmēr ir jāsaista ar iespējām nodrošināt cieņas pilnu uzņemšanu.

2.13 **apsveic** uzskatu, ka imigrācijas politikas aspekti ir jāiepludina visās politikas jomās un jāveicina intensīvāka sadarbība nacionālā, reģionālā un vietējā līmeņa starpā, kā arī sadarbība ar pilsonisko sabiedrību. Līdzās vertikālajam dialogam ir jāaplūko arī līdzdalības jautājums.

2.14 **atbalstītu** norādes uz imigrantu veselību un uzsver kopdarbības nozīmi starp medicīnisko aprūpi uz vietas (primārā aprūpe) un citām ieinteresētajām pusēm, kas cenšas panākt veiksmīgu integrāciju.

2.15 **izceļ** to, cik nozīmīgi ir izveidot finanšu instrumentus decentralizētai sadarbībai imigrācijas jomā, kā arī turpināt atbalstīt vietējā un reģionālā līmeņa integrācijas pasākumus no ES struktūrfondiem un iniciatīvām, piemēram, *EQUAL* un *URBAN*. Šai sakarā īpaši jāņem vērā jaunā *INTI* pilotprojekta ietvaros veiktais darbs, kura mērķis ir veicināt dialogu un sadarbību, kā arī izveidot Eiropas līmeņa tīklus integrācijas jomā.

2.16 **pasvītro**, ka ir jāatzīst un jāveicina katra migranta individuālās vajadzības pēc darba un patstāvības. Līdzās ekonomiskajiem aspektiem pozitīvu sabiedrības attīstību veicina arī uzņēmējdarbība un mazo uzņēmumu dibināšana. Iespēja nodibināt un vadīt uzņēmumu stimulē integrāciju, un tādēļ tai nepieciešams plašāks sabiedriskais atbalsts.

2.17 **vēlreiz vērš uzmanību uz** sieviešu diskrimināciju dzimuma un etniskās izcelsmes dēļ. Ja tiks ņemtas vērā dzimumu specifiskās atšķirības, būs iespējams mērķtiecīgāk un efektīvāk īstenot imigrantu integrācijas veicināšanas pasākumus.

2.18 **uzsver**, ka, lai integrācijas politika būtu veiksmīga, nedrīkst piešķirt nozīmi tikai ekonomiskajām vērtībām. Pateicoties migrācijai, paveras jaunas perspektīvas, kas bagātina visu pilsoņu dzīvi un vienlaikus var nodrošināt Eiropas Savienībai vērtīgu kompetenci un resursus globālā kontekstā.

2.19 **uzsver** nevalstisko organizāciju darba nozīmi ciešā sadarbībā ar vietējām un reģionālām varas iestādēm, un **atbalsta** to izstrādātās programmas, kuru mērķis ir paātrināt imigrantu integrāciju valsts politiskajā un sabiedriskajā dzīvē (valodas apguve, valsts kultūras un demokrātisko principu iepazīšana, sociālā un politiskā izglītība, imigrantu nacionālās identitātes saglabāšana utt.). Tā vienmēr ir absolūta valsts līmeņa atbildība iestāties par pozitīvu integrāciju sabiedrībā, cieši sadarbojoties ar vietējām un reģionālām varas iestādēm un realizēt dioalogu ar nevalstiskām organizācijām.

Briselē, 2005. gada 13. aprīlī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai — Pētījums par saikni starp legālo un nelegālo migrāciju

(2005/C 231/06)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai — Pētījums par saikni starp legālo un nelegālo imigrāciju (*KOM(2004)412 galīgā red.*),

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 4. jūnija lēmumu saskaņā ar EK Līguma 265. pantu apspriesties par minēto jautājumu,

ņemot vērā Reģionu komitejas priekšsēdētāja 2004. gada 5. aprīļa lēmumu uzdot Ārējo sakaru komisijai izstrādāt atzinumu par minēto tēmu,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 63. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā prezidentūras secinājumus par Hāgas programmu "Brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšana Eiropas Savienībā" un jo īpaši "Orientējošus norādījumus par patvēruma un migrācijas politiku un robežpolitiku" (1.2. punkts) un "Patvēruma un migrācijas ārējo dimensiju" (1.6. punkts),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par imigrāciju, integrāciju un nodarbinātību *(KOM(2003)336 galīgā red., CdR 223/2003 fin* ([1])),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par direktīvas priekšlikuma iesniegšanu un divu priekšlikumu iesniegšanu attiecībā uz ieteikumiem par trešo valstu pilsoņu uzņemšanu zinātniskās pētniecības veikšanai Eiropas Kopienā *KOM(2004) 178 galīgā red. — 2004/0061 (CNS) — 2004/0062 (CNS) — 2004/0063(CNS*), kas pieņemts 2004. gada 17. novembrī (*CdR 168/2004 galīgā red.),*

ņemot vērā Reģionu komitejas pārējos atzinumus, kuros īpaši apskatīta politika saistība ar bēgļiem (*CdR 90/2001 fin.* ([2]), *CdR 214/2001 fin.* ([3]), *CdR 93/2002 fin.* ([4]), *CdR 249/2003* ([5])),

ņemot vērā atzinuma projektu *(CdR 337/2004 rev. 1),* ko Ārējo sakaru komisija pieņēma 2005. gada 7. februārī (ziņotāja: **padomniece *Keith Brown* kdze**, *Clackmannanshire* grāfistes padomes locekle (UK-UEN-EA)),

1) **tā kā** pētījumā ir secināts, ka "pastāv saikne starp legālo un nelegālo migrāciju, bet šāda saikne ir sarežģīta un, neapšaubāmi, tā nav tieša";

2) **tā kā** pētījumā ir izklāstītas vairākas politiskas ierosmes saistībā ar vispārējās migrācijas attīstību;

3) **tā kā** pētījumā ir uzsvērta ticamākas un salīdzināmākas statistikas vajadzība ES līmenī;

4) **tā kā** sabiedrības novecošana un iedzīvotāju darbspējīgā vecumā skaita samazināšanās radīs kvalificēta darbaspēka trūkumu ES darba tirgū un izraisīs pastāvīgu, uz ES vērstas migrācijas vajadzību;

5) **tā kā** Eiropadomes 2004. gada novembrī apstiprinātajā Hāgas programmā ir izklāstīta darba programma kopējas migrācijas politikas izstrādei,

savā 59. plenārajā sesijā, kas notika 2005. gada 13. un 14. aprīlī, (13. aprīļa sēdē) ir pieņēmusi šādu atzinumu.

1. **Reģionu komitejas viedoklis**

REĢIONU KOMITEJA

a. *Novērtēšanas posms.*

1.1 **atzinīgi vērtē** Eiropas Komisijas veikto pētījumu par legālās un nelegālās migrācijas saikni un uzskata, ka minētais pētījums un jo īpaši tajā iekļauto politisko ierosmju izklāsts ir vērtīgs ieguldījums ES imigrācijas politikas attīstībā;

1.2 **ir dziļi ieinteresēta** pētījumā, ņemot vērā reģionālo un vietējo varas iestāžu nozīmīgās funkcijas migrantu uzņemšanā, izmitināšanā un integrēšanā. Vietējām un reģionālajām varas iestādēm ir vadošā loma sabiedrisko pakalpojumu, kas ietver mājokļu nodrošināšanas, izglītības, veselības aprūpes un nodarbinātības pakalpojumus, sniegšanā migrantiem;

1.3 **vēlas** skatīt pētījumu saistībā ar ES migrācijas un patvēruma politikas izstrādi, jo īpaši Eiropadomes 1999. gada oktobra Tamperes sanāksmē pieņemtajām saistībām un Eiropadomes 2004. gada novembrī pieņemto Hāgas programmu, kurā uzsvērts migrācijas politikas nozīmīgums;

1.4 **ir nobažījusies** par Eiropadomes lēno virzību uz priekšu, izstrādājot uz Eiropadomes Tamperes sanāksmes secinājumiem pamatotu ES migrācijas politiku;

1.5 **atzīmē**, ka pētījumā ir secināts, ka "pastāv saikne starp legālo un nelegālo migrāciju, bet daudzo dažādo vērā ņemamo faktoru dēļ minētā saikne ir sarežģīta, un tā noteikti nav tieša"; **vēlētos uzsvērt**, ka nelegālā migrācija ir nozīmīga ES problēma, jo tā var mazināt tādu politiku ietekmi, kas paredzētas likumīgās migrācijas veicināšanai, kā arī radīt saspīlējumu uzņēmējās kopienās. Tādēļ efektīvi nelegālās migrācijas novēršanas pasākumi ir būtiski ES iekšējās drošības nodrošināšanai. Bez tam attiecībā uz nelegālajiem migrantiem ir iespējams viņu personisks apdraudējums un izmantošanas risks. Ņemot vērā minētos apsvērumus, ir būtiski svarīgi izstrādāt līdzsvarotu politiku, kas veicinās pasākumus legālās migrācijas nodrošināšanai noturīgā līmenī, kā arī pasākumus cīņai pret nelegālo migrāciju;

([1]) OV C 109, 30.4.2004, 46-49 lpp.
([2]) OV C 19, 22.1.2002, 20-22 lpp.
([3]) OV C 107, 3.5.2002, 85-88 lpp.
([4]) OV C 278 14.11.2002, 44-48 lpp.
([5]) OV C 23, 27.1.2004, 30-32 lpp.

1.6 **izsaka bažas** par nelegālās migrācijas termina lietojumu, īpaši tad, kad daudzi šajā kategorijā ietilpstošie migranti nav pakļauti kriminālprocesam, un tādēļ mēs dodam priekšroku nelikumīgās migrācijas termina lietojumam tur, kur tas būtu piemērots;

1.7 **atzīmē**, ka pētījumā norādīts ievērojams skaits nepilnību pētniecībā un aicina Eiropas Komisiju izveidot pētniecības programmu minēto nepilnību novēršanai un tādējādi ietekmēt politikas veidošanu;

1.8 **atzīmē**, ka pētījumā ir norādes uz citām ES politikām, kas ietekmē migrantus, piem., attīstības politika un Eiropas nodarbinātības stratēģija. Bez tam **ir zināms** plašs loks ES politiku, kas ietekmē migrācijas politiku, jo īpaši sociālās un ekonomiskās politikas jomā un Komiteja **aicina** izveidot Eiropas Komisijā grupu ģenerāldirektorātu līmenī, lai koordinētu pasākumus, kuri skar migrantus;

b. *Apspriešanās un informācijas apmaiņas pastiprināšana ES līmenī*

1.9 **piekrīt** pētījumā izteiktajiem secinājumiem par ticamu un salīdzināmu datu neesību ES līmenī; **uzskata**, ka Komisijas rīcības plāns Kopienas statistikai migrācijas jomā (*KOM (2003) 179 galīgā red.*) un pirmais gada pārskats par migrāciju un integrāciju *(KOM (2004) 508 galīgā red.)* sāk pievērsties minētajai problēmai;

1.10 **uzsver** vietējo un reģionālo varas iestāžu svarīgās funkcijas datu un statistikas vākšanā un pēc salīdzinošo datu savākšanas aicina pilnībā iesaistīt vietējās un reģionālās varas iestādes apspriedēs par ticamu un salīdzināmu datu ieviešanu visā Eiropas Savienībā;

1.11 **atbalsta p**ētījumā izteikto pieprasījumu par "apspriešanās un informācijas apmaiņas intensīvāku un mērķtiecīgāku izmantošanu" un **atbalsta** ekspertu grupas, t.s. Imigrācijas un patvēruma komitejas un valstu kontaktpunktu tīkla integrācijas jomā izveidi;

1.12 **piekrīt** Eiropas Migrācijas tīkla un novērošanas centra izveidei un **uzskata**, ka minētajā tīklā nozīmīgas funkcijas pildāmas vietējām un reģionālajām varas iestādēm, jo tās var sniegt ieguldījumu, izmantojot konkrētu pieredzi un labāko praksi;

1.13 **uzskata**, ka jānodrošina lielākas iespējas pieredzes un labākās prakses apmaiņai, ieskaitot tādus pasākumus kā speciālistu grupu veikta salīdzinoša pārskatīšana saistībā ar imigrācijas politiku, un **atzīmē**, ka to varētu panākt, pieņemot ES imigrācijas politikas izstrādei koordinēšanas atklāto metodi, un mudina Eiropadomi pieņemt Eiropas Komisijas priekšlikumus minētajā jomā;

c. *Jaunu politisku iniciatīvu izstrāde ES kopējās imigrācijas politikas ietvaros*

Legālā migrācija

1.14 **atbalsta** Eiropas Komisijas viedokli, ka demogrāfiskā stāvokļa pasliktināšanās un sabiedrības novecošanas dēļ trešo valstu strādnieku pieņemšana darbā un viņu imigrācija ES noteikti turpināsies un pieaugs. Šī tēma ir minēta *Kok* kga ziņojumā, kurā norādīts, ka "sabiedrības novecošana paaugstinās prasības pensiju un veselības aprūpes jomā, vienlaikus samazinot nepieciešamās turības radīšanai vajadzīgo darba spējīga vecuma cilvēku skaitu." [1] Bez tam *Kok* kgs atgādina par Eiropas Komisijas prognozēm, kurās "novērtēts, ka sabiedrības novecošanas tīrā ietekme samazinās ES potenciālo izaugsmes apjomu no pašreizējiem 2-2,5 % līdz aptuveni 1,2 % 2040. gadā [2]. Turklāt migrācijas kontekstā būtu jāuzsver citas pozitīvas ekonomiskās un sociālās iezīmes, piemēram, jauns cilvēku kapitāls, specializācija, kultūras bagātināšana";

1.15 **uzsver** reģionālās dimensijas centrālo lomu ES imigrācijas un integrācijas politikā un uzskata, ka tā ir nopietni apspriežama joma. Reģionālā dimensija ir izšķiroša, jo dažos ES reģionos samazinās iedzīvotāju skaits un ir nopietns kvalificēta darbaspēka trūkums, turpretī citos reģionos iedzīvotāju skaits strauji pieaug, ietekmējot vietēja mēroga pakalpojumus un pieejamos mājokļus; **uzskata**, ka ir daudz darba, lai attīstītu migrācijas reģionālo un vietējo dimensiju, it īpaši integrācijas jomā. Šobrīd tas tiek veikts ar *INTI* programmas starpniecību. Programmai 2004. gadā tika piešķirti 6 miljoni *euro*, taču tika saņemti 158 pieteikumi subsīdijām, kuros kopumā pieprasītas subsīdijas 42,58 miljonu *euro* apmērā. Komiteja **aicina** būtiski palielināt finansējumu minētajai programmai laika posmā no 2007. gada līdz 2013. gadam;

1.16 **atbalsta** Eiropas Komisijas nodomu uzsākt visaptverošu konsultāciju procesu par **migrējošo darba ņēmēju uzņemšanu**. Zaļā grāmata "ES pieeja ekonomiskās integrācijas pārvaldībai" *(KOM (2004) 811 galīgā red.)* tika publicēta 2005. gadā, un Reģionu komiteja **uzskata,** ka tās iesaistei konsultāciju procesā būs liela nozīme, ņemot vērā migrācijas iespējamo ietekmi uz reģionālajiem darba tirgiem un vietējo un reģionālo iestāžu sniegtajiem pakalpojumiem;

1.17 **piekrīt** pētījumā izteiktajam apgalvojumam, ka dalībvalstīs likumīgi rezidējošu trešo valstu pilsoņu integrācijas stiprināšana ir "ES imigrācijas politikas būtisks mērķis" un ka tas ir sasniedzams, izmantojot integrāciju darba tirgū, veicinot trešo valstu pilsoņu mobilitāti ES teritorijā un atzīstot trešo valstu pilsoņu profesionālo kvalifikāciju;

---

[1] "Risinot problēmu – Lisabonas stratēģija izaugsmei un nodarbinātībai" – augsta līmeņa grupas *Wim Kok* kga vadībā ziņojums, 13. lap. (2004. g. novembris)

[2] *Kok* kga ziņojums, 13. lap.

1.18 **atbalsta mobilitātes principu**, kas noteikts direktīvā par ES pastāvīgi dzīvojošu personu statusu (2003. gada novembris). Ar minēto direktīvu ir ieviestas mobilitātes tiesības personām, kas dzīvo ES ilgāk par 5 gadiem, un, paplašinot Regulas 1408/71 darbības jomu, ir sekmēta trešo valstu pilsoņu mobilitāte; **piekrīt**, ka zināma mobilitātes pakāpe ir konstatējama arī Komisijas priekšlikumos par ārvalstu studentu un pētnieku uzņemšanu;

1.19 **uzsver** nepieciešamību iesaistīt ES vairāk pētnieku, lai varētu sasniegt Lisabonas stratēģijā noteiktos mērķus. Komiteja uzskata, ka minētā darbā iesaistes joma būs nozīmīgs pārbaudījums ES migrācijas politikas attīstībai un tās spējai novērst kvalificēta darbaspēka deficītu. Paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam par *trešo valstu pilsoņu uzņemšanu zinātniskās pētniecības veikšanai (KOM(2004) 178 galīgā red.)* Eiropas Komisija ir novērtējusi, ka līdz 2010. gadam būs vajadzīgi 700 000 papildu pētnieki, ja ES grib sasniegt Lisabonas stratēģijā izvirzītos mērķus;

1.20 **atzīmē**, ka Tieslietu un iekšlietu padome 2004. gada novembrī ir vienojusies par vispārēju pieeju attiecīgajai direktīvai. Minētā pieeja ietver profesionālās kvalifikācijas, darba apstākļu un nodokļu priekšrocību atzīšanu, bet tā tomēr neietver īstermiņa iebraukšanas nosacījumu atvieglošanu zinātnisko darbinieku ģimenēm. Komiteja uzskata, ka tas ir zinātnisko darbinieku darbā pieņemšanas būtisks faktors un ka tas pielīdzinātu ES dalībvalstis citām valstīm, piemēram, ASV un Kanādai;

1.21 **uzsver Eiropas nodarbinātības stratēģijas** un Eiropas Sociālā fonda lielo nozīmīgumu to mācību un darba iemaņu nodrošināšanā, kas ir izšķirošas neseno migrantu integrācijā. Nelabvēlīgo iedzīvotāju grupu integrācija darba tirgū ir bijusi Eiropas nodarbinātības stratēģijas pamattēma, lai veicinātu darbaspēka pieejamību, maksimāli paaugstinātu pielāgošanās spēju un reaģētu uz darbaspēka deficītu nozaru un reģionālā mērogā. Jauno nodarbinātības pamatnostādņu mērķis ir samazināt ES pilsoņu un trešo valstu pilsoņu nodarbinātības atšķirības, kas 2002. gadā bija 11,7 %. Pētījumā nav nekādu norāžu uz pasākumiem saskaņā ar Eiropas Sociālo fondu, lai veicinātu imigrantu integrāciju darba tirgū, kā arī norāžu par vietējo un reģionālo varas iestāžu veikto darbu minētajā jomā;

1.22 **atzīmē** pētījuma secinājumus par noregulēšanas pasākumu efektivitāti gan no migrantu, gan no dalībvalstu viedokļa un uzskata, ka liela apjoma noregulēšanas pasākumi ne vienmēr ir vispiemērotākie nelikumīgas imigrācijas problēmu atrisināšanai. Noregulēšana, katru gadījumu izskatot atsevišķi, tomēr var būt noderīgs līdzeklis, izskatot daudzus nelikumīgās migrācijas piemērus;

1.23 **piekrīt,** ka pētījuma atzinumos "noformēšana noteiktā kārtībā (noregulēšana) nav uzskatāma par veidu, kā pārvaldīt migrācijas plūsmas, jo faktiski tā bieži vien ir imigrācijas politikas negatīvās sekas", bet, pamatojoties uz individuālo analīzi, noformēšana noteiktā kārtībā (noregulēšana) var būt nepieciešama, imigrantiem iekļaujoties vietējās kopienās, lai "izvilktu" cilvēkus no ēnu ekonomikas, veicinātu nodokļu ieņēmumus un sociālo kohēziju. Šajā sakarā interesantas ir Lordu palātas ziņojuma piezīmes; ([1])

1.24 **piekrīt** Lordu palātas ziņojumam, kurā konstatēts, ka "ilgstošas uzturēšanās nelegālo imigrantu noregulēšanas zināma forma ir neizbēgama, ja negribam radīt pieaugošu zemāku sabiedrības šķiru, kuras stāvoklis ir nelikumīgs un kura nav aizsargāta pret ekspluatāciju." Lordu palātas ziņojumā ir uzsvērta vajadzība samazināt noregulēšanas radītos protekcijas faktorus un ieteikts, ka tas lielā mērā paveicams, izskatot katru gadījumu atsevišķi, nevis kā liela mēroga amnestiju. Visbeidzot, Lordu palāta uzskata, ka amnestijas var "sniegt reti iespējamu izdevību iegūt ticamu informāciju par nelegālo imigrantu populācijas apmēru un raksturu"; ([2])

Nelegālā imigrācija

1.25 **atzīmē** nelegālās imigrācijas daudzās formas un grūtības, veicot pētniecību minētajās jomās, tomēr **uzskata,** ka jāturpina pētījumi par nelegālās imigrācijas dažādajiem veidiem, lai varētu efektīvāk izstrādāt attiecīgās politikas. Šajā sakarā svarīgi ir nošķirt šādas grupas:

— cilvēki, kas ieceļojuši likumīgi, bet ir aizkavējušies attiecīgajā valsti pārāk ilgi,

— cilvēki, kam ir uzturēšanās atļauja attiecīgajā valstī, bet kuri ir pārkāpuši ieceļošanas nosacījumus,

— cilvēki, kuru patvēruma pieteikumi ir noraidīti,

— nelikumīgi ieceļotāji, kuriem nav piešķirta ieceļošanas atļauja tādēļ, ka viņi ir ieceļojuši caur apvidiem, kas ieceļošanai nav paredzēti, un bez ieceļošanai nepieciešamajiem dokumentiem;

1.26 **atbalsta** pētījumā izteikto viedokli, ka Kopienas repatriācijas politikas izstrāde, sadarbības pamatnolīgumu noslēgšana ar izcelsmes valstīm un nedeklarētā darba pārvēršana par likumīgu nodarbošanos ir galvenie elementi nelikumīgās imigrācijas apkarošanai;

([1]) Lordu palātas Vēlētā komiteja par ES: "Kopienas politika nelegālās imigrācijas jomā"; 2001.-2002. g. sesija; 37. ziņojums

([2]) Lordu palātas ziņojums, 112. punkts.

1.27 **atbalsta** pētījumā izteiktos ierosinājumus attiecībā uz **Kopienas repatriācijas politikas izstrādi.** Eiropadome 2002. gada novembrī ir piekritusi priekšlikumam par Rīcības programmu repatriācijas jomā, un šobrīd ir jāpasteidzina minētās programmas īstenošana;

1.28 **piekrīt** pētījumā izteiktajam viedoklim, ka "nelegālās migrācijas plūsmu samazināšanā būtiski svarīga ir **trešo valstu sadarbība**", un Eiropadomes neseno sanāksmju secinājumiem, kuros "uzsvērta visaptverošas pieejas nepieciešamība attiecībā uz migrāciju, pievēršoties cilvēktiesībām, politiskajiem un attīstības jautājumiem izcelsmes un tranzīta valstīs";

1.29 **piekrīt** pētījumā norādītajai migrācijas un attīstības politikas sinerģijai un uzskata, ka **attīstības politika** var uzlabot ekonomiskos un sociālos apstākļus trešās valstīs un tādējādi mazināt "spiedīgos" faktorus, kas izraisa migrāciju uz ES;

1.30 **uzsver** vajadzību ES aktīvi veicināt **kopīgas iniciatīvas ar kaimiņvalstīm,** izmantojot tādas programmas kā Jaunais kaimiņattiecību instruments, *Tacis, Meda, Encas* un *INTERREG*. Svarīgi ir radīt "draugu loku", lai mieru un solidaritāti varētu attiecināt arī uz valstīm, kas pēc Savienības paplašināšanas robežojas ar ES. Eiropas Savienībai jādarbojas partnerībā ar minētajām valstīm, lai uzlabotu to ekonomikas stāvokli un sociālo situāciju un mazinātu "spiedīgos" faktorus, piem., augsto bezdarba līmeni, zemās algas, demokrātijas trūkumu un organizēto noziedzību. Viena no sadarbības prioritārajām jomām būs migrācijas pārvaldība. Dažas kaimiņvalstis ir izstrādājušas rīcības plānus, kuru mērķis jo īpaši ir nelikumīgā migrācija, un ES ir gatava atbalstīt minēto plānu īstenošanu, kā arī to valstu pasākumus nelikumīgās imigrācijas apkarošanai, kuras sagatavos šādus plānus;

1.31 **uzsver** vietējo un reģionālo varas iestāžu izšķirošo nozīmi tādās programmās kā *Tacis, Meda, Encas* un *INTERREG* un atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka vietējām un reģionālajām varas iestādēm ir izšķiroša nozīme turpmāko programmu izstrādē;

1.32 **vispārēji atbalsta** priekšlikumus attiecībā uz **jauno kaimiņattiecību instrumentu,** tomēr nav apmierināta, ka minētais instruments (par kuru Reģionu komiteja ir sniegusi atsevišķu atzinumu) nepiešķir plašākas funkcijas vietējām un reģionālajām varas iestādēm, jo īpaši tādēļ, ka daudzās politikas jomas, uz ko attiecas minētais instruments, ir vietējo un reģionālo varas iestāžu kompetencē;

1.33 **piekrīt** pētījumā uzsvērtajai nelikumīgā darba tirgus un ēnu ekonomikas apkarošanas nepieciešamībai, norādot, ka "ēnu ekonomiku provizoriski novērtē 7-16 % apmērā no ES iekšzemes kopprodukta, kaut gan to nekādā gadījumā neveido vienīgi nelegālie imigranti". Nepieciešama **nedeklarētā darba pārveidošana par pastāvīgu nodarbinātību,** un šis jautājums kā viena no desmit prioritātēm bija iekļauts nodarbinātības pamatnostādnēs 2003. gadam. Vairākas dalībvalstis savos valsts nodarbinātības rīcības plānos (*NAP*) 2003. gadam ir noteikušas īpašus pasākumus attiecībā uz ārvalstu darba ņēmējiem un migrantiem, kuri ieceļojuši nelikumīgi, un komiteja atzinīgi vērtē Hāgas programmā izteikto aicinājumu dalībvalstīm sasniegt Eiropas Nodarbinātības stratēģijā paredzētos mērķus nelikumīgā darba tirgus samazināšanas jomā;

1.34 **atzīmē** nepieciešamību nodrošināt lielāku atbalstu pierobežu reģioniem, jo tos salīdzinājumā ar citiem reģioniem daudz lielākā mērā ietekmē nelikumīga ieceļošana, un **atbalsta** Eiropas Robežsardzes korpusa izveidi un agrā brīdinājuma sistēmas izveidi, jo ir jāpanāk efektīva Eiropas Savienības ārējo robežu kopēja aizsardzība, turklāt nepieciešams tālāk attīstīt tiesisko sadarbību un policijas spēku sadarbību centrālajā un reģionālajā/vietējā līmenī;

2. **Reģionu komitejas ieteikumi**

REĢIONU KOMITEJA

2.1 **atgādina** ES iestādēm par vietējo un reģionālo varas iestāžu nozīmīgajām funkcijām migrantu integrācijā un, ņemot vērā minētās funkcijas, **uzsver** vietējo un reģionālo varas iestāžu izšķirošo nozīmi daudzajās pētījumā norādītajās iniciatīvās. Minētās iniciatīvas ietver pieredzes apmaiņu saistībā ar integrācijas pasākumiem, tādu programmu izstrādi kā, piem., jaunais kaimiņattiecību instruments un *Tacis* un *INTERREG* u.c. turpinājumprogrammas, un tādēļ **iesaka** pilnvērtīgi iesaistīt minētajās programmās vietējās un reģionālās varas iestādes;

2.2 **argumentē,** ka jābūt lielākām iespējām pieredzes un labākās prakses apmaiņai, ieskaitot tādus pasākumus kā speciālistu grupu veikta salīdzinoša pārskatīšana saistībā ar imigrācijas politiku, un **atzīmē**, ka to varētu panākt, pieņemot ES imigrācijas politikas izstrādei koordinēšanas atklāto metodi, un mudina Eiropadomi pieņemt Eiropas Komisijas priekšlikumus minētajā jomā;

2.3 **aicina** Eiropas Komisiju izveidot grupu, kurā ir to ģenerāldirektorātu darbinieki, kuru politika un rīcība ietekmē trešo valstu pilsoņus, tā lai esošo pasākumu varētu efektīvāk integrēt un koordinēt;

2.4 **prasa** Eiropas Komisijai publicēt pētniecības programmu, lai novērstu pētījumā norādītās nepilnības pētniecībā;

2.5 **aicina** ievērojami palielināt *INTI* programmas finansējumu, lai nodrošinātu vietējām un reģionālajām varas iestādēm iespēju piedalīties lielākā skaitā ES finansēto starptautisko projektu imigrantu integrācijai;

2.6 **uzsver** migrācijas nozīmīgumu saistībā ar darbaspēka deficīta novēršanu un aicina Eiropadomi izstrādāt efektīvas politiskas iniciatīvas minētajās jomās, ieskaitot trešo valstu pilsoņu iesaisti darbā zinātniskajā pētniecībā;

2.7 **uzsver** iespēju izstrādāt piemērotu attīstības politiku trešās valstīs. Pētījumos par migrāciju ir svarīgi ņemt vērā migrācijas plūsmu jaunās iezīmes, piemēram, feminizāciju, kas ir ļoti būtiska imigrācijas politikas izstrādē un īstenošanā;

2.8 **pieprasa** vietējo un reģionālo varas iestāžu pilnvērtīgu iesaisti ticamu un salīdzināmu datu izveidošanā ES līmenī;

2.9 **atbalsta** Eiropas Komisijas nodomu uzsākt visaptverošu konsultāciju procesu par Zaļo grāmatu "ES pieeja ekonomiskās integrācijas pārvaldībai" *(KOM (2004) 811 galīgā red.)* un atgādina Komisijai, ka šādā procesā pilnībā jāapspriežas ar vietējām un reģionālajām varas iestādēm;

2.10 **uzskata**, ka ir steidzami jārīkojas, lai turpmāk attīstītu Eiropas Migrācijas tīklu un Novērošanas centru, arī šajā gadījumā pilnībā iesaistot vietējās un reģionālās varas iestādes;

2.11 **izsaka bažas** par Eiropadomes gauso virzību uz priekšu ES imigrācijas politikas un no Eiropadomes 1999. gada Tamperes sanāksmes izrietošo pasākumu izstrādē; ņemot vērā minētās bažas, **uzsver** vajadzību pieņemt tūlītējus lēmumus par Hāgas programmā izklāstītajiem jautājumiem.

Briselē, 2005. gada 13. aprīlī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas Atzinums par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par to personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, kontrolētu ieceļošanu ES un par viņu izcelsmes reģionu aizsardzības iespēju stiprināšanu: "uzlabot pieeju noturīgiem risinājumiem"

(2005/C 231/07)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komitejas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par to personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, kontrolētu ieceļošanu ES un viņu izcelsmes reģionu aizsardzības iespēju stiprināšanu: — "uzlabot pieeju noturīgiem risinājumiem" *COM (2004) 410 final*;

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 25. augusta lēmumu konsultēties ar to par šo jautājumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmo punktu;

ņemot vērā tās prezidenta 2004. gada 5. aprīļa lēmumu uzdot Ārējo sakaru komisijai izstrādāt atzinumu par šo jautājumu;

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un it īpaši tā 63 panta (2) paragrāfa (b) punktu;

ņemot vērā Eiropas Konstitucionālo līgumu, īpaši II-61., II-78., II-79. pantus un III-266., III-267. un III-268. pantus;

ņemot vērā 1951. gada 28. jūlija Ženēvas konvenciju par bēgļu statusu, ko papildina 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas protokols;

ņemot vērā Prezidentūras secinājumus par Hāgas programmu: brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšanu Eiropas Savienībā un it īpaši orientējošos norādījumus par patvēruma, migrācijas un robežu politiku (1.2 punkts), kā arī patvēruma un migrācijas ārējo dimensiju (1.6 punkts);

ņemot vērā tās atzinumu par dokumentu (*COM(2003) 336 final, CdR 223/2003, fin* ([1])) *"Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai — Imigrācija, integrācija un nodarbinātība"*

ņemot vērā tās ar bēgļu politiku saistītos atzinumus (*CdR 90/2001 fin* ([2])*; CdR 214/2001 fin* ([3])*; CdR 93/2002 fin* ([4])*; CdR 249/2003 fin.* ([5])*)*;

ņemot vērā sava atzinuma projektu (CdR 338/2004 rev. 1), ko Ārējo attiecību komisija pieņēma 2005. gada 7. februārī (ziņotājs: ***Sértő-Radics* kgs,** Uskas (Uszka) kopienas priekšsēdētājs (HU/ELDRP));

1) **ņemot vērā arī**, ka, cenšoties atrast ilgtspējīgus risinājumus, ir jāattīsta atbildības sadale dalībvalstu starpā saistībā ar personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, kontrolētu ieceļošanu ES un jāstiprina viņu izcelsmes reģionu aizsardzības spējas, lai izveidotu un īstenotu vienu, visās dalībvalstīs atzītu kopīgu bēgļu politiku;

2) **ņemot vērā arī**, ka nospraustā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams, lai iesaistītajās valstīs un reģionos — tai skaitā izcelsmes un tranzītvalstīs un reģionos — būtu pieejami nepieciešamie finanšu avoti, it īpaši ņemot vērā ES paplašināšanos un jauno dalībvalstu vajadzības;

savā 2005. gada 13. un 14. aprīļa 59. plenārajā sesijā (14. aprīļa sēdē) pieņēma šādu atzinumu.

1. **Reģionu komitejas viedoklis**

REĢIONU KOMITEJA

1.1 **atbalsta** Eiropas Komisijas priekšlikumus *Par to personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, kontrolētu ieceļošanu ES un viņu izcelsmes reģionu aizsardzības iespēju stiprināšanu: "uzlabot pieeju noturīgiem risinājumiem"* un it īpaši atbalsta ierosinātās ES reģionālās aizsardzības programmas, kas uzlabo izcelsmes reģionu valstu (kaimiņvalstu un tranzīta valstu) aizsardzības iespējas);

1.2 **norāda** uz nepieciešamību sekot Apvienoto Nāciju Augstā komisāra bēgļu jautājumā ieteikumiem attiecībā uz vajāšanu dzimuma dēļ kā vienu no iemesliem bēgļa statusa piešķiršanai;

1.3 **augstu novērtē** Eiropas Komisijas vēlmi iesaistīt personu, kurām nepieciešama starptautiskā palīdzība, problēmu risināšanā arī tranzīta valstis, tomēr uzskata, ka vajadzētu vairāk uzsvērt tranzītvalstu un reģionu lomu, kā arī tiem sniedzamo atbalstu;

1.4 **uzsver**, ka patvēruma sniegšana personām, kam nepieciešama starptautiska palīdzība, rada sekas galvenokārt vietējā līmenī, kopienās, kurās tās tiek izmitinātas; tādēļ stingri pasvītro, ka ir svarīgi, lai lēmumu pieņemšanā par bēgļu statusa prasītājiem un bēgļu uzņemšanu tiktu iesaistītas vietējās un reģionālās varas iestādes;

1.5 **īpaši pievērš uzmanību** tam**,** cik nopietna loma ir vietējiem un reģionālajiem partneriem, ņemot vērā viņu lielo atbildību par to, kā tiek uzņemtas personas, kurām nepieciešama starptautiskā palīdzība, un kā tiek veicināta viņu integrācija; tādēļ **izsaka nožēlu**, ka, pieņemot lēmumus par programmas īstenošanas plānu izstrādi un tās finansiālo atbalstu, Eiropas Komisijas priekšlikumā nav ietverti priekšnosacījumi pietiekoši plašām konsultācijām ar vietējām un reģionālajām varas iestādēm. Priekšlikums nenodrošina pietiekoši lielā mērā vietējo un reģionālo partneru iespējas piedalīties Kopienas darbības labākās prakses izveidē;

1.6 **uzskata,** ka šai sakarībā ir svarīgi nodrošināt lielāku iekšpolitikas un ārpolitikas mērķu, instrumentu un pasākumu vienotību un integrāciju, īpaši attiecībā uz pārrobežu jautājumiem;

1.7 **pievērš uzmanību** tam, ka personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, problēmu risināšanā liela loma var būt attiecīgo reģionu un vietējo pašvaldību — tai skaitā patvēruma sniedzējas dalībvalsts, kā ar tranzītvalsts vai pilsonības valsts/iepriekšējās mītnes zemes reģionu un vietējo pašvaldību — sadarbībai un kopīgai rīcībai;

1.8 **uzskata**, ka nepieciešama ES Pārvietošanās programmas **turpmāka analīze un izpēte,** ņemot vērā tās gaidāmo sociālo ietekmi uz iedzīvotajiem — it īpaši darba tirgus jomā — dalībvalstīs un reģionos, kas ir mazāk attīstīti un ar augstu bezdarba līmeni;

1.9 **atzīst** ES mazāk attīstīto un nabadzīgo valstu iedzīvotāju atbalsta politikas īpašo nozīmi, bet, no otras, puses, **uzsver,** ka ir svarīga vienlīdzīga attieksme pret visiem ES pilsoņiem, lai pārvietošanās programmas pasākumi baudītu Eiropas Savienības pilsoņu atbalstu;

([1]) OV C 109 no 30.04.2004, 46.-49. lpp
([2]) OV C 19 no 22.01.2002, 20.-22. lpp
([3]) OV C 107 no 03.05.2002, 85.-88. lpp
([4]) OV C 278 no 14.11.2002, 44.-48. lpp
([5]) OV C 23 no 27.01.2004, 30.-32. lpp

1.10 **iesaka** Komisijai censties izstrādāt objektīvus un vienotus kritērijus, kas ļautu noteikt gadījumus, kad personu pārvietošanai nepieciešama starptautiska aizsardzība, un turpināt tiesisko normu izskatīšanu, iesaistot NVO un citus interesētos. Tas ir nepieciešams tādēļ, lai šajā jomā pilnībā tiktu ievērotas cilvēktiesības, kā arī nenotiktu diskriminācijas izpausmes, un uzņēmējas valstis varētu saņemt nepieciešamo juridisko atbalstu. Uzskata par svarīgu arī apmešanās plānu ietvaros nodrošināt dalībvalstīs ieceļojušo bēgļu integrāciju darba tirgū, kas ir pamats tam, lai viņi baudītu tādas pašas tiesības kā jebkurš Savienības pilsonis.

2. **Reģionu komitejas rekomendācijas**

REĢIONU KOMITEJA

2.1 **atbalsta** Komisijas paziņojumu, jo tas ir labs pamats turpmākam novērtējumam, it īpaši ņemot vērā ES Pārvietošanās programmu; uzskata, ka ir nepieciešama turpmāka analīze un izpēte un tādēļ **iesaka** pagarināt Pārvietošanās programmas ierosinājuma iesniegšanas Padomei termiņu, dodot iespēju sagatavot rūpīgāk izstrādātu dokumentu;

2.2. **aicina** imigrācijas un patvēruma politikas izstrādāšanā un ieviešanā plašāk iesaistīt vietējās un reģionālās varas iestādes, sniedzot tām arī nepieciešamo finansiālo atbalstu;

2.3. **iesaka** izskatīt finansējuma palielināšanu saskaņā ar Reģionālās sadarbības un jauno kaimiņattiecību politikas nosacījumiem, kas iekļauti 2007. — 2013. gadam paredzēto struktūrfondu trešajā galvenajā mērķi, lai izpildītu šos uzdevumus un **cer**, ka kopējās daudzpusējās programmas, kas realizētas saskaņā ar šo mērķi, un divpusējie rīcības plāni, kas tiks ieviesti kā daļa no kaimiņattiecību politikas, tiks prasmīgi koordinēti;

2.4 **ņemot vērā** migrācijas nozīmi Vidusjūras reģionā, tiek ierosināts turpmākajos aicinājumos iesniegt programmas par migrācijas plūsmu regulēšanu, kā, piemēram, programma *AENEAS*, ar šo reģionu saistītos projektus uzskatīt par prioritāriem;

2.5 **aicina** ieviest tādas ES parvietošanās programmas, kas nodrošina gan dalībvalstīs pārvietojamo bēgļu, gan ES pilsoņu vienlīdzīgas tiesības;

2.6 **atbalsta** Prezidentūras Hāgas programmas secinājumu un uzskata, ka ir vēlams uzaicināt vietējās un reģionālās varas iestādes piedalīties ierosinātajā visu sabiedrības locekļu starpkultūru dialogā kopīgu forumu un pasākumu ietvaros, lai uzlabotu savstarpējo izpratni par visām integrācijas politikas jomām.

Briselē, 2005. gada 14. aprīlī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Komisijas paziņojumu: Eiropas kaimiņattiecību politika — stratēģijas dokuments

(2005/C 231/08)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā Komisijas Paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par Eiropas Kaimiņattiecību politiku — Stratēģijas dokumentu (*COM(2004) 373 final*);

ņemot vērā Komisijas 2004. gada 13. maija lēmumu par konsultācijām saskaņā ar Eiropas Savienības dibināšanas līguma 265. punkta pirmo punktu;

ņemot vērā Biroja 2004. gada 15. jūnija lēmumu uzdot Ārējo sakaru komisijai izstrādāt perspektīvas atzinumu par šo jautājumu;

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei par Komisijas priekšlikumiem attiecībā uz rīcības plāniem saskaņā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku (EKP) (*COM(2004)795 final*);

ņemot vērā priekšlikumu par Padomes lēmumu attiecībā uz nostāju, kas Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm jāpieņem Asociācijas padomē, kas dibināta saskaņā ar Eiropas un Vidusjūras valstu nolīgumu, izveidojot Eiropas Kopienu un dalībvalstu asociāciju, no vienas puses, un Jordānijas Hašemitu karalisti, no otras puses, ņemot vērā ieteikumu par ES un Jordānijas rīcības plāna realizāciju (*COM(2004)796 final*);

ņemot vērā priekšlikumu par Padomes lēmumu attiecībā uz nostāju, kas Eiropas Savienībai jāpieņem Apvienotās komitejas ietvaros, kas izveidota saskaņā ar Pagaidu asociācijas līgumu par tirdzniecību un sadarbību, ņemot vērā ieteikuma par ES un Palestīnas pašpārvaldes rīcības plāna pieņemšanas realizāciju (*COM (2004) 789 final*);

ņemot vērā priekšlikumu par Padomes lēmumu attiecībā uz nostāju, kas jāpieņem Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm Asociācijas padomē, kas dibināta saskaņā ar Eiropas un Vidusjūras valstu nolīgumu, nodibinot asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstim, no vienas puses, un Tunisijas Republiku, no otras puses, ņemot vērā ieteikumu par ES un Tunisijas rīcības plāna realizāciju (*COM(2004) 792 final*);

ņemot vērā priekšlikumu par Padomes lēmumu attiecībā uz nostāju, kas jāpieņem Kopienām un dalībvalstīm Sadarbības padomē, kas dibināta saskaņā ar partnerības un sadarbības līgumu, izveidojot partnerattiecības starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Ukrainu, no otras puses, attiecībā uz ieteikumu par ES un Ukrainas rīcības plāna realizāciju (*COM(2004) 791 final*);

ņemot vērā priekšlikumu par Padomes lēmumu attiecībā uz nostāju, kas jāpieņem Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm Asociācijas padomē, kas dibināta saskaņā ar Eiropas un Vidusjūras valstu nolīgumu, izveidojot Eiropas Kopienu un dalībvalstu asociāciju, no vienas puses, un Izraēlas valsti, no otras puses, attiecībā uz ieteikuma par ES un Izraēlas rīcības plāna realizāciju (*COM(2004) 790 final*);

ņemot vērā priekšlikumu par Padomes lēmumu attiecībā uz nostāju, kas jāpieņem Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm Sadarbības padomē, kas dibināta saskaņā ar partnerības un sadarbības līgumu, izveidojot partnerattiecības starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Moldovas Republiku, no otras puses, attiecībā uz ieteikuma par ES un Moldovas rīcības plāna realizāciju (*COM(2004) 787 final*);

ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam: "Veidojot mūsu kopīgo nākotni: politikas izaicinājumi un paplašinātās Savienības budžeta līdzekļi 2007. — 2013. gadam" *COM(2004) 101 final*;

ņemot vērā priekšlikumu par Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, kas formulē vispārīgus noteikumus par Eiropas kaimiņattiecību un partnerattiecību līdzekļa izveidi (*COM(2004)628 final*);

ņemot vērā Komisijas paziņojumu: Ceļā uz jaunu kaimiņattiecību līdzekļa izveidi *COM(2003) 393 final*;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta ziņojumu par plašāku Eiropu un kaimiņattiecībām: jauna struktūra attiecībām ar mūsu austrumu un dienvidu kaimiņiem (*COM(2003) 104 — 2003/2018(INI)*);

ņemot vērā savu atzinumu par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam: *"Plašāka Eiropa — kaimiņattiecības: jauns ietvars attiecībām ar mūsu austrumu un dienvidu kaimiņiem" (CdR 175/2003 fin* [1]*)*;

ņemot vērā tās perspektīvas atzinumu par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerību un vietējām un reģionālajām varas iestādēm: īpaša līdzekļa nepieciešamība attiecībā uz koordinēšanu un decentralizētu sadarbību (*CdR 327/2003 fin* [2]*)*;

ņemot vērā tās atzinumu par vietējām un reģionālajām pašvaldībām Krievijā, un ES un Krievijas sadarbības attīstību (*CdR 105/2004*);

ņemot vērā tās atzinumu par Ziemeļu dimensiju — otro rīcības plānu 2004.-2006. gadam (*CdR 102/2003 fin* [3]*)*;

ņemot vērā tās atzinuma projektu par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam: "Veidojot mūsu kopīgo nākotni: politikas izaicinājums un paplašinātās Savienības budžeta līdzekļi 2007. — 2013. gadam" (*CdR 162/2004 rev. 3*) (ziņotājs: Sers *Albert Bore*, Birmingemas pilsētas dome (UK,ESP));

ņemot vērā tās atzinuma projektu (CdR 336/2004 rev. 1), kas pieņemts Ārējo sakaru komisijā 2005. gada 7. februārī (ziņotājs: Lords *Hanningfield*, Eseksas grāfistes padome (UK/ETP)).

1) Ievērojot to, Eiropas kaimiņattiecību politikas aspekta ietvarā, RK tagad jācenšas paplašināt pasākumus ārējo sakaru jomā atbilstoši noteiktajiem resursiem un organizācijas mērķiem ne vien attiecībā uz kandidātvalstīm, ar kurām sāktas iestāšanās sarunas, bet arī valstīm, kas iekļautas EKP;

2) Ievērojot to, attiecībām ar kandidātvalstīm, kas iesniegušas pieteikumu uzņemšanai ES, jāpaliek prioritātei attiecībā uz ārējo sakaru jautājumiem;

3) Ievērojot to, EKP ietvaros jānosaka augsta prioritāte arī dialogam un sadarbībai ar visām valstīm, kas atrodas pie ES ziemeļu, austrumu un dienvidu robežām;

savā 2005. gada 13. un 14. aprīļa 59. plenārajā sesijā (14. aprīļa sēdē) pieņēma sekojošu atzinumu:

1. **Reģionu komitejas uzskati**

1.1. *Vispārīgas piezīmes jautājumā par Eiropas kaimiņattiecību politiku*

REĢIONU KOMITEJA

1.1.1 Atbalsta šo nozīmīgo un vajadzīgo Eiropas Komisijas dokumentu, kas nodrošina faktisku un patiesu iespēju noteikt un uzlabot attiecības starp Eiropas Savienību un tās kaimiņvalstīm;

1.1.2 Atzīst, ka saistībā ar neseno Eiropas Savienības paplašināšanos un sekojošām izmaiņām tās ārējās robežās šī politika ir savlaicīgs un apsveicams solis uz priekšu, kas iecerēts, lai dalītos ar ES kaimiņvalstīm paplašināšanās ieguvumos, stiprinot visu iesaistīto valstu stabilitāti, drošību un labklājību;

1.1.3 Piekrīt, ka Eiropas kaimiņattiecību politika piedāvā līdzekļus, lai pastiprinātu attiecības starp Eiropas Savienību un kaimiņvalstīm un novērstu jaunu, atdalošu robežlīniju ieviešanu starp tām;

(1) OV C 23, 27.01.2004, 36. lpp
(2) OV C 121 of 30.4.2004 18-25. lpp
(3) OV C 23 of 27.1.2004, 27. lpp

1.1.4 Uzsver, ka, lai arī Eiropas kaimiņattiecību politika piedāvā uzlabotas attiecības starp ES un tās kaimiņvalstīm, tā atšķiras no paplašināšanās procesa un šādā kontekstā tā arī jāapskata;

1.1.5 Uzsver nozīmi, kāda šajā procesā ir vietējām un reģionālajām pašvaldībām, un ir nobažījusies par to, ka vietējai un reģionālajai pašvaldībai šajā politikā trūkst jebkādas noteiktas lomas vai patstāvīgas saistības;

1.1.6 Piekrīt tam, ka šī politika ar lielākas politiskas, drošības, ekonomikas un kultūras sadarbības palīdzību sekmēs kaimiņvalstu piedalīšanos dažādos ES pasākumos;

1.1.7 Uzskata, ka Eiropas kaimiņattiecību politika šajās valstīs cenšas atbalstīt centienus panākt lielāku cieņu pret pilnveidotām cilvēktiesībām, pilsonisko sabiedrību un attīstīt labu pārvaldi;

1.1.8 Atbalsta nesenos politiskos notikumus Ukrainā un Gruzijā. Eiropas Kaimiņattiecību politikā aktīvi jāatbalsta šo valstu attīstība lielākas demokrātijas un tirgus ekonomikas virzienā;

1.1.9 Piekrīt, ka Eiropas kaimiņattiecību politika cenšas pilnveidot tirdzniecības attiecības un ekonomisko attīstību starp ES un kaimiņvalstīm;

1.1.10 Atzīst, ka Eiropas kaimiņattiecību politika ir svarīga, lai veicinātu ciešāku sadarbību starp EKP (Eiropas kaimiņattiecību politika) iekļautajām valstīm un ES, apkarojot terorismu un tādus pārrobežu noziegumus kā narkotiku un cilvēku nelegālu pārvadāšanu;

1.1.11 Atbalsta EKP valstu ar dažādām etniskām minoritātēm centienus atrast tādus jaunus risinājumus, kas nodrošina līdzāspastāvēšanu un vispārēji atzītu pamatprincipu ievērošanu;

1.2 *Eiropas kaimiņattiecību politikas vietējā un reģionālā dimensija*

REĢIONU KOMITEJA

1.2.1 Uzsver to, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām EKP valstīs, kur vien tas iespējams, ir jābūt lielākai lomai demokratizācijas procesos;

1.2.2 Uzsver to, ka saskaņā ar vienu no Savienības principiem — subsidiaritāti, kas ļauj izvēlēties visatbilstošāko pārvaldes veidu, vietējās un reģionālās pašvaldības šajā kontekstā spēlē izšķirošu un unikālu lomu, jo tās var nodrošināt ilgstošas un pareizi virzītas attiecības;

1.2.3 Atzīmē apgrieztās pieejas efektivitāti demokratizācijas procesu veicināšanā;

1.2.4 Piebilst, ka praksē vietējās un reģionālās pašvaldības kalpo pilsoņiem kā labs demokrātiskuma paraugs, un tādēļ tām ir būtiska nozīme labi funkcionējošas demokrātijas nodrošināšanā;

1.2.5 Uzsver vietējo varas iestāžu demokrātijas attīstības un nostiprināšanas būtisko nozīmi, valstīm sadarbojoties, un plašāk izmantojot pieredzes apmaiņu ar esošajiem Eiropas reģioniem, lai sasniegtu katras valsts rīcības plānā noteiktos mērķus;

1.2.6 Atzīmē grūtības, ar kādām jāsaskaras vietējām un reģionālajām pašvaldībām šajās EKP noteiktajās valstīs, veicot pasākumus, kas nepieciešami, lai piemērotu savas administratīvās struktūras Eiropas struktūrām;

1.2.7 Vēlas dalīties ar EKP ietvertajām valstīm pieredzē, ko paplašināšanās procesā guvuši tās dalībnieki, kontaktējoties ar reģionālās varas iestādēm kandidātvalstīs;

1.2.8 Uzskata, ka vietējo un reģionālo pašvaldību līmenī iespējama visatbilstošākā decentralizētā sadarbība ar partnervalstīm;

1.2.9 Atgādina jomas, kurās vietējās un reģionālās pašvaldības var piedāvāt šīm valstīm visplašākās speciālās zināšanas:

a. reģionālā un telpiskā plānošana;

b. pilsētplānošana;

c. lauksaimniecība, zivsaimniecība un lauku attīstība,

d. vide, resursu pārvaldīšana un civilā aizsardzība;

e. transporta un enerģētikas subreģionālā dimensija;

f. MVU (mazos un vidējos uzņēmumus) sekmējoša politika;

g. nodarbinātību sekmējoša politika;

h. iniciatīva kultūras un sporta jomā;

i. kultūras mantojumu aizsardzības un attīstības politika;

j. sociālās tuvināšanās politika;

k. izglītība un apmācība;

l. veselības un sociālā aprūpe;

m. imigrācijas plūsmas vadīšana, uzņemšanas un integrācijas politika;

n. mājokļu celtniecība;

o. aizsardzības un drošības pasākumi

p. valsts iepirkumi

1.2.10 Atgādina, ka vietējo un reģionālo pašvaldību darbībai ir iespējas, kas papildina un pārsniedz tradicionālos sadarbības ietvarus valdību līmenī. Šai līmenī Komisijas ierosinātā EKP var būt patiesi efektīva;

1.2.11 Norāda, ka pēdējos gados izveidotā decentralizētā sadarbības prakse ir uzsvērusi to atbildību, kāda ir vietējām pašvaldībām kā jaunu sadarbības procesu katalizatoram;

1.3 *Ģeogrāfiskais nodrošinājums*

REĢIONU KOMITEJA

1.3.1 Atzīmē, ka EKP ietverto valstu ekonomiskā, sociālā un politiskā attīstībā ir atšķirīga un tās savas attiecības ar ES neuzsāks no vienādām pozīcijām;

1.3.2 Uzskata, ka stipras reģionalās un vietējās iestādes, ko ievēlējuši cilvēki un kas viņiem ir atbildīgas, patiesās demokrātiskās sabiedrībās ir nepieciešamas un cer, ka federālā likumdošana par Krievijas vietējo un reģionālo varas iestāžu pilnvarām, kas stāsies spēkā 2006. gadā, būs solis uz priekšu ES un Krievijas pārmantoto varas iestāžu iespējamajā sadarbībā, jo īpaši precizējot atbildības jomas sakarā ar pārrobežu sadarbību;

1.3.3 Ir nobažījusies, ka EKP nav tieši pieminētas pašreizējās problēmas saistībā ar Kaļiņingradu, lai gan piekrīt tam, ka šim jautājumam veltīta uzmanība citos dokumentos un Komisijas darbā;

1.3.4 Atzinīgi vērtē lēmumu iekļaut Eiropas kaimiņattiecību politikā Dienvidkaukāzu — Armēniju, Azerbaidžānu un Gruziju;

1.3.5 Turpina atzinīgi vērtēt ES paziņojumu "ar papildus palīdzības līdzekļiem atbalstīt ticamu, konkrētu un noturīgu reformu pasākumus, jo īpaši iepriekšminētajās prioritāšu jomās" ([1]).

1.4 *Rīcības plāni*

REĢIONU KOMITEJA

1.4.1 Atbalsta ideju par kopīgi ar partnervalstīm un ES saskaņotu visaptverošu rīcības plānu kā visefektīvāko veidu, lai sasniegtu Eiropas kaimiņattiecību politikas mērķus;

1.4.2 Piekrīt tam, ka ES attiecību veidošanas centienus un saistības attiecībā uz katru partnervalsti noteiks valsts vēlme atzīt kopējās vērtības, kā arī valsts griba un spēja realizēt rīcības plānā noteiktās prioritātes;

1.4.3 Uzsver to, ka jāpievērš īpaša uzmanība cīņai pret nabadzību un korupcijas problēmu risināšanai, kas aprakstītas kā "nozīmīgs šķērslis reformām daudzās EKP valstīs";

1.4.4 Uzskata, ka būtu lietderīgi katrā rīcības plānā ietvert īpašu nodaļu par vietējo un reģionālo pašvaldību lomu attiecīgajā partnervalstī, nosakot skaidrus mērķus gan vietējai pašvaldības, gan veidus, kā partnervalsts plāno nodot varu un nostiprināt vietējās un reģionālās pašvaldības. Šis lūgums jānodod Komisijai ar domu, ka šāda īpaša nodaļa jāiekļauj nākamajā rīcības plānu sadaļā;

1.4.5 Uzskata, ka tās locekļiem ir svarīga loma katrai partnervalstij pieejamo fondu analīzē un apspriešanā it īpaši ņemot vērā izteikumu EKP stratēģijas dokumentā, ka "Komisija ir ierosinājusi, lai pastāvošie fondi vai to pārņēmēji tiktu nozīmīgi palielināti atbilstoši jaunajām finansu perspektīvām saskaņā ar prioritātēm, ko ES ir piešķīrusi EKP." Šādu analīzi un apspriešanu prioritāru padara arī jaunais vienkāršotais finansēšanas mehānisms, ko plānots pieņemt 2007. gadā.

1.5 *Eiropas kaimiņattiecību veidošanas līdzeklis*

REĢIONU KOMITEJA

1.5.1 Atzinīgi vērtē ieteikto jauno, vienkāršoto finansējuma sistēmu — Eiropas kaimiņattiecību veidošanas līdzekli.

1.5.2 Uzskata, ka Komisijai vispirms jānodrošina plašāka informācija un tehniskās detaļas par to, kā šis līdzeklis tiks pielietots praksē, administrēts un kontrolēts.

([1]) Eiropas kaimiņatiecību politika – Stratēģijas dokuments, 12.05.2004., 11. lpp

2. **Reģionu komitejas ieteikumi**

REĢIONU KOMITEJA

2.1 Uzskata, ka varētu izmantot komitejas locekļu pieredzi, lai attīstītu vietējo un reģionālo demokrātiju, kas noteiktajās valstis ir neatņemama politiskās stabilitātes sastāvdaļa;

2.2 Iesaka RK attīstīt piemērotus mehānismus tieša dialoga un informācijas nodošanas veicināšanai, lai pārvarētu grūtības, ar ko sastopas EKP ietverto valstu vietējās un reģionālās varas iestādes;

2.3 Iesaka, ka valstīm, kas veic visas nepieciešamās reformas, lai nostātos uz demokrātijas ceļa un izveidotu brīvu un taisnīgu vēlēšanu sistēmu, jāsaņem pilnīgs atbalsts no EKP;

2.4 Iesaka Eiropas kaimiņattiecību politikas ietvaros piedāvāt iespēju noslēgt jaunus līgumus ar partnervalstīm, ko varētu veidot par Eiropas kaimiņattiecību līgumiem. To apjomu varētu noteikt darba gaitā, atbilstoši rīcības plānos noteiktajām prioritātēm;

2.5. Piedāvā izmantot esošās struktūras dažādu partnerattiecību un sadarbības/asociāciju līgumu ietvaros, lai uzraudzītu rīcības plānu izpildi, izstrādājot formālus progresa ziņojumus laika periodā no diviem līdz pieciem gadiem pēc rīcības plānu pieņemšanas;

2.6. Iesaka Eiropas Komisijai to, ka, tāpat kā saistībā ar paplašināšanās procesu, tās locekļiem jābūt galvenajiem rīcības plānu izpildes procesa vērtētājiem, pievēršot galveno uzmanību pilnvaru piešķiršanas posmiem vietējām un reģionālajām varas iestādēm, un to darbības modernizēšanai;

2.7 Iesaka to, ka katras kaimiņvalsts nākamajā rīcības plāna sadaļā vajadzētu iekļaut īpašu nodaļu par vietējām un reģionālajam varas iestādēm, detalizēti nosakot skaidrus mērķus gan vietējām varas iestādēm, gan veidus, kā partnervalsts plāno realizēt varas nodošanu, ieskaitot skaidri definētu laika periodu šī mērķa sasniegšanai;

2.8. Uzskata, ka jebkurā rīcības plānā jābūt kopējam pamatojumam saistībā ar prioritātēm, kas balstās uz skaidriem un ticamiem ekonomikas veicināšanas pasākumiem, lai virzītu pozitīvas pārmaiņas, un tādējādi palīdzētu tehniskās palīdzības mērķu noteikšanā un izvēlē;

2.9 Uzskata, ka EKP iesaistītajās valstīs nepieciešama steidzīga un pamatīga vietējo un reģionālo varas iestāžu darbības uzlabošana un modernizēšana, ieskaitot nopietnus uzlabojumus attiecībā uz taisnīgām un brīvām vēlēšanām, demokrātiskām vērtībām un politiskajām brīvībām vietējā līmenī, un iesaka Komisijai uzsākt īpašas programmas veidošanu katras kaimiņvalsts rīcības plānam, lai sasniegtu šo mērķi (skat. A pielikumu);

2.10 Iesaka piedāvātās jaunās, vienkāršotās finansējuma sistēmas — Eiropas kaimiņattiecību līdzekļa- ietvaros nopietni apdomāt īpaša finanšu instrumenta izveidi, kas būtu izstrādāts decentralizētajai sadarbībai, un ko varētu izmantot kaimiņvalstu vietējas un reģionālās varas iestādes, lai palīdzētu modernizēt un pārveidot to darbību;

2.11 Iesaka Eiropas Komisijai dot iespēju tās locekļiem būt galvenajiem un aktīviem jaunā Eiropas kaimiņattiecību līdzekļa vērtētājiem un apspriedējiem;

2.12 Lai atvieglotu šo procesu, iesaka 2006. gadā organizēt konferenci, pēc iespējas aicinot kopā vietējo un reģionālo varas iestāžu pārstāvjus no visām valstīm, kas minētas EKP, lai, savukārt, būtu iespējams vienlaicīgi organizēt četras atsevišķas konferences Vidusjūras, Baltijas jūras, Austrumeiropas un Tuvo Austrumu valstīm.

Briselē, 2005. gada 14. aprīlī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Pielikums

Vietējās un reģionālās pašvaldības EKP valstīs

Baltkrievija

Valsts ir sadalīta 6 apgabalos un vienā pilsētas pašvaldībā. Baltkrievijā vietējām pašvaldībām ir trīs pakāpju sistēma. Sadalījumā ietilpst reģiona, rajona, pilsētas, ciemata un apdzīvotas vietas padomes. Reģionālās padomes ir visaugstākās pakāpes vienības un tās pārvalda rajonu padomju darbību, kas savukārt pārvalda pilsētu, ciematu un apdzīvotu vietu padomes. Padomju pārstāvjus ievēl ik pēc četriem gadiem. Padomes "koordinē visas vietējās pašvaldības sistēmas funkcijas; savu pilnvaru ietvaros realizē valsts, ekonomisko un sociāli kulturālo celtniecību, rūpējas par dabas resursiem, valsts īpašumu, vides aizsardzību utt." ([1])

Moldova

Moldovas politiku ietekmē saspīlējums starp centrālo valdību un separātistiem Transnistriānas un Gagauzijas reģionos. Etniskās, sociālās un kultūras atšķirības starp moldāviem, krieviem, ukraiņiem un gagauziem nobrieda 1990. gadā, kad moldāvu valoda tika pasludināta par valsts valodu. Abi reģioni pieprasīja, lai tiktu atdalīti no Moldovas. Gagauzijai piešķirts īpašs konstitucionāls statuss, kā rezultātā arī tika izbeigts galvenais konflikts starp separātistiem un centrālo valdību. Krievijas, EDSO un Ukrainas sekmētās sarunas nespējas atrisināt konfliktu starp Transistriānu un Modovu.

Pēdējās vietējās un reģionālās vēlēšanas notika 2003. gada maijā un novembrī, un tās uzskatīja par atbilstošām starptautiskajiem pamatstandartiem.

Likumdošana 2003. gada martā reorganizēja vietējās pašvaldības atbilstoši padomju modelim. Tagad valsts ir sadalīta 33 rajonos, aizvietojot divpadsmit reģionālos "judeti" (apgabalus).* Precīzāk, tur bija 9 "judeti", 1 pilsētas pašvaldība, 1 autonoma teritoriālā vienība un 1 teritoriāla vienība. Reorganizācija tika ierosināta Komunistiskās partijas pārvēlēšanu manifestā 2001. gadā un atspoguļo partijas reģionālo struktūru. Daudz cilvēku ir kritizējuši Komunistu partiju par to, ka tā izmantojusi vietējo pašvaldību reorganizāciju, lai nostiprinātu savas kā vairākuma valdošās partijas ietekmi un iegūtu priekšrocības vietējo pašvaldību vēlēšanās. ([2])

Ukraina

Ukraina ir sadalīta 24 apgabalos, 1 autonomā republikā un 2 pilsētu pašvaldībās ar apgabalu statusu. Šis sadalījums ir novecojis un saglabājies no padomju laika. Apgabali tālāk ir iedalīti "radās" (padomēs). Pārstāvji "radām" tiek izvēlēti viena mandāta rajona vēlēšanās. Šīs vēlēšanas parasti nav godīgas — tajās bieži iejaucas prezidenta ieceltie rajonu un reģionālo administrāciju vadītāji. Opozīcijas partijas ir "pieprasījušas proporcionālas sistēmas ieviešanu reģionālās un rajonu vēlēšanās, lai tādējādi novērstu" bezpartiju "birokrātijas kundzību." ([3])

Reģionālās balsošanas, kas notikušas kopš 2002. gada parlamentārajām vēlēšanām, neatbilst starptautiskajiem standartiem, tomēr tiek pilnveidotas. Piemēram, "Mukačevas pilsētas galvas vēlēšanās 2004. gada aprīlī EDSO pārstāvji novēroja uzbrukumu vēlēšanu iecirknim, iebiedēšanu un fizisku uzbrukumu, kas noveda pie novērotāja hospitalizācijas. Tika ziņots arī par citām problēmām, piemēram, vēlēšanu biļetenu zādzību, un vēlēšanu rezultāti tika uzskatīti par nelikumīgiem." ([4]) Neraugoties uz vēlētāju reģistrēšanas problēmām, vietējo vēlēšanu process Odesā un Poltavā 2004. gada maijā un jūnijā bija uzlabojies. Ir skaidrs, ka vietējās pašvaldības nav pilnībā demokrātiskas.

Krievija

Krievija ir sadalīta 49 apgabalos, 21 republikā, 10 autonomos apgabalos, 6 novados, 2 federatīvās pilsētās un 1 autonomā apgabalā. Jeb arī tā ir sadalīta 89 vienībās, 21 nacionāli administratīvā vienībā (nacionālās republikas), 66 teritoriālās vienībās un 2 federatīvās pilsētās. ([5]) Vietējās pašvaldības Krievijas Federācijā turpina cīnīties ar decentralizāciju, kas sekoja pēc Padomju Savienības sabrukuma. Krievijai kļūstot par federālu valsti, daudzas nacionālās republikas ieguva lielāku varu nekā pārējās federālās vienības. Piemēram, nacionālo republiku likumi bieži ir pretrunā federālajiem likumiem.

([1]) Vietējo pašvaldību un reģionālās attīstības iniciatīva, ziņojums no Baltkrievijas 1994., http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/UNTC/UNPAN003979.htm 25.10.2004

([2]) FCO Valstu apskats, http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1019672579768, 25.10.2004

([3]) UNPAN Valstis un pārmaiņas 2004.: Ukrainas valsts ziņojums, http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/NISPAcee/UNPAN017053.pdf, 25.10.2004.

([4]) FCO Valstu apskats, http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1019745009984, 2004. gada 25. oktobris

([5]) UNPAN Attiecību modernizēšana starp Krievijas valdības līmeņiem, http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/NISPAcee/UNPAN009033.pdf, 25.10.2004

Lai atrisinātu nepilnības vietējo pašvaldību struktūrā, prezidents Putins 2000. gadā ieviesa reformu programmu. Saskaņā ar šo programmu Krievija ir sadalīta 7 galvenajos reģionos, lai tādējādi saliedētu dažādās federālās vienības. Katrai federālajai vienībai tika radīta Krievijas Federācijas prezidenta atbildīgā pārstāvja institūcija. Šīs programmas primārais mērķis ir palielināt valsts vadības un pārvaldes efektivitāti un izveidot vietējās pašvaldības par "galveno pilsoniskās sabiedrības līdzekli un atbildīgas pārvaldes uzturēšana." ([1])

Pēc teroristu uzbrukuma Beslanai 2004. gada septembrī prezidents Putins pasludināja radikālu reformu attiecībā uz 89 reģionālo gubernatoru vēlēšanām. Turpmāk viņi netiks tieši ievēlēti, bet tos iecels prezidents un tad apstiprinās reģionālā likumdevēja vara. Šo plānu valsts Dome apstiprināja 2004. gada oktobrī.

Alžīrija

Alžīrija ir sadalīta 48 provincēs (vilaijās, vienskaitlis- vilaija), katrā ir vēlēta vietējā padome, kas kalpo kā galvenais pārvaldes orgāns. Pēdējās pašvaldības vēlēšanas notika 2002. gada oktobrī. Vēlēšanās parasti piedalās ap 50 % vēlētāju un tām traucē daudzie reģionālie konflikti starp centrālo valdību un berberu dumpiniekiem ([2]). Trūkst vietējās autonomijas, gubernatori atskaitās tieši Iekšlietu ministrijai. Decentralizācija ir bijusi efektīva provinces līmenī, pārvaldot vietējo infrastruktūru un dienestus ([3]).

Ēģipte

Ēģipte ir sadalīta 26 apgabalos (*muhafazat*, vienskaitlis — *muhafzah*). Centrālajai valdībai ir liela vara vietējās valdības iestādēs politiskās iekārtas lejupslīdošās sistēmas dēļ. "Katrā līmenī ir valdības struktūra, kas savieno pilnvarotās domes un valdības noteiktus izpildorgānus, kurus attiecīgi vada gubernatori, apgabala amatpersonas un pilsētu mēri" ([4]) Vietējā pašpārvalde darbojas neefektīvi.

Decentralizācijai tika dots impulss prezidenta Sadata laikā. Vietējām pārvaldēm tika dotas pilnvaras iekasēt nodokļus, bet tās bija spiestas tērēt lielus naudas līdzekļus valdības plāniem un bieži nonāca parādos. Tās tika arī mudinātas dibināt partnerattiecības ar privātiem uzņēmumiem, kas veicināja sakarus starp centrālo valdību un valsts eliti un bagātajiem. Mubaraka laikā decentralizācijas process tika turpināts un vietējās pārvaldes šobrīd vairāk atspoguļo vietējās intereses un mazāk centrālo politiku. Vietējā pārvalde tiek izmantota arī kā kontroles līdzeklis. "Rajona policijas iecirknis apzināja ievērojamās personas un vietējās pārvaldes sistēma (mērs un dome) viņus integrēja valsts režīmā." ([5])

Izraēla

Izraēla ir sadalīta 6 apgabalos (*mehozot*, vienskaitlis — *mehoz*). Apgabali tālāk ir sadalīti četrpadsmit apakšapgabalos, kur katru pārvalda premjerministra iecelti apgabala pilnvarotie. Apgabala pilnvarotie atbild par apgabala padomju politikas pārbaudi un valsts likumdošanas ieviešanu apgabalā. Municipalitātes un vietējās padomes locekļi tiek ievēlēti pēc proporcionālas pārstāvības un partiju sarakstiem un mēru ievēlē attiecīgo municipalitāšu vēlētāji. Vietējā pašvaldība ir atbildīga par sabiedrisko pakalpojumu administrēšanu un vietējo nodokļu iekasēšanu. ([6])

Jordānija

Jordānijas vietējā pašpārvalde atspoguļo faktu, ka vara pieder karalim un viņa pārvaldei. Valsts ir sadalīta 12 apgabalos, katru vada iecelts pilnvarotais. Apgabali ir tālāk iedalīti pārvaldes apakšreģionos. Apakšreģioni ietver pilsētas, ciemus un municipalitātes. Lielākajām municipalitātēm ir ievēlētas rajona padomes un ievēlēti mēri. Rajonu pārvaldes ir tikai palīglīdzeklis centrālās valdības politikai un likumdošanai. ([7]) Municipālās un reģionālās pārvaldes līdzekļu saņemšanā un sabiedrisko dienestu un infrastruktūras administrēšanā ir atkarīgas no centrālās valdības, kas ierobežo to spējas risināt vietējās problēmas. Straujā urbanizācija izdara spiedienu uz vietējām pašvaldībām un municipalitātēm, prasot nodrošināt attiecīgos dienestus. Nesenā decentralizācija pārsvarā izpaužas kā valstij piederošo nozaru privatizēšana. ([8])

([1]) UNPAN Attiecību modernizēšana starp Krievijas valdības līmeņiem, http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/NISPAcee/UNPAN009033.pdf, 25.10.2004

([2]) FCO Valstu apskats, http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1018535850896, 26.10.2004

([3]) UNDP – Pārvaldes programma Arābu reģionā (POGAR)., ttp://www.pogar.org/countries/algeria/decentralization.html, 28.10.2004

([4]) ASV Kongresa bibliotēkas valstu apskats, http://countrystudies.us/egypt/113.htm, 27.10.2004.

([5]) ASV Kongresa bibliotēkas valstu apskats, http://countrystudies.us/egypt/113.htm, 27.10.2004.

([6]) ASV Kongresa bibliotēkas valstu apskats, http://countrystudies.us/israel/85.htm, 27.10.2004.

([7]) Jordānijas valsts mājas lapa, http://www.kinghussein.gov.jo/government2.html, 27.10.2004

([8]) UNDP-POGAR, http://www.pogar.org/countries/jordan/decentralization.html, 28.10.2004.

Libāna

Libānas vietējā pašpārvalde šobrīd ir neskaidra, jo centrālā valdība mēģina atjaunot valsti pēc 16. gadus ilgā pilsoņu kara. Centrālā valdība pārņēma vietējo pārvaldi, lai saglabātu kontroli kara laikā. Vietējo pašvaldību attīstību nākamo gadu laikā ietekmēs izvēle starp stipru centrālo valdību un decentralizētu valsti. ([1]) Sīrijas ilgstošā ieinteresētība Libānā ir nostiprinājusi centrālo valdību. Sakarā ar valsts politisko nestabilitāti praksē decentralizācija saņem mazu valdības atbalstu. ([2])

Libāna ir sadalīta 6 apgabalos, kuri tālāk sadalīti administratīvās municipalitātēs. Pirmās pašvaldību vēlēšanas pēdējo 35 gadu laikā notika 1998. gadā. "Vēlētāju līdzdalība bija augsta, vidēji 60-70 %. Beirūtā vēlēšanās piedalījās tikai 30 % iedzīvotāju, bet tas bija tādēļ, ka vēlētāji uzskatīja, ka rezultāti ir jau iepriekš nolemti. Taču pierādījumu par krāpšanu vai vardarbību bija maz. Vēlēšanas iezīmēja nākošo posmu virzībā uz pēckonflikta atjaunošanu." ([3]) Vietējās pašvaldības ir atkarīgas no centrālās valdības līdzekļu ieguvē un tas kavē viņu spējas risināt vietējās problēmas.

Lībija

Lībija vēsturiski tika izveidota no atšķirīgiem reģioniem, kurus karalis Idris apvienoja federācijā. Šī federācija 1963. gadā tika aizvietota ar centralizētu sistēmu. Desmit apgabali būtībā bija centrālās valdības paplašinājums. Pēc Kadafi revolūcijas 1969. gadā vietējais iedalījums tika apvienots, lai centrālajai valdībai būtu iespējama plašāka pārraudzība. Valsts zemākā pārvaldība galvenokārt turpināja hierarhiskās sistēmas funkcijas, veidojot administratīvas saites ar centrālo valdību, nevis darbojās kā tautas pārstāvniecības vai līdzdalības līdzeklis." ([4]) Saskaņā ar CIP Pasaules faktu grāmatu pašreizējā pašpārvalde sastāv no 25 municipalitātēm (piezīme — 25 municipalitātes, iespējams, ir aizstātas ar 13 reģioniem).

Decentralizācijas process sastopas ar daudziem šķēršļiem. Lībijas ekonomikas galvenā daļa ir naftas eksports un tā peļņa palīdz atbalstīt valdību." Ārkārtīgi centralizētais veids, kādā Lībijā tiek sadalīti naftas ieguves labumi, ir vājinājis centienus sasniegt decentralizāciju" ([5]). Lai arī Lībijas likumi vietējām pašvaldībām deleģē atbildību par izglītību, rūpniecību un vietējo sabiedrību, praksē vietējo politiku diktē centrālā valdība." Saskaņā ar likumu Lībijā ir viena no visvairāk decentralizētajām sistēmām arābu reģionā. Vietējo pašvaldību institūcijas pārzina izglītības, rūpniecības un vietējās sabiedrības jautājumus. Tomēr praksē centrālā valdība šīm institūcijām diktē savu varu. Pilsoniskā sabiedrība un nevalstiskās politiskās organizācijas tiek aktīvi apspiestas, atstājot nelielas iespējas politiskai līdzdalībai no apakšas. Daudzi elites pārstāvji, no kuriem tiek sagaidīts, ka tie uzņemsies amatus vietējā pārvaldē, uzturas ārzemēs." ([6])

Maroka

Decentralizācijas process sākās 20. gs. sešdesmitajos gados kā atbilde uz pieaugošo sabiedrisko spiedienu." Galvenie šķēršļi decentralizācijas procesā pirmām kārtām ir koordinācijas trūkums starp valdības līmeņiem un arī vājā pilsoniskās sabiedrības organizāciju un vietējo pašvaldību kapacitāte." ([7]) Lielākais šķērslis vietējo pašvaldību attīstībā ir Marokas spēcīgā centrālā valdība un vietējās demokrātijas trūkums. Joprojām spēcīga ir konstitucionālā monarhija un tā lēni attīstās parlamentārās sistēmas virzienā. Parlaments tika demokrātiski ievēlēts pēdējās vēlēšanās, kas notika 2002. gadā un kuras bija visbrīvākās un godīgākās vēlēšanas reģionā. ([8])

Valstī ir 37 provinces un 2 vilaijas un" 16 jauni reģioni (norādīti zemāk) tika izveidoti kā daļa no 1997. gada likumdevēja varas pasludinātā decentralizācijas/reģionalizācijas likuma ietvaros. "Katru provinci pārvalda asambleja, ko ievēl municipālā padome. Municipalitātes pārrauga infrastruktūru un vietējos dienestus. Finansējuma dēļ tās bieži tiek traucētas, jo tām trūkst budžeta autonomijas. Pēdējās municipālās vēlēšanas notika 1997. gadā, un no opozīciju partiju puses tās tika kritizētas kā negodīgas. ([9])

([1]) Pasaules banka: pilsētu pašvaldības Libānā, http://www.worldbank.org/wbi/mdf/mdf1/munici.htm, 27.10.2004\
([2]) UNDP-POGAR, http://www.pogar.org/countries/jordan/decentralization.html, 28.10.2004.
([3]) FCO Valstu apskats, http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1018721190906, 27.10.2004.
([4]) ASV Kongresa bibliotēkas valstu apskats, http://countrystudies.us/libya/70.htm, 27.10.2004
([5]) UNDP-POGAR, http://www.pogar.org/countries/libya/decentralization.html, 27.10.2004.
([6]) UNDP-POGAR, http://www.pogar.org/countries/libya/decentralization.html, 27.10.2004
([7]) UN notikumu aoskats, http://www.ciesin.org/decentralization/English/CaseStudies/morocco.html, 27.10.2004
([8]) FCO Valstu apskats, http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1020281580149, 27.10.2004.
([9]) UNDP-POGAR, http://www.pogar.org/countries/morocco/decentralization.html, 28.10.2004

Sīrija

Sīrija ir sadalīta 14 provincēs," kuras pārvalda Iekšlietu ministrijas iecelts gubernators. Gubernatori kontrolē provinču pārvaldes iestādes, kā arī ministriju un valstij piederošo uzņēmumu vietējās iestādes. Zem provincēm lejupejošā pilnvaru secībā atrodas rajoni, apriņķi un ciemi. Šīs pārvaldes vada vietēji ievēlētas administratīvas padomes, lai gan praksē tās joprojām ir stipri atkarīgas no centrālās valdības." ([1]) Sīrijas apjomīgie valsts dienesti un vēsturiski stiprā centrālā vara ir šķērslis vietējās pārvaldes struktūras attīstībai. Administrācija ir atkarīga no nelielas augsti stāvošu indivīdu grupas lēmumiem. Pēdējās vietējās vēlēšanas notika 1999. gadā. ([2]) Premjerministrs Miru uzsāka atsevišķas decentralizācijas programmas, bet decentralizācija droši vien būs lēns process, ja vienlaikus netiks attīstīta demokrātija.

Tunisija

Tunisijā ir spēcīgi centralizēta valdība, kas nav bijusi atsaucīga decentralizācijas idejai. Politiku ietekmē valdošā *Rassemblement Constitutionnel Democratique* (RCD) un prezidents Ali, kurš ir pie varas kopš 1987. gada. Centrālās plānošanas tradīcijas ietver valdības kontroli pār ekonomiku. Daži soļi decentralizācijas virzienā tika veikti, veidojot municipālās padomes, tomēr tās netika izveidotas konsekventi visā valstī un tās galvenokārt ir centrālās valdības instrumenti.

Tunisija ir sadalīta 24 apgabalos, ko pārvalda valdības iecelti gubernatori. Apgabalos ir likumdošanas sapulces, kuru sastāvā ir gan ievēlēti, gan iecelti dalībnieki. Vairumā lauku apgabalu trūkst vietējo pārvaldes orgānu un centrālā valdība saglabā kontroli pār fiskālo politiku un nodokļiem." Daudzas municipalitātes ir neapmierinātas finanšu trūkuma dēļ. Vienādas vai standarta municipālās struktūras trūkums Tunisijā dažām vietējām pašvaldībām ļāvis virzīties uz priekšu, kamēr citas ievērojami atpaliek. ([3]) Pēdējās vietējās vēlēšanas notika 2002. gadā un lielākā daļa vietu tika RCD kandidātiem.

Vietējo pašvaldību tālākai attīstībai pastāv gan vietējais, gan valdības atbalsts. Pilsoniskās sabiedrības organizācijas cenšas panākt lielāku līdzdalību vietējos jautājumos. Valdība šeit saskata iespēju izkliedēt politisko saspīlējumu un saglabāt politisko stabilitāti. Tas īstenojis arī reģionālās attīstības plānus radīt jaunu infrastruktūru un decentralizēt infrastruktūras pārvaldību. ([4])

Armēnija

Armēnijas politiku ir ietekmējusi cīņa ar Azerbaidžānu par Kalnu Karabahas apgabalu, kuru galvenokārt apdzīvo armēņu izcelsmes pilsoņi. Armēnija ir sadalīta 11 provincēs. Pēdējās vietējās vēlēšanas notika 1996. gada novembrī. Neskatoties uz to, ka prezidenta vēlēšanas tika kritizētas kā negodīgas un to rezultātā vardarbīgām sadursmēm starp protestētājiem un policiju, Eiropas Padomes novērotāji šīs vēlēšanas uzskatīja par brīvām un godīgām. ([5]) Vietējās pašvaldības pastāv vienīgi kā centrālās valdības līdzeklis politikas īstenošanai. ([6]) Trakojoša korupcija un vāja politiskā sistēma ir ierobežojusi vietējo pārvaldes iestāžu attīstību.

Azerbaidžāna

Azerbaidžāna turpina ekonomisku un politisku cīņu konfliktā ar Armēniju par Kalnu Karabahas apgabalu. Tās iespējas ir saspringtas sakarā ar teritorijas zaudēšanu un nepieciešamību nodrošināt pakalpojumus vairāk kā 800 000 bēgļiem. Lai arī Azerbaidžānai ir lielas naftas rezerves, tās nav labi attīstītas. Valsts valdībā pastāv tik daudz problēmu, ieskaitot vēlēšanu rezultātu viltošanu, korupciju un cīņu ar opozīcijas partijām un plašsaziņas līdzekļiem, ka vietējās pašvaldības šķiet pilnīgi neattīstītas un neefektīvas. Azerbaidžāna ir sadalīta 59 rajonos, 11 pilsētās un 1 autonomā republikā

Gruzija

Politiskais klimats pēdējā dekādē ir bijis juceklīgs. Tomēr par spīti daudzajām vadošo amatpersonu slepkavībām un atentāta mēģinājumiem pret prezidentu Ševardnadzi, 1992. un 2004. gadā notikušās vēlēšanas kopumā uzskatāmas par brīvām un godīgām. Gruzija virzās pretī demokrātijai un pēdējos gados baudījusi lielāku politisko stabilitāti. Gruzijas administratīvajā sadalījumā ietilpst 9 apgabali, 9 pilsētas un 2 autonomās republikas.

([1]) UNDP-POGAR, http://www.pogar.org/countries/syria/decentralization.html, 27.10.2004
([2]) FCO Valstu apskats, http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1021373886647, 28.10.2004
([3]) UNDP-POGAR, http://www.pogar.org/countries/tunisia/decentralization.html, 28.10.2004
([4]) UNDP-POGAR, http://www.pogar.org/countries/tunisia/decentralization.html, 28.10.2004
([5]) FCO Valstu apskats, http://www.fco.gov.uk/servlet/Front?pagename=OpenMarket/Xcelerate/ShowPage&c=Page&cid=1007029394365&a=KCountryProfile&aid=1019233781786, 28.10.2004
([6]) ASV Kongresa bibliotēkas valstu apskats, http://countrystudies.us/armenia/47.htm, 28.10.2004

Reģionu komitejas Atzinums par priekšlikumu Padomes Regulai, ar kuru tiek izveidots pirmspievienošanās palīdzības instruments (*IPA*)

(2005/C 231/09)

REĢIONU KOMITEJA,

ņemot vērā priekšlikumu Padomes Regulai, ar kuru tiek izveidots pirmspievienošanās palīdzības instruments (IPA) (*COM(2004) 627 final — 2004/0222 (CNS)*);

ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 29. novembra lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta pirmā punkta noteikumiem pieprasīt Reģionu komitejas konsultāciju šajā jautājumā;

ņemot vērā Biroja 2004. gada 28. septembra lēmumu uzdot Ārējo attiecību komisijai sagatavot atzinumu par šo tēmu;

ņemot vērā visu Eiropas Komisijas 2004. gada 29. septembrī pieņemto dokumentu paketi, kas aizstāj ārējās palīdzības tiesisko ietvaru un papildus pirmspievienošanās dokumentam ietver arī: 1) priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru tiek izveidots Eiropas instruments kaimiņattiecībām un sadarbībai (*COM(2004) 628 final — COD 2004/219*), 2) priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru tiek izveidots finansēšanas instruments ekonomiskajai sadarbībai un sadarbībai attīstības jomā (*COM (2004) 629 final*) un 3) priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru tiek izveidots instruments stabilitātes nodrošināšanai *COM(2004) 630 final — CNS 2004/223*;

ņemot vērā Eiropadomes 2004. gada 16.-17. decembra lēmumu par pievienošanās sarunu uzsākšanu ar Turciju;

ņemot vērā Eiropadomes 2004. gada 17. — 18. jūnija sanāksmes secinājumus, kuros Horvātija atzīta par vienu no kandidātvalstīm; 2004. gada 16. un 17. decembra Eiropadomes prezidentūras secinājumus par pievienošanās sarunu uzsākšanu ar Horvātiju un Eiropas Savienības Padomes 2005. gada 16. marta lēmumu atcelt iestāšanās sarunas, līdz tiks apstiprināta pilnīga sadarbība ar Starptautisko krimināło tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai (*ICTY);*

ņemot vērā RK atzinumu par finanšu perspektīvām: Eiropas Komisijas Paziņojums "Ceļā uz kopīgu nākotni — politikas problēmas un budžeta līdzekļi paplašinātā Eiropas Savienībā 2007.-2013. gadā" *COM(2004) 101 final, CdR 162/2004 fin*, (referents: *Cllr Sir Albert Bore kgs*, Birmingemas pilsētas dome (Apvienotā Karaliste, ESP));

ņemot vērā Reģionu Komitejas 2004. gada 18. novembra Lēmumu par sarunu uzsākšanu attiecībā uz Turcijas pievienošanos ES;

ņemot vērā tās atzinuma projektu (*CdR 498/2004 rev. 1*), ko Ārējo attiecību komisija pieņēma 2005. gada 7. februārī (ziņotājs: *Ruth Coleman* kdze, *North Wilshire* rajona padomes vadītāja (Apvienotā Karaliste/ ELDP));

1) ņemot vērā, ka Regulas projekts ir atkarīgs no vienošanās starp dalībvalstīm par finanšu perspektīvām (skat. augstāk);

tās 2005. gada 13. un 14. aprīļa 59. plenārajā sesijā (14. aprīļa sēdē) ir pieņēmusi šādu atzinumu.

1. Reģionu komitejas viedoklis

REĢIONU KOMITEJA

1.1 atzinīgi vērtē šo instrumentu kā atbilstīgu risinājumu nepieciešamībai pēc elastīgākas un vienkāršotas pirmspievienošanās palīdzības sistēmas un kā uzlabotu līdzekli atšķirību izlīdzināšanai pirmspievienošanās un pievienošanās periodā;

1.2 atzīst, ka iepriekšējo pievienošanās instrumentu izmantošanas gaitā ir gūta pieredze un tādēļ atbalsta vienota ietvara izveidi pirmspievienošanās palīdzībai kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm, kas kalpotu kā līdzeklis atbalsta racionalizācijai un veicinātu dažādu palīdzības pasākumu koordinēšanu;

1.3 norāda uz starpību starp pirmspievienošanās palīdzību un tradicionālo attīstības palīdzību, proti, pirmspievienošanās palīdzība ir (a) virzīta uz pievienošanos īsā vai vidējā laika posmā un (b) paredzēta, lai sagatavotu valstis periodam pēc to pievienošanās ES. Pirmspievienošanās palīdzības vispārējais mērķis ir nodrošināt atbilstību Eiropas Savienības standartiem un politikām;

1.4 atzinīgi vērtē lēmumu piedāvāt pirmsiestāšanās palīdzību gan kandidātvalstīm, gan potenciālajām kandidātvalstīm: ir jānodrošina, lai abām minētajām grupām būtu pieejami pirmspievienošanās palīdzības pasākumi:

— pārejas perioda palīdzība un palīdzība institūciju veidošanai,

— reģionālā un pārrobežu sadarbība.

Kandidātvalstīm jābūt pieejamai palīdzībai sekojošās jomās:

— reģionālā attīstība,

— cilvēkresursu attīstība,

— lauku rajonu attīstība;

1.5 atzinīgi vērtē budžeta posteņu, kas veido pirmsiestāšanās palīdzību, skaita samazināšanu, kā rezultātā tiks panākta lielāka elastība kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu vajadzību un problēmu risināšanā;

1.6 uzskata, ka priekšlikums par to, ka kandidātvalstīm piešķirtās palīdzības pārvaldība turpmāk var būt decentralizēta, savukārt potenciālajām kandidātvalstīm piešķirtās palīdzības pārvaldība arī turpmāk īstenojama centralizēti, uzskatāms par proporcionālu un atbilstīgu;

1.7 atzinīgi vērtē reģionālās politikas ģenerāldirektorāta un paplašināšanās ģenerāldirektorāta pārrobežu sadarbībai paredzēto budžeta posteņu apvienošanu. Tas nodrošinās daudz elastīgāku sistēmu ar vienu pārvaldes institūciju.

1.8 atzinīgi vērtē pirmspievienošanās palīdzības kandidātvalstīm, potenciālajām kandidātvalstīm un demokrātiskajām institūcijām šajās valstīs, tajā skaitā arī vietējām un reģionālajām varas iestādēm, racionalizāciju un uzlabotu koordinēšanu.

2. **Reģionu komitejas ieteikumi**

2.1 Reģionu komiteja atzīmē faktu, ka piedāvātās palīdzības apjoms ietver daudzas jomas, kurās vietējām un reģionālajām varas iestādēm ir ievērojama pieredze un kuru īstenošanā tās varētu uzņemties nozīmīgu lomu, tajā skaitā:

— demokrātisko institūciju stiprināšana;

— ekonomikas reformas;

— cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšana un aizsardzība, minoritāšu tiesību ievērošanas veicināšana;

— pilsoniskās sabiedrības attīstība;

— reģionālā un pārrobežu sadarbība.

2.2 Reģionu komiteja rosina Eiropas Savienības valstu vietējās un reģionālās pašvaldības dalīties to zināšanās un pieredzē 1.4. punktā minētajās jomās, piemēram, informācijas apmaiņas un tehniskās palīdzības programmu veidā vai piedaloties konferencēs ar mērķi iepazīstināt kandidātvalstu vai potenciālo kandidātvalstu vietējās un reģionālās pašvaldības ar Kopienas tiesiskajiem aktiem.

2.3 aicina vietējās un reģionālās pašvaldības apsvērt iespēju izmantot 16. pantā piedāvāto iespēju piedalīties konkursos un slēgt līgumus par šajā palīdzības instrumentā ietverto atbalsta programmu īstenošanu.

2.4 rosina Komisiju veikt regulāru IPA uzraudzību un novērtēšanu. Ja tas ir saistīts ar reģionālajiem un vietējiem jautājumiem, tā ir jāveic sadarbībā ar Reģionu komiteju. Tas uzlabos projektu vadīšanu, tā apmierinot ES un kandidātvalstu vai potenciālo kandidātvalstu faktiskās vajadzības.

Briselē, 2005. gada 14. aprīlī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas Atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/88/EK par atsevišķiem darba laika organizēšanas aspektiem

(2005/C 231/10)

REĢIONU KOMITEJA

ņemot vērā Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/88/EK par atsevišķiem jautājumiem attiecībā uz darba laika organizāciju *COM (2004) 607 final — 2004/0209(COD)*;

ņemot vērā Eiropadomes 2004. gada 20. oktobra lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 137. panta otro daļu konsultēties ar to;

ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja 2004. gada 3. novembra lēmumu dot norādījumus Ekonomikas un sociālās politikas komisijai sagatavot atzinumu šajā jautājumā;

ņemot vērā Direktīvu 93/104/EK par atsevišķiem jautājumiem attiecībā uz darba laika organizāciju, ko groza ar Direktīvu 2000/34/EK;

ņemot vērā Eiropas Komisijas paziņojumu, Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai attiecībā uz Direktīvas 93/104/EK pārskatīšanu saistībā ar atsevišķiem darba laika organizēšanas aspektiem *COM(2003)843 final*;

ņemot vērā sociālo partneru otro konsultāciju posmu Kopienas līmenī attiecībā uz Direktīvas 93/104/EK pārskatīšanu saistībā ar noteiktiem jautājumiem par darba laika organizēšanu;

ņemot vērā Eiropas Kopienu Tiesas praksi attiecībā uz noteiktu direktīvas normu interpretāciju lietā C-303/98, *Sindicato de Medicatos de Asistencia Publica (SIMAP) v Conselleria de Sanidad y Consumo de la Generalidad Valenciana* un lietā C-151/02, *Landeshauptstadt Kiel v Norbert Jaeger;*

ņemot vērā subsidiaritātes principu, kas atspoguļots Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā (EKL 5. pants);

ņemot vērā Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīvu (89/391/EK) par tādu pasākumu ieviešanu, kas veicinātu uzlabojumus strādājošo drošības un un veselības aizsardzībā darba vietās;

ņemot vērā Lisabonā 2000. gada 23. un 24. martā notikušās Eiropadomes sanāksmes noteikto mērķi, lai Eiropas Savienība kļūtu par viskonkurētspējīgāko un dinamiskāko, uz zinātnes atziņām balstīto ekonomiku pasaulē, kas spēj noturīgi attīstīties, nodrošinot vairāk un labākas darba vietas, un lielāku sociālo kohēziju;

ņemot vērā atzinuma projektu (CdR 329/2004 rev. 2), kas pieņemts 2005. gada 11. februārī Ekonomikas un sociālo lietu komisijā (Ziņotājs: baronese *Joan Hanham*, Čelsijas un Kensigtonas karaliskās pašpārvaldes locekle (UK/ETP);

Reģionu komiteja savā 2005. gada 13. un 14. aprīļa 59. plenārajā sesijā (14. aprīļa sedē) pieņēma šādu atzinumu.

1. Reģionu Komitejas uzskati

REĢIONU KOMITEJA

1.1 atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu šajā posmā izdarīt grozījumus Darba laika direktīvā, jo nepieciešams steidzīgi atrisināt virkni jautājumu par Darba laika direktīvas interpretāciju un piemērošanu dalībvalstu līmenī;

1.2 atgādina Komisijai, Parlamentam un Padomei to, ka vietējās un reģionālās varas iestādes ir lielākie darba devēji Eiropas Savienībā, īpaši sabiedrisko pakalpojumu jomā, piem., sociālās aprūpes, veselības aprūpes un civilās aizsardzības jomās;

1.3 vēl arvien ir nobažījusies par to, ka gadījumā, ja netiks atrasts apmierinošs risinājums, visā ES nekavējoties radīsies kvalificēta darbaspēka trūkums veselības un sociālās aprūpes sektorā, un tā rezultātā īsā laika periodā šaja sektorā radīsies vēl lielāka ekonomiskā migrācija no jaunajām dalībvalstīm un nabadzīgākām valstīm ārpus ES uz pārtikušajām dalībvalstīm, un jaunajās dalībvalstīs un nabadzīgākās valstīs ārpus ES tas radīs kaitējumu veselības un sociālās aprūpes sektoros gan īsākā, gan garākā laika periodā;

1.4 uzskata, ka, pastāvot darba laika regulēšanas jautājuma tehniskajai pusei, ir arī jautājumi saistībā ar tās sabiedrības tipu, kādu Eiropa vēlas izveidot; tā kā Eiropa cenšas veicināt uzņēmējdarbību, jaunradi un aktīvu pilsoniskumu, labāk līdzsvarojot iedzīvotāju darbu un privāto dzīvi, darba laika regulēšana ietekmē visus minētos centienus un tādēļ ir jāņem vērā;

1.5 atzīst, ka Komisijas priekšlikums par darba laika definīciju ir virzīts uz to, lai izbeigt juridisko nenoteiktību, ko izraisīja EKT nolēmumi *Jaeger* un *SIMAP* lietās. Eiropas likumdošanai jābūt tādai, kas grantē, ka darbs pēc izsaukuma arī turpmāk ir svarīgs faktors, kas palīdz nodrošināt kvalitatīvus un pastāvīgus medicīnas un iedzīvotāju, to starpā neaizsargātu pieaugušo un bērnu aprūpes pasākumus;

1.6 atzīst to, ka atgriešanās pie nostājas pirms *SIMAP*/*Jaeger* lietas var radīt iespējamu negatīvu iespaidu, ka veidosies situācijas, kurās varētu pastāvēt nodarbinātības veidi, kad strādnieki var pavadīt daudz laika darba vietā, atrodoties izsaukuma gatavībā. Ja šis process netiek prasmīgi vadīts, tas varētu potenciāli ietekmēt šo strādnieku veselību un drošību, un tāpat ietekmēt arī citus, piemēram, apmeklētājus un sabiedrību, kā arī strādājošā iespējas līdzsvarot darbu un ģimenes dzīvi;

1.7 norāda, ka Darba laika direktīva ir veselības un drošības līdzeklis, kas izstrādāts, lai noteiktu darba stundu limitu, nodrošinot darba un atpūtas līdzsvaru. Tas nav līdzeklis, lai definētu citus nodarbinātības noteikumus un nosacījumus, piemēram, vienošanos par līgumu vai naudas kompensāciju, strādājot saskaņā ar īpašu grafiku. Par šiem jautājumiem jāvienojas individuāli vai kolektīvi saskaņā ar praksi un kārtību atsevišķās dalībvalstīs vai atbilstošajos nodarbinātības sektoros.. Turklāt, lai kāds darba grafiks būtu plānots, saglabājas darba devēja atbildība par strādājošo veselību un drošību, un darba devēja rīcībā jābūt līdzekļiem, lai nodrošinātu to, ka netiek nodarīts kaitējums viņu veselībai un drošībai;

1.8 uzskata, ka šobrīd iespēja pagarināt atskaites periodu, ko izmanto aprēķiniem par vidējo darba stundu skaitu nedēļā, pastāv vienīgi atsevišķās darba vietās, uz kurām attiecas izņēmumi, vai ja ir iespējams šādā gadījumā vienoties par kolektīvā līguma noslēgšanu. Tādēļ Komiteja vēlētos steidzami pieņemt tādu pieeju, ka tiek uzskaitītas gada laikā nostrādātās darba stundas, jo īpaši nozarēs, kur produktu un pakalpojumu pieprasījumu lielā mērā ietekmē gadalaiku maiņa. Tas būtu vērtīgs ieguldījums konkurētspējas programmas īstenošanā;

1.9 atzīmē, ka noteikums par to strādnieku vidējā darba laika aprēķināšanu, kuri nodarbināti saskaņā ar īsāka termiņa līgumiem, ir tāds pats, kādu šobrīd piemēro strādājošajiem, kas strādā mazāk par standarta 4 mēnešu atskaites periodu;

1.10 konstatē, ka priekšlikums par kompensējošas atpūtas nodrošināšanu aizstāj EKT nolēmumu *Jaeger* lietā par to, ka kompensējošā atpūta jāpiešķir nekavējoties. Tas kliedētu tiesas sprieduma radīto neizpratni. Lielākoties 72 stundas ir saprātīgs laika periods, kura pieķirt kompensējošo atpūtu;

1.11 atzīmē, ka Komisijas priekšlikumos gan ir paredzēts saglabāt strādājošo tiesības vienoties par maksimālās vidējās 48 stundu darba nedēļas nepiemērošanu dalībvalstīs, kas izmanto šo iespēju, tomēr atsevišķās darba vietās šī iespēja būtu atkarīga no kolektīvajiem līgumiem. Ja šī priekšlikumu daļa tiks ņemta vērā, tai būtu nepieciešams plašāks skaidrojums, jo saskaņā ar to atsevišķi darbinieki varētu piekrist nepiemērošanas iespējai arī bez kolektīvā līguma. Tātad nav pietiekami skaidrs, kādos gadījumos piemērot šo iespēju. Piemēram, var paredzēt to, ka šo iespēju dalībvalstīs piemēro tikai mazie darba devēji, kam tradicionāli nav plašas darba koplīgumu slēgšanas struktūras, piemēram, Apvienotajā Karalistē. Šī iespēja varētu izrādīties noderīga arī visās tajās jaunajās dalībvalstīs, kurās nav tik labi attīstīta sociālā dialoga, tajā skaitā koplīgumu slēgšanas procedūra;

1.12 piekrīt, ka lēmums atteikties no vidējās maksimālās 48 stundu darba nedēļas ir katra atsevišķa strādājošā brīva izvēle, un darba devēji nedrīkst viņus piespiest to darīt. Ir jābūt atbilstošiem aizsardzības mehānismiem, lai novērstu šādu piespiešanu, bet jāparedz arī papildpasākumi, lai nodrošinātu strādājošo veselības un drošības aizsardzību atteikšanās gadījumos;

1.13 novēro to, ka jau tiek piemēroti vairāki nosacījumi attiecībā uz atsevišķu strādnieku nepiekrišanas gadījumiem 48 stundu darba nedēļai; tomēr dažos nosacījumos nav paredzēta nekāda acīmredzama darbinieku turpmāka aizsardzība, un tādēļ minētie nosacījumi jāatceļ vai to piemērošana jāatstāj dalībvalstu ziņā;

1.14 uzskata, ka prasība par to, ka atteikšanās iespēja paredzama ne ilgāk kā uz vienu gadu un pēc tam tā ir pagarināma, radītu nepatiesu iespaidu, ka atteikšanās iespēja ir noteikta uz vienu gadu, kaut arī faktiski attiecīgās personas var katrā laikā anulēt savu atteikšanos;

1.15 atzīst, ka noteikums par jebkuras vienlaicīgi ar darba līgumu parakstītas nepiekrišanas spēkā neesamību nodrošinātu zināmu aizsardzību darbiniekiem, kuri pretējā gadījumā varētu justies piespiesti nepiekrist. Tomēr atsevišķi darba ņēmēji, uzsākot darba gaitas pie jauna darba devēja, var vēlēties strādāt ilgāk, lai gūtu papildu ienākumus, tātad jābūt skaidrībai, kurā nodarbinātības periodā darbiniekam ir tiesības nepiekrist. Tas būtu īpaši svarīgi gadījumos, kad darbiniekiem ir īstermiņa darba līgumi, kas saistīti ar sezonālā darba apjoma pieaugumu.

Pieņemot arī to, ka nav vienotas izpratnes par pārbaudes laika definīciju, papildnosacījums par to, ka darba ņēmējs nedrīkst parakstīt nepiekrišanu pārbaudes perioda laikā, radīs ne vien interpretācijas jautājumus, bet arī liegs šim darbiniekam iespēju gūt papildu ienākumus;

1.16 vērš uzmanību uz nepieņemamo situāciju, ko radījis jaunais priekšlikums. Darba ņēmējs, kurš saskaņā ar koplīgumu izvēlējies iespēju atteikties no 48 stundu darba nedēļas, nedrīkst strādāt vairāk par 65 stundām jebkurā no nedēļām. Tādējādi gan tiek atzīts, ka tas ir ārkārtīgi liels darba stundu skaits, ko nedrīkstētu uzskatīt par normu, tomēr tas nozīmē sekojošo: darba ņēmējs, kurš ir atteicies no 48 stundu darba nedēļas, nedrīkst strādāt vairāk par 65 stundām jebkurā no nedēļām, bet darba ņēmējs, kurš nav atteicies un uz kuru līdz ar to attiecas nosacījums par maksimālo vidējo 48 stundu darba nedēļu, drīkst to darīt. Turklāt, ja darba ņēmējs strādā uzņēmumā, kur koplīgumi netiek parakstīti, un kurā nav arī darbinieku pārstāvniecības, bet viņš ir individuāli izvēlējies atteikšanās iespēju, uz viņu neattieksies maksimālais 65 stundu skaits nedēļā;

1.17 uzskata, ka papildnosacījums par detalizētu visu stundu uzskaiti darbiniekiem, kuri ir vienojušies par nepiekrišanu, papildinās birokrātiju, un labāks risinājums būtu noteikt direktīvā darba devēja saistības pret kompetentām iestādēm katrā dalībvalstī. Šīs iestādes būtu tiesīgas iestrādāt šos nosacījumus vispārējā dalībvalsts veselības un drošības stratēģijā un saistībās attiecībā pret darba devējiem.

2. **Reģionu komitejas ieteikumi**

Reģionu komiteja iesaka

Steidzama rezolūcija

2.1 Komisijai, Parlamentam un Padomei steidzami rast risinājumu saistībā ar iesniegtajiem priekšlikumiem, lai Darba laika direktīvā ieviestu skaidrību un pārliecību;

Darba laika definīcija

2.2 akceptēt jauno darba laika definīciju, kas papildināta ar divām laika kategorijām: "dežūra" un "dežūras neaktīvā daļa", t.i., dežūras laikā, kas attiecas uz laika posmu, kad darbiniekam ir jābūt savā darba vietā, lai veiktu darbu vai pienākumus pēc darba devēja pieprasījuma, dežūras neaktīvā daļa netiks ieskaitīta kā darba laiks, izņemot gadījumus, ja dalībvalstis lemj citādi vai par šo jautājumu tiek noslēgts koplīgums. Tos periodus dežūras laikā, kad darbinieks faktiski veic darbu, klasificēs kā darba laiku;

Atskaites periodi par vidēji nedēļā nostrādāto stundu skaitu

2.3 pieņemt Komisijas priekšlikumu par to, ka dalībvalstīm, ja tās vēlas, tiek dota iespēja noteikt visiem strādājošajiem standarta atskaites periodu līdz 12 mēnešiem ar noteikumu, ka darbiniekiem, kuru darba līgums noslēgts uz noteiktu laiku, atskaites periods nedrīkst būt garāks par darba līgumu, ja tas noslēgts uz laiku, kas ir īsāks par gadu;

Kompensējošā atpūta

2.4 kaut arī Komisijas priekšlikums par to, ka gadījumos, kad strādājošajiem netiek nodrošinātas tiesības uz ikdienas un iknedēļas atpūtu, viņiem saprātīgā laika periodā, kas nevar būt ilgāks par 72 stundām, jāpiešķir attiecīgs kompensējošās atpūtas laiks, nozīmē būtisku EKT *Jaeger* lietas sprieduma rezultātā radušās situācijas uzlabojumu, nopietni apsvērt iespēju paredzēt ilgāku laika periodu kompensējošās atpūtas piešķiršanai, lai ņemtu vērā plašu nozaru un darba metožu spektru. Turklāt 17. pantā vajadzētu paredzēt iespēju pagarināt termiņu saskaņā ar attiecīgās valsts praksi, tiesību aktiem vai koplīgumu;

Individuāla iespēja atteikties no 48 stundu darba nedēļas

2.5 uzskata, ka gadījumā, ja dalībvalstis vēlas veicināt plašāku uzņēmējdarbību, jaunradi un aktīvu pilsoniskumu un vienlaikus sekmēt personu darba un privātās dzīves līdzsvarotību, pakāpeniski jāpārtrauc iespēja dalībvalstīm pēc darba ņēmēja vēlēšanās nepiemērot noteikumu par vidējo maksimālo 48 stundu darba nedēļu, lai īstenotu iniciatīvas iepriekš minēto centienu veicināšanai;

2.6 uzsvērt Komisijas priekšlikumu par to, ka iespēja nepiekrist 48 stundu maksimumam būtu izmantojama vienīgi tad, ja ir paredzēta koplīgumā vai divpusējā līgumā, kas noslēgts starp nozarēm nacionālajā vai reģionālajā līmenī, vai atbilstoša līmeņa kolektīvajos līgumos;

Papildnoteikumi par 48 stundu noteikuma nepiemērošanu uz individuālas vienošanās pamata

2.7 noteikti atbalstīt Komisijas centienus nodrošināt, lai tie darba ņēmēji, kas atsakās no 48 stundu darba nedēļas, to darītu pēc brīvas gribas un zinātu, ka viņi pēc izvēles var atkāpties no šīs vienošanās;

2.8 tādēļ saglabāt sekojošie nosacījumus:

— ir jāsaņem darba ņēmēja piekrišana,

— nevienam darba ņēmējam nedrīkst rasties neizdevīga situācija tādēļ, ka viņš/viņa nepiekrīt atteikties no 48 stundu darba nedēļas.

2.8.1 atcelt sekojošus nosacījumus:

— šī piekrišana ir spēkā ne ilgāk kā gadu, tas ir, tai ir jābūt atjaunojamai

— neviens darba ņēmējs nestrādā vairāk par 65 stundām jebkurā no nedēļām, ja vien koplīgumā nav noteikts citādi.

2.8.2 atcelt vai atstāt dalībvalstu ziņā šādu nosacījumu piemērošanu saskaņā ar tajās pastāvošo praksi un kārtību un, ņemot vērā to atbilstību valsts tiesiskajām un darba attiecību sistēmām:

— piekrišana, kas dota individuālā darba līguma parakstīšanas laikā vai pārbaudes perioda laikā, ir spēkā neesoša;

— darba devējs uzglabā jaunākos atskaišu datus par visiem darba ņēmējiem, kuri devuši savu piekrišanu, un viņu reāli nostrādāto stundu skaitu;

— uzskaites dati ir kompetentu iestāžu rīcībā, kas veselības aizsardzības un drošības apsvērumu dēļ var aizliegt vai ierobežot maksimālā nedēļas darba stundu skaita pārsniegšanu;

— darba devējs pēc kompetento iestāžu pieprasījuma sniedz informāciju par faktisko stundu skaitu, ko nostrādājuši attiecīgie darba ņēmēji.

Briselē, 2005. gada 14. aprīlī.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par finanšu instrumentu videi (LIFE+)

(2005/C 231/11)

REĢIONU KOMITEJA,

ŅEMOT VĒRĀ priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par finanšu instrumentu videi (LIFE+) *KOM(2004) 621 galīgā red. — 2004/0218 (COD);*

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Komisijas 2004. gada 1. oktobra lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 175. panta 1. punktu konsultēties ar Komiteju šajā jautājumā;

ŅEMOT VĒRĀ tās priekšsēdētāja 2004. gada 26. maija lēmumu uzticēt Ilgtspējīgas attīstības komisijai sagatavot atzinumu;

ŅEMOT VĒRĀ Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam: *"Natura 2000* finansējums" *KOM(2004) 431 galīgā red.*;

ŅEMOT VĒRĀ savu atzinumu par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Kopienas darbības programmu vides jomā "Vide 2010.: mūsu nākotne, mūsu izvēle", kā arī priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Kopienas darbības programmas vides jomā 2001. — 2010. gadam izveidošanu *KOM(2001) 31 galīgā red. — CdR 36/2001 fin* [1];

ŅEMOT VĒRĀ atzinumu par Eiropas Komisijas paziņojumu *"Mūsu kopīgās nākotnes celšana. Politiskie izaicinājumi un budžeta iespējas paplašinātajā Savienībā laikā no 2007. līdz 2013. gadam" KOM(2004) 101 galīgā red. — CdR 162/2004 fin*;

ŅEMOT VĒRĀ tās Ilgtspējīgas attīstības komisijas 2005. gada 1. martā pieņemto atzinuma projektu (*CdR 253/2004 rev. 1*) (ziņotāja: *Michèle EYBALIN* kdze, Ronas-Alpu reģiona padomniece (F, ESP));

59. plenārajā sesijā, kas notika 2005. gada 13. un 14. aprīlī, (14. aprīļa sēdē) vienbalsīgi pieņēma šādu atzinumu:

---

[1] OV C 357, 14.12.2001, 44. lpp.

Reģionu komitejas uzskati un ieteikumi

1. **Vispārīgi apsvērumi**

REĢIONU KOMITEJA

1.1 piekrīt Eiropas Komisijas uzskatam, ka instrumentu LIFE+ nedrīkst skatīt nošķirti no ES finansiālās palīdzības pasākumu visaptveroša pārskata, kā arī dažādu Eiropas vides politikas aspektu īstenošanas nosacījumiem, tomēr uzskata, ka būtu bijis vēlams veikt:

— pilnīgu Kopienas finansiālās palīdzības videi apkopojumu, novērtējot katra finansējuma veida lietderību un ietekmi attiecībā uz tā konkrētajiem un Kopienas secīgo vides darbības plānu vispārējiem mērķiem;

— Eiropas sniegtās pievienotās vērtības novērtējumu projektiem, ko finansē šīs dažādās programmas (gan tās, ko tieši pārvalda Vides ģenerāldirektorāts, gan tās, kas saistītas ar citiem Kopienas finansējumiem), kā arī to saderību ar Vides ģenerāldirektorāta atbalstītajām programmām.

1.2 uzskata, ka Eiropas Komisijai būtu vajadzējis LIFE + regulas priekšlikumam pievienot dažādo Kopienas vides politikas prioritāšu praktiskai īstenošanai nepieciešamā finansējuma analīzi un šīs palīdzības novērtējumu attiecībā uz subsidiaritātes principu.

1.3 atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas centienus ieviest vienotu instrumentu, tomēr brīdina par pašreizējām grūtībām apzināt patiesās vides projektu finansēšanas iespējas, izmantojot dažādos finanšu instrumentus, kas darbosies laika periodā 2007.-2013., kā arī koordinēt dažādos finansējumus, kas paredzēti prioritātēm un citiem Kopienas atbalsta veidiem.

1.4 atzīmē, ka projekti, ko līdz šim finansēja sadaļā *LIFE* — Vide (projekti, kas attiecas uz rūpniecības vidi) un sadaļā *LIFE* — Trešās valstis, vairs nebūs tiesīgi saņemt *LIFE* + finansējumu un lūdz precizēt un nodrošināt vietu tai sadaļai, kas videi paredzēta programmās "Konkurētspēja un inovācija" un "Kaimiņattiecību instruments", kur šos projektus varēs finansēt 2007.- 2013. gadā.

1.5 uzskata, ka viss iepriekšminētais ir nepieciešams priekšnoteikums, lai ierosinātu tādu projektu saturu un nosacījumus, kas ir saskaņoti ar Eiropas vides politikas galvenajiem virzieniem (un ar Eiropas Vides aģentūras darbību); pretējā gadījumā *LIFE+* regulas priekšlikums tiks uztverts kā tāds, kas saistīts ar finansu aprēķiniem, kuru loģika ir grūti izprotama, un projektu izmantotājiem nebūs iespējams skaidri saskatīt, kā viņu iniciatīvas iekļaujas Kopienas prioritātēs.

1.6 atzīmē, ka LIFE+ projektā atbalstāmi ir tikai pētījumi, koncepcijas un plānošana, taču konkrētus īstenošanas pasākumus vairs nevar finansēt no LIFE programmas līdzekļiem. Visu svarīgāko atbalsta līdzekļu (struktūrfondu un fondu lauku attīstībai) apkopošana, ko tiecas panākt Komisija, noved pie trūkuma — konkurences ar ekoloģiskām iniciatīvām, kam noteikti citi uzdevumi.

2. **LIFE+ saturs un piemērošanas nosacījumi**

REĢIONU KOMITEJA

2.1 pauž satraukumu par Eiropas Komisijas izteikto vēlēšanos decentralizēt ļoti ievērojamu daļu *LIFE+* plānošanas un budžeta (75 % līdz 80 % finansējuma), nododot to dažādām dalībvalstīm un neiekļaujot decentralizācijas noteikumus un nosacījumus priekšlikuma tekstā.

2.2 brīdina, ka centieni pēc vienkāršošanas un lielāka elastīguma, kas ierosinājuši regulas priekšlikuma izstrādi, var novest pie Kopienas politikas atgriešanās pie "nacionalizācijas" un atzīmē, ka pirmo reizi kāda liela nozīmīgas Eiropas Komisijas iekšējās politikas atbalsta programma ir tik "nacionalizēta" bez jebkādas nepieciešamības, jo jau pastāv Eiropas finanšu līdzekļi, kas vietējā līmenī ļauj darboties vides labā.

2.3 neuzskata par pareizu, ka visi finansējamo darbību saskaņošanas elementi tiek novirzīti uz kādu no daudzgadējām stratēģiskajām programmām, kā arī uz ikgadējām darba programmām, un šajā sakarā uzsver, ka finansējuma nosacījumi (subsīdiju likmes, darbības un atbilstības kritēriji) regulas priekšlikumā nav precizēti.

2.4 lūdz precizēt Eiropas pievienotās vērtības jēdzienu un to, kā šo mērķi vajadzētu praktiski realizēt (arī izvēloties *LIFE+* un citu iespējamo Kopienas finansējumu atbalstāmos projektus); tādēļ uzsver nepieciešamību noteikt objektīvus kritērijus un izskatīt modulācijas iespēju attiecībā uz acīmredzamu Eiropas pievienoto vērtību.

2.5 atzīmē, ka priekšlikuma pamatojuma 3. daļā ir izteikta griba padarīt *LIFE+* par vienkāršotu un proporcionālu instrumentu un pauž cerību, ka šī samērība sapratīgi tiks piemērota piecās galvenajās finansiālā atbalsta asīs, zinot, ka jebkādu budžeta prasību gadījumā instruments *LIFE+* nedrīkst kļūt par tikai vienas Kopienas vides politikas daļas rīku. Šim saprātīgumam jāizpaužas abās Kopienas līmenī paredzētajās daudzgadējās programmās (2007. — 2009. un 2010. — 2013.), kā arī iespējamajās nacionālajās programmās.

2.6 tādēļ lūdz, lai Eiropas Komisija katrai prioritātes asij izskata minimālo saistību sliekšņa ieviešanas sekas un iespējamību.

2.7 pauž satraukumu par to, vai tiks saglabātas atsevišķu projektu prioritātes un iespējas, jo īpaši attiecībā uz *NATURA 2000* teritoriju un tīkla izveidošanas, kā arī virszemes ūdeņu ekoloģiskā stāvokļa uzlabošanas projektu finansējumu; uzskata, ka 2007. — 2013. gada finanšu plānā paredzētie finanšu instrumenti negarantē atbilstošu tīkla attīstību, un lūdz Eiropas Komisiju noskaidrot prasības un pieejamo (rezervēto) budžetu katrā no šiem finanšu instrumentiem (ELFLA, ERAF), kas atšķiras no LIFE+ un kur šiem projektiem varētu rast finansējumu.

2.8 īpaši lūdz Komisiju būtiski palielināt finanšu ietvaru, kas LIFE+ noteikts EUR 300 miljoni gadā, lai varētu nodrošināt atbilstību dažādajām prasībām un paredzēt minimālo procentuālo daļu, kas novirzīta tīkla *NATURA 2000* veidošanas uzsākšanai.

2.9 izsaka šaubas par intervences jomu daļā "Īstenošana un pārvaldība", kuras mērķis ir uzlabot attīstībai nepieciešamo "zināšanu bāzi" un vides politikas īstenošanu; neapšaubot šādu nepieciešamību, šķiet, ka šos finansējumus pamatā jānodrošina Eiropas Vides aģentūrai (EVA).

2.10 tādēļ aicina Eiropas Komisiju skaidrāk definēt šajā sakarā paredzēto rīcību, kā arī tās saskaņošanu ar EVA iniciatīvām un budžetu.

Briselē, 2005. gada 14. aprīlī.

3. **Vietējo un reģionālo pašvaldību iesaistīšana LIFE+ ieviešanā**

REĢIONU KOMITEJA

3.1 uzskata, ka izdevumiem, kas nākamajā finanšu plānā saistīti ar vides uzlabošanu, būtu jānodrošina efektīva, aktīva un papildinoša darbība ES līmenī, kas būtu kā svira darbībai nacionālajā, reģionālajā un vietējā līmenī, un uzsver, ka šo izdevumu vislielākā daļa attiecas uz reģionālo un vietējo līmeni un ka vietējās un reģionālās varas iestādes ir galvenās šo finansējumu veicējas;

3.2 tomēr uzskata, ka *LIFE+* nedrīkst būt vienkārši šos finansējumus papildinošs instruments, bet gan — tāpat kā pašreizējā *LIFE* instrumenta finansētajos projektos — tam jābūt finansējumam, kas virzīts uz iniciatīvām, kas Kopienas vides politikas jomā nes īpašu Eiropas pievienoto vērtību.

3.3 velta lielu vērību vietējo un reģionālo varas iestāžu dalībai ar vidi saistīto finansējumu programmu izstrādāšanā un īstenošanā; tomēr pauž satraukumu par to, ka šī loma regulas priekšlikumā nav skaidri un izteikti atzīta, lai gan Komisija izteikti vēlas decentralizēt *LIFE+* plānošanu un pārvaldi.

3.4 uzskata, ka atsevišķi instrumenta *LIFE+* īstenošanas nosacījumi būtu jāprecizē attiecībā uz noteikumiem, pēc kuriem LIFE+ gādātu par līdzfinansējuma mehānismu, iesaistot dalībvalstis, reģionālās vai vietējās varas iestādes, kā arī citus publiskos vai privātos pārstāvjus un šajā sakarā uzsver grūtības, kas jāsastop, atbrīvojot vairāku dalībnieku — jo īpaši privātajā sektorā — fondus vides projektiem ar zemu rentabilitāti, vienkārši balstoties uz brīvprātības principu.

3.5 tādēļ lūdz izpētīt elastīgas partnerības metodes un ieviest uz trīspusēju modeli balstītu pieeju, kas virzīts uz līgumdarba metodēm, politisko mērķu sasniegšanā iesaistot vietējo un reģionālo pārvaldi, lai ieviešanas mehānismus padarītu dinamiskākus.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par tēmu Priekšlikums Padomes Regulai par īpašiem pasākumiem lauksaimniecības nozarē Eiropas Savienības attālāko reģionu atbalstam

(2005/C 231/12)

REĢIONU KOMITEJA,

ŅEMOT VĒRĀ priekšlikumu Padomes Regulai par īpašiem pasākumiem lauksaimniecības nozarē Eiropas Savienības attālāko reģionu atbalstam [*KOM(2004) 687 galīgā red. -2004/0247 (CNS)*];

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Komisijas 2004. gada 28. oktobra lēmumu par nepieciešamību konsultēties ar Komiteju šajā jautājumā saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta 1. punktu;

ŅEMOT VĒRĀ tās priekšsēdētāja 2005. gada 20. janvāra lēmumu uzticēt Noturīgas attīstības komisijai izstrādāt šo atzinumu;

ŅEMOT VĒRĀ tās atzinumu par Komisijas ziņojumu attiecībā uz iecerētiem pasākumiem, lai īstenotu 299. panta 2. punktu — Eiropas Savienības attālākie reģioni *(KOM(2000) 147 galīgā red. — CdR 156/2000 fin* ([1]))

ŅEMOT VĒRĀ tās atzinumu par Komisijas priekšlikumiem regulu kopumam "*Noturīgas lauksaimniecības ilgtermiņa perspektīvas*" *(KOM(2003) 23 galīgā red. — CdR 66/2003 fin* ([2]));

ŅEMOT VĒRĀ tās atzinumu par Komisijas paziņojumu attiecībā uz partnerības pastiprināšanu attālāko reģionu atbalstam *(KOM(2004) 343 galīgā red. — CdR 61/2004 fin)*;

ŅEMOT VĒRĀ Komisijas paziņojumu par "Partnerības pastiprināšanu attālāko reģionu atbalstam — bilance un perspektīvas"*(KOM (2004) 543 galīgā red.);*

ŅEMOT VĒRĀ tās atzinuma projektu *(CdR 509/2004 rev.1)*, kuru 2005. gada 1. martā pieņēma Noturīgas attīstības komisija. Ziņotājs: *Schoelcher* mērs ***Alfred ALMONT* kgs** (FR, ETP)

UN UZSKATOT,

1. ka attālākie reģioni, kuri par tādiem atzīti saskaņā ar līguma 299. panta 2. punktu, kopš 2001. gada lauksaimniecības nozarē izmanto Kopienas īpašu atbalsta shēmu šiem reģioniem — "salu un sevišķi nomaļo reģionu īpašu iespēju programmu" –, kuras aizsākumi rodami Padomes 1989. gada lēmumā;

2. ka šīs programmas, kas iekļaujas Kopienas attālāko reģionu atbalsta politikas kontekstā, galvenokārt paredz pasākumus, lai uzlabotu ražošanas apstākļus un lauksaimniecības produktu tirdzniecību šajos reģionos;

3. ka, neskatoties uz šo īstenojamo pasākumu nepieciešamību un efektivitāti, nepārtauktie strukturālie apgrūtinājumi (it īpaši atkarība no nedaudzajām ražošanas nozarēm, piegādes centru un nozīmīgu tirgu ģeogrāfiskā nošķirtība un tādējādi radušās papildu izmaksas, nespēja saražot nepieciešamo pārtiku), ar kuriem sastopas attālākie reģioni, pilnībā pamato nepieciešamību turpināt un nostiprināt šīs programmas, it īpaši, īstenojot atbalsta pasākumus, kas saistīti ar cilvēku patēriņam paredzētu produktu un dzīvnieku barības izejvielu piegādi un ar šo reģionu tautsaimniecības attīstības pamatelementu — dārzeņkopības kultūru un lopkopības nozaru attīstību;

([1]) OV C 144, 16.05.2001, 11. lpp
([2]) OV C 256, 24.10.2003, 18. lpp

4. ka saskaņā ar Komisijas 2004. gada maija ziņojumu par "Partnerības pastiprināšanu attālāko reģionu atbalstam" "kopējās lauksaimniecības politikas 2003. gada reformas īstenošanai ir nepieciešams, no vienas puses, nodrošināt atvēlēto resursu stabilitāti, lai saglabātu atbalstu attālākajiem reģioniem un, no otras puses, panākt vislielāko decentralizāciju šo programmu lēmumu pieņemšanā un vadības noteikumu atvieglošanā";

5. ka ieteiktā reforma, kuru plānots ieviest pirms pašreizējā perioda beigām 2007. gadā, domājams, neskars iesākto programmu izpildi un neradīs finansiālus zaudējumus reģioniem, kuri saņem līdzekļus šīs programmas ietvaros, neskatoties uz ieplānoto atsevišķu pasākumu izpildes laiku.

6. ka, attiecīgajās programmās piedāvājot balstīt atvēlētā budžeta asignējumu postenim "piegāde" uz novecojušām atsaucēm par 2001. — 2003. gada vidējiem rādītājiem, Komisija patiesībā nelabvēlīgi iespaido šos reģionus, turklāt arī neievēro faktu, ka 2001. gadā jaunais tiesiskais ietvars nestājās spēkā, kā arī neievēro potenciālo piegādes pieprasījuma palielināšanos un tādējādi nespēj garantēt sistēmas attīstībai nepieciešamo elastīgumu;

7. ka ieteiktā reforma izmaina ne tikai pārvaldības pasākumus, bet arī programmu juridisko formu, apvienojot 3 Regulas — 1452/2001, 1453/2001, 1454/2001 — un izveidojot vienu kopēju Regulu;

8. ka galvenais ir uzraudzīt, lai Komisijas ieteiktais instrumenta pārvaldības veids nav pretrunā ar *POSEI* pamata mērķiem un principiem, it īpaši tādiem jēdzieniem kā:

   a. kompensācija par apgrūtinājumiem, kas saistīti ar ģeogrāfisko attālumu,

   b. atbalsts ekonomisku darbību diversifikācijai lauksaimniecības nozarē,

   c. diversifikācijas iespēju attīstīšana vietējās nodarbinātības atbalstam,

   d. spēja sevi nodrošināt ar pārtiku;

9. ka programmu izmantotāju dalībvalstu vietējām un reģionālajām varas iestādēm ekonomiski teritoriālajā attīstībā ir galvenā loma un ka Kopienas intervences pasākumiem šīs Regulas uzskaitītajās jomās ir jāatbilst vietējā mērogā īstenotajai attīstības politiku;

savā 59. plenārajā sesijā, kas notika 2005. gada 13. un 14. aprīlī, (14. aprīļa sēdē) pieņēma šādu atzinumu.

1. **Reģionu komitejas viedoklis**

REĢIONU KOMITEJA

1.1. **uzskata**, ka šī Regula, kas īpaši attiecināma uz ES attālākajiem reģioniem, jāpamato tikai ar vienu Līguma 299. panta 2. punktu, kas veido juridisko pamatu, atļaujot pieņemt attālāko reģionu atbalsta īpašus pasākumus, kuri iekļaujas kopējās lauksaimniecības politikā;

1.2. **atzinīgi novērtē** faktu, ka Komisija atzīst partnerības nostiprināšanas nepieciešamību ar reģionālām un vietējām varas iestādēm, lai ar šo reģionu lauksaimniecības attīstības atbalsta vietējo programmu starpniecību labāk varētu atpazīt attiecīgo reģionu rakturojošas problēmas;

1.3. **uzsver**, ka programmu pārvaldībā, īstenojot intervences pasākumus lauksaimniecības nozares jomā, tomēr nevajadzētu paredzēt dalībvalstu un attālāko reģionu varas iestāžu konstitucionālo kompetenču pārdali;

1.4. **uzskata**, ka pēc Komisijas vēlmes veicamā pārvaldības nosacījumu vienkāršošanai, tiecoties panākt iespējami lielāku decentralizāciju, ir jānotiek paralēli ar procedūru un it īpaši plānošanas, novērtēšanas, pārraudzības, piemērošanas un programmu kontroles procedūras atvieglošanu dalībvalstīm un saņēmējiem;

1.5. **uzstāj,** ka pārvaldības nosacījumu vienkāršošanas mērķis nav pašos pamatos mainīt programmas, ne arī ietekmēt pasākumu pastāvīgumu un adresātu; līdz ar to jādod dalībvalstīm iespēja izmantot pēc iespējas elastīgāku pieeju, nosakot un, ja nepieciešams, pielāgojot programmās noteiktos pasākumus un palīdzības apjomu;

1.6. **uzstāj**, ka reforma programmu īstenošanā nedrīkst ietekmēt nepieciešamo finansiālā atbalsta apjomu; tādā gadījumā apsveramā budžeta stabilizācija neatbilst programmu pamatā esošajam attīstības jēdzienam;

1.7. **uzskata**, ka Kopienas atbalstu attālāko reģionu apgādes nodrošināšanai nedrīkst samazināt attiecībā pret pašreizējo situāciju piedāvāto novecojušo atsauču dēļ, bet gan tieši pretēji — darbība jābalsta uz 2004. gadu Francijas aizjūras departamentu gadījumā un uz 2002., 2003., 2004. gada vidējiem rādītājiem Madeiru, Azoru un Kanāriju salām, un atkarībā no vajadzību izmaiņām jāveic pakāpeniska budžeta asignējuma pielāgošana, īpaši ņemot vērā bieži vien nevienlīdzīgu trešo valstu konkurenci;

1.8. **atgādina**, ka, lai radītu labāku palīdzību saņemt tiesīgo nozaru pārredzamību laikā, Kopienas atbalsta pasākumi vietējām ražotnēm jāskata ilgtermiņā, uzliekot tirgus dalībniekiem ilglaicīgas saistības; līdz ar to nepieciešams, lai plānotās programmas būtu daudzgadīgas;

1.9. **vēlas**, lai pasākumu finansiālā atbalsta apjoms būtu elastīgāks un lai budžeta asignējumus būtu iespējams pielāgot dažādiem pasākumiem un dažādos programmu izstrādes gados, ņemot vērā virkni faktoru, īpaši ekonomiskos (tirgus svārstības u.tml.) un klimatiskos (ciklonus, viesuļvētras, sausumu u.tml.) faktorus, kuri var ietekmēt pasākumu īstenošanu;

1.10. **pieprasa**, lai, pamatojoties uz Padomes 2003. gadā apstiprinātajiem KLP reformas nosacījumiem, Komisija palielinātu atvēlēto budžeta asignējumu Regulas priekšlikuma III sadaļā uzskaitītajiem "pasākumiem vietējo ražotņu atbalstam", ņemot vērā vietējo ražotņu attīstību.

1.11. **uzskata,** ka minētā atbalsta shēma lauksaimniecības ekonomikas diversifikācijai un tādu darbības virzienu attīstībai, kas strauji palielinās nodarbinātību vietējā līmenī, nedrīkst ietekmēt lauksaimniecības uzņēmumus, kuri izmanto izejmateriālus, uz kuriem attiecas īpaša piegādes kārtība, vienīgi pašu vajadzībām un tradicionālajam eksportam, jo, ņemot vērā attālo reģionu nelielo teritoriju un noieta tirgu, šāda shēma minētajiem uzņēmumiem nenodrošina atbilstošas iespējas brīvā tirgus un pieaugošas konkurences apstākļos.

2. **Reģionu komitejas ieteikumi:**

Pirmais ieteikums

Pirmā norāde

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36., 37. pantu un 299. panta 2. punktu.	ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpai ~~tā 36., 37. pantu un~~ 299. panta 2. punktu.

Pamatojums

299. panta 2. punkts sastāv no piemērota juridiskā pamatojuma, kas ļauj īstenot šajā Regulas projektā ieteiktos pasākumus, kuri īpaši attiecināmi uz attālākajiem reģioniem. Attālākajiem reģioniem šis pantam ir jābūt vispārējam juridiskajam pamatam, jo tas vien, ka šis pants ir iekļauts Līguma tekstā, nozīmē, ka tas atbilst ES noteiktajiem kohēzijas mērķiem un nekādi nekaitē ES integritātei.

Otrais ieteikums

II sadaļa

Īpašā piegādes kārtība

2. pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
1. Ar šo ievieš īpašu piegādes kārtību lauksaimniecības produktiem, kas uzskaitīti šīs regulas I pielikumā un kam ir būtiska nozīme attiecībā uz lietošanu uzturā, pārstrādi un kā lauksaimnieciskās ražošanas resursiem attālākajos reģionos.	1. Ar šo ievieš īpašu piegādes kārtību lauksaimniecības produktiem, ~~kas uzskaitīti Eiropas Kopienas dibināšanas līguma I pielikumā un~~ kam ir būtiska nozīme attiecībā uz lietošanu uzturā, pārstrādi un kā lauksaimnieciskās ražošanas resursiem attālākajos reģionos, un kuri būtu jādefinē konkrētās daudzgadu programmās, ko iztrādā un iesniedz katra dalībvalsts.

Pamatojums

Komisijas priekšlikuma 1. pielikumā ietverts produktu saraksts, uz kuriem attiecas īpaša piegādes kārtība, un priekšlikuma 5. panta 2. punkts paredz, ka šos sarakstus var pārskatīt saskaņā ar komitejas procedūru.

Referenta priekšlikums ir ierobežojošāks par Komisijas priekšlikumu, jo no tā izslēgti vairāki produkti, uz kuriem pašlaik attiecas īpaša piegādes kārtība.

Atbilstoši Komisijas mērķiem vienkāršot minēto kārtību un piešķirt dalībvalstīm lielāku rīcības brīvību, ir ieteicams šādu sarakstu izveidot tikai tad, kad, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts ieteikumu, programma tiks apstiprināta.

Trešais ieteikums

4. pants 2. punkts

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
2. Pirmajā punktā minēto ierobežojumu nepiemēro attālākajos reģionos pārstrādātiem produktiem, realizējot īpašās piegādes kārtības produktus:	2. Pirmajā punktā minēto ierobežojumu nepiemēro attālākajos reģionos pārstrādātiem produktiem, realizējot īpašās piegādes kārtības produktus:
a) kuri eksportēti uz trešām valstīm vai nosūtīti uz pārējo Kopienas daļu daudzumu robežās, kuri atbilst tradicionālai nosūtīšanai vai tradicionālai eksportēšanai. Šos daudzumus un saņēmējas trešās valstis noteikusi Komisija saskaņā ar 26. panta 2. punktā paredzēto procedūru, pamatojoties uz vidējo sūtījumu vai eksporta daudzumu 1989., 1990. un 1991. gadā;	~~a) kuri eksportēti uz trešām valstīm vai nosūtīti uz pārējo Kopienas daļu daudzumu robežās, kuri atbilst tradicionālai nosūtīšanai vai tradicionālai eksportēšanai. Šos daudzumus un saņēmējas trešās valstis noteikusi Komisija saskaņā ar 26. panta 2. punktā paredzēto procedūru, pamatojoties uz vidējo sūtījumu vai eksporta daudzumu 1989., 1990. un 1991. gadā;~~
b) kuri nosūtīti uz trešām valstīm reģionālās tirdzniecības ietvaros, ievērojot noteiktos noteikumus saskaņā ar 26. panta 2. punktā paredzēto procedūru;	~~b) kuri nosūtīti uz trešām valstīm reģionālās tirdzniecības ietvaros, ievērojot noteiktos noteikumus saskaņā ar 26. panta 2. punktā paredzēto procedūru;~~
c) kuri nosūtīti no Azoru salām uz Madeiru un otrādi.	c) ~~kuri nosūtīti no Azoru salām uz Madeiru un otrādi.~~
Uz šādi eksportētajiem produktiem nav attiecināmi nekādi eksporta atmaksājumi.	Uz šādi eksportētajiem produktiem nav attiecināmi nekādi eksporta atmaksājumi.

Pamatojums

Minētais ierobežojums var radīt ievērojamus šķēršļus attālākajiem reģioniem. Attālo reģionu lauku apvidu ilgtspējīga attīstība daļēji ir atkarīga no tādu lauksaimniecības uzņēmumu esamības, kas var radīt pievienotu vērtību vietējiem produktiem un, radot jaunas darba vietas, sekmējot inovāciju un ieviešot jaunas kultūras un praksi, būtu nozīmīgs attīstības virzītājspēks.

Attālāko reģionu nelielās teritorijas un nelielais noieta tirgus ir nopietns šķērslis lauksaimniecības uzņēmumu attīstībai brīvā tirgus un pieaugošās konkurences apstākļos.

Ceturtais ieteikums

5. panta 2. punkts

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
2. Piegādes programmas apstiprina atbilstīgi 26. panta 2. punktā noteiktajai kārtībai. Komisija atbilstīgi šai pašai kārtībai var pārskatīt I pielikumā uzskaitīto produktu sarakstu atkarībā no attālāko reģionu vajadzību attīstības.	2. Piegādes programmas apstiprina atbilstīgi 26. panta 2. punktā noteiktajai kārtībai ~~Komisija atbilstīgu šai pašai kārtībai var pārskatīt I pielikumā uzskaitīto produktu sarakstu~~ atkarībā no attālāko reģionu vajadzību attīstības.

Pamatojums

Lai nodrošinātu tālāku instrumenta vienkāršošanu, kā to vēlas Komisija, un nodrošinātu dalībvalstīm maksimālu rīcības brīvību, mēs uzskatām, ka programmas plānošanas posmā atbilstīgo produktu saraksts ir jāsagatavo katrai dalībvalstij. Komisija var turpināt kontrolēt dalībvalstu izveidotos sarakstus programmas pieņemšanas posmā, nosakot produktus, daudzumu un atbalsta līmeni. Ir jāturpina apspriesties ar dalībvalstīm atbilstoši komitejas procedūrai, saskaņā ar kuru tiek apstiprinātas piegādes programmas.

Piektais ieteikums

8 bis pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
	Cukurs Periodā, kas norādīts Padomes Regulas (EK) Nr. 1260/2001 10. punkta 1. apakšpunktā, C-cukurs saskaņā ar minētās Regulas 13. punktu, kas atbilstoši Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2670/81 attiecīgajiem noteikumiem ticis eksportēts un ievests patēriņam Madeirā un Kanāriju salās kā baltais cukurs ar kodu NC 1701 vai Azoru salās kā jēlcukurs ar kodu NC 1701 12 10, saskaņā ar šīs Regulas nosacījumiem pieprasījuma prognožu ietvaros ir atbrīvots no ievedmuitas saskaņā ar 3. pantu.

Pamatojums

Padomes Regulas priekšlikumā jāiekļauj ar Komisijas Regulu Nr. 127/2005 grozītais 18. pants no Komisijas Regulas Nr. 20/2002, kas nodrošina iespēju ievest C-cukuru Kanāriju salās, Madeirā un Azoru salās. Tā kā Padomes regulas priekšlikumā attiecībā uz jaunajiem *POSEI* jau ietverti daudzi aspekti, kas būs vēlākās īstenošanas regulas saturā, ir lietderīgi iekļaut šo pantu *POSEI* regulas priekšlikumā, lai arī turpmāk piedāvātu tiesisko nodrošinājumu C-cukura importam minētajos visattālākajos reģionos.

Sestais ieteikums

III sadaļa

Atbalsta pasākumi lauksaimniecības ražotnēm

9. pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
1. Ir izveidotas Kopienas **attālāko reģionu** atbalsta programmas, kuras satur īpašus pasākumus to vietējo **lauksaimniecības ražotņu** atbalstam, uz kurām atteicas EK Līguma II sadaļas **trešā daļa**.	1. Ir izveidotas Kopienas ilgtermiņa **attālāko reģionu** atbalsta programmas, kuras satur īpašus pasākumus to vietējo **lauksaimniecības ražotņu** atbalstam, uz kurām atteicas EK Līguma II sadaļas **trešā daļa**.

Pamatojums

Programmas izstrāžu loģika pasākumu attīstībā paredz loģiskas darbības. Tādās nozarēs kā dārzeņkopība un lopkopība nepieciešamas pārredzamas ilgtermiņa darbības, un programmas jāattiecina arī uz visu laika posmu nākamajam programmu izstrādes periodam — 2007.-2013. gadam.

Septītais ieteikums

12. a) pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
Kopienas atbalsta programma satur: a) attiecīgās lauksaimniecības ražošanas situācijas kvantitatīvu aprakstu, ņemot vērā pieejamos novērtēšanas rezultātus, kas parāda atšķirības, trūkumus un attīstības potenciālu, izmantotos finanšu resursus un galvenos rezultātus pasākumiem, kas uzsākti Padomes Regulas (EEK) Nr. 3763/91, Padomes Regulas (EEK) Nr. 1600/92, Padomes Regulas (EEK) Nr. 1601/92, Regulas (EEK) Nr. 1452/2001, Regulas (EEK) Nr. 1453/2001 un Regulas (EEK) Nr. 1454/2001 ietvaros.	Kopienas atbalsta programma satur: a) attiecīgās lauksaimniecības ražošanas situācijas kvantitatīvu aprakstu, ņemot vērā pieejamos novērtēšanas rezultātus, kas parāda atšķirības, trūkumus un attīstības potenciālu, izmantotos finanšu resursus un galvenos rezultātus pasākumiem, kas uzsākti ~~Padomes Regulas (EEK) Nr. 3763/91, Padomes Regulas (EEK) Nr. 1600/92, Padomes Regulas (EEK) Nr. 1601/92,~~ Regulas (EEK) Nr. 1452/2001, Regulas (EEK) Nr. 1453/2001 un Regulas (EEK) Nr. 1454/2001 ietvaros;

Pamatojums

Lai sagatavotu Komisijas pieprasīto novērtējumu, nav nepieciešams izdarīt atsauces līdz pat 1991. gadam, jo Komisija 2000. gadā pirms Regulu— 1452/2001, 1453/2001 un 1454/2001 pieņemšanas jau bija izstrādājusi programmu novērtējumu.

Dalībvalstīm nav jāuzņemas izpildīt šīs saistības.

Tādējādi kopš 1991. gada īstenoto pasākumu ietekmes novērtējums būtu pretrunā ar Regulas priekšlikumu par vienkāršošanu un tas nozīmīgi apgrūtinātu dalībvalstu uzdevumu izpildi. Jāatzīmē, ka ir svarīgi, lai *POSEI* pasākumu novērtējums tiktu attiecināts uz to īstenošanas attiecīgo periodu kopš pēdējo Regulu pieņemšanas, proti, 2002., 2003., un 2004. gada.

Astotais ieteikums

12. d) pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
d) pasākumu īstenošanas kalendāru un norādošu visaptverošu finanšu tabulu, kurā apkopoti sniedzamie resursi.	d) pasākumu īstenošanas kalendāru un norādošu visaptverošu finanšu tabulu, kurā apkopoti sniedzamie resursi; budžeta elastība ir apsverama vienas programmas pasākumiem visas programmas laikā.

Pamatojums

Attālāko reģionu īpašā situācija, galvenokārt tirgu nenozīmīgums un atkarība no pavisam nedaudzajām tautsaimniecības nozarēm uzliek būtiskas savstarpējas atkarības saistības ar šo programmu saistītajām nozarēm. Lai šīm nozarēm varētu radīt visas attīstības iespējas mērķu sasniegšanā un, atsaucoties uz vadības instrumentu vienkāršošanas centieniem un to efektivitātes nodrošināšanu, jāatzīst nepieciešamība pēc iespējami lielākas budžeta elastības vienas programmas pasākumiem visam attiecīgajam periodam.

Devītais ieteikums

19. panta 2. punkts

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
2. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1493/1999 19. panta 1. punkta noteikumiem, vīnogas, kas iegūtas no aizliegto vīnogulāju šķirņu hibrīdu varietātēm (Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton, Herbemont), kas izaudzētas Azoru salu un Madeiras reģionos, var izmantot vīna ražošanai, kuru drīkst izplatīt vienīgi šajos reģionos.	2. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1493/1999 19. panta 1. punkta noteikumiem, vīnogas, kas iegūtas no aizliegto vīnogulāju šķirņu hibrīdu varietātēm (Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton, Herbemont), kas izaudzētas Azoru salu un Madeiras reģionos, var izmantot vīna ražošanai, kuru drīkst izplatīt vienīgi šajos reģionos.
Portugāle līdz 2006. gada 31. decembrim uzsāk pakāpenisku to zemes gabalu apstrādes pārtraukšanu, kas apstādīti ar aizliegto vīnkoku šķirņu hibrīdu varietātēm, vajadzības gadījumā izmantojot atbalstu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 1493/1999 II sadaļas III nodaļā.	Portugāle līdz ~~2006~~. 2013. gada 31. decembrimuzsāk pakāpenisku to zemes gabalu apstrādes pārtraukšanu, kas apstādīti ar aizliegto vīnkoku šķirņu hibrīdu varietātēm, vajadzības gadījumā izmantojot atbalstu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 1493/1999 II sadaļas III nodaļā.

Pamatojums

Ņemot vērā reģiona kalnaino reljefu (88 % zemes ir nogāzes ar vairāk kā 16 % slīpumu) un lauku saimniecību struktūru (vidējais saimniecības teritorijas lielums ir mazāks par 0,4 ha, tās izvietotas uz vairākiem ļoti maziem zemes gabaliem), jāatzīst, ka vīna dārzu pārstrukturēšana ir gan fiziski grūts, gan dārgs process. Ņemot vērā vīnogu audzēšanas lielo sociāli ekonomisko nozīmi minētajā reģionā, ir svarīgi pagarināt to vīna dārzu, kuros tiek audzētas aizliegtās vīnogulāju šķirnes, pārstrukturēšanas termiņu.

Desmitais ieteikums

20. panta 4. punkts

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
4. Atkāpjoties no Padomes Regulas (EK) Nr. 2597/97 2. un 3. panta, Madeirā ir atļauta sterilizēta piena ražošana no Kopienas izcelsmes piena pulvera vietējā patēriņa vajadzību robežās, ņemot vērā, ka šis pasākums nodrošina vietējā piena savākšanu un noietu. Šis produkts paredzēts tikai vietējam patēriņam.	4. Atkāpjoties no Padomes Regulas (EK) Nr. 2597/97 2. un 3. panta, Madeirā ir atļauta sterilizēta piena ražošana no Kopienas izcelsmes piena pulvera vietējā patēriņa vajadzību robežās, ņemot vērā, ka šis pasākums nodrošina vietējā piena savākšanu un noietu. Šis produkts paredzēts tikai vietējam patēriņam.
Komisija pieņem šī punkta piemērošanas kārtību saskaņā ar 26. panta 2. punktā noteikto kārtību. Šī kārtība tieši nosaka iegūtā vietējā svaigā piena daudzumu pirms tā pārstrādāšanas sterilizētā pienā, kas minēts pirmajā daļā.	Komisija pieņem šī punkta piemērošanas kārtību saskaņā ar 26. panta 2. punktā noteikto kārtību. Šī kārtība tieši nosaka iegūtā vietējā svaigā piena daudzumu pirms tā pārstrādāšanas sterilizētā pienā, kas minēts pirmajā daļā; minētais daudzums ir obligāts gadījumos, ja vietējai produkcijai nav garantēta noieta.

Pamatojums

Šī grozījuma mērķis ir nodrošināt, lai reģionā saražotajam pienam vienmēr būtu noiets, un piešķirt vietējai piensaimniecības nozarei lielāku rīcības brīvu svaigā piena un no piena pulvera iegūtā piena ražošanas pārvaldē.

Piena minimālā daudzuma noteikšana rada šķēršļus minētajā nozarē. Piemēram, Madeiras piensaimniecības nozarē vietējais saražotā piena daudzums nav pietiekams, lai segtu pašlaik spēkā esošo procentuālo apjomu.

Vienpadsmitais ieteikums

24. pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
1. Šajā regulā paredzētie pasākumi, izņemot 16. pantā noteiktos, veido operācijas, kas paredzētas lauksaimniecības tirgus stabilizēšanai Padomes Regulas (EK) Nr. 1258/1999 2. panta 2. punkta nozīmē.	1. Šajā regulā paredzētie pasākumi, izņemot 16. pantā noteiktos, veido operācijas, kas paredzētas lauksaimniecības tirgus stabilizēšanai Padomes Regulas (EK) Nr. 1258/1999 2. panta 2. punkta nozīmē.
2. Kopiena finansē šīs Regulas II un III sadaļā paredzētos pasākumus ikgadējās summas līmenī, kas vienāds ar: — FAD: 84,7 miljoni eiro, — Azoru salām un Madeirai: 77,3 miljoni eiro, — Kanāriju salām: 127,3 miljoni eiro.	2. Kopiena finansē šīs Regulas II un III sadaļā paredzētos pasākumus ikgadējās summas līmenī, kas ~~vienāds ar~~ aprēķināta, pamatojoties uz 2004. gada atsauces perioda izmaksām īpašās piegādes kārtības finansēšanai FAD, uz 2002., 2003., un 2004. gada vidējo rādītāju Azoru salām, Madeirai un Kanāriju salām, un izdevumu griestiem, kas piemērojami attiecībā uz vietējām ražotnēm sniedzamo atbalstu. — ~~FAD: 84,7 miljoni eiro,~~ — ~~Azoru salām un Madeirai: 77,3 miljoni eiro,~~ — ~~Kanāriju salām: 127,3 miljoni eiro.~~
3. II sadaļā paredzētajām programmām piešķirtās ikgadējās summas nevar būt lielākas par šādām summām: — FAD: 20,7 miljoni eiro, — Azoru salām un Madeirai: 17,7 miljoni eiro, — Kanāriju salām: 72,7 miljoni eiro.	~~3. II sadaļā paredzētajām programmām piešķirtās ikgadējās summas nevar būt lielākas par šādām summām:~~ — ~~FAD: 20,7 miljoni eiro,~~ — ~~Azoru salām un Madeirai: 17,7 miljoni eiro,~~ — ~~Kanāriju salām: 72,7 miljoni eiro.~~

Pamatojums

Pamatojoties uz novecojušām atsaucēm par 2001.-2003. gadu un nosakot budžeta asignējumu attiecībā uz piegādes kārtību, Komisija neievēro finansiālā asignējuma progresu, kas 2004. gadā ir īpaši nozīmīgs, kā arī 2001. gada *POSEI* programmas reformas rezultātā radīto izmaiņu ietekmi. Vidējā rādītāja piemērošana labāk atspoguļo patieso situāciju un samazina neraksturīgo gadu vai apstākļu ietekmi. Atsauces perioda no 2002. gada līdz 2004. gadam izmantošana būtu loģiskāka nekā Komisijas priekšlikumā minētā atsauces perioda (2001/2003) piemērošana, jo minētajos gados tika īstenota 2001. gada *POSEI* programmas reforma. 2002.-2004.gadu vidējais rādītājs labāk atspoguļo Madeiru, Azoru un Kanāriju salu patieso situāciju.

2003. gada 30. jūnija Luksemburgas Kompromisa rezultātā attālākiem reģioniem vairs netika piemērots tiešais atbalsts lopkopības nozarē un tika nolemts īstenot jaunu īpašu programmu "vietējo ražotņu atbalsta pasākumiem", kā to paredz šās Regulas projekts. Programmai atvēlētā budžeta sadalījuma noteikšanas pamatā ir KTO pēdējā gada laikā izdarītie maksājumi lopkopībā saskaņā ar Regulas 1782/2003 147. panta nosacījumiem.

Šis ir brīdis, lai FAD īpašai piegādes kārtībai pielietotu tādu pašu aprēķina sistēmu, atvēlot budžeta asignējumu, kas atbilstu pēdējā — 2004. gada apjomam saskaņā ar īpašu šo salu attīstību. Ir nepieciešams pārskatīt ar šo pantu piešķiramo budžeta līdzekļu atbilstību.

Divpadsmitais ieteikums

26. pants

Komisijas ieteiktais teksts	RK grozījums
1. Komisijai palīdz Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. pantu, izņemot šīs regulas 16. panta īstenoanu, kurā Komisijai palīdzēja Lauksaimniecības struktūru un lauku attīstības komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 1260/1999 50.pantu.	1. Komisijai palīdz Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 144. pantu, izņemot šīs regulas 16. panta īstenoanu, kurā Komisijai palīdzēja Lauksaimniecības struktūru un lauku attīstības komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 1260/1999 50.pantu. Attiecībā uz fitosanitārajām programmām, kā to paredz 18. pants, Komisijai palīdz pastāvīgā fitosanitārā komiteja, kas izveidota ar Lēmumu (EK) Nr. 76/894.

Pamatojums

Ņemot vērā piemērojamās fitosanitārās programmas un atbilstības nodrošināšanu ar komitejas procedūrām fitosanitāro programmu apstiprināšanai, kā to paredz 18. pants, ir nepieciešams tās iesniegt izvērtēšanai pastāvīgajai fitosanitārajā komitejā un nevis komitejā, kura atbildīga par tiešajiem maksājumiem.

Briselē, 2005. gada 14. aprīlī

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par Brīvības, drošības un tiesiskuma telpu: reģionālo un vietējo varas iestāžu nozīme, ieviešot Hāgas programmu

(2005/C 231/13)

REĢIONU KOMITEJA,

ŅEMOT VĒRĀ Biroja 2004. gada 15. jūnija lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta 5. daļu uzdot Konstitucionālo lietu un Eiropas pārvaldes komisijai sagatavot atzinumu par tēmu *Brīvības, drošības un tiesiskuma telpu: reģionālo un vietējo varas iestāžu nozīme, ieviešot Hāgas programmu;*

ŅEMOT VĒRĀ Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam "*Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa: Tamperes programmas novērtējums un perspektīvie orientējošie norādījumi*" *(COM(2004) 401 final)* un Eiropas Komisijas 2004. gada 2. jūnija lēmumu apspriesties ar Reģionu komiteju;

ŅEMOT VĒRĀ 2004. gada 29. oktobrī parakstīto Līgumu par Konstitūciju Eiropai un brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidi, līguma I daļa (I–42. pants) un III daļa (no III-257. līdz III–277. pantam);

ŅEMOT VĒRĀ Eiropadomes 2004. gada 4. un 5. novembra Briseles sanāksmes secinājumus (1492/04), saskaņā ar kuriem tika pieņemta jauna vairākgadu programma, kas pazīstama kā Hāgas programma, lai nākamajos piecos gados nostiprinātu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu;

ŅEMOT VĒRĀ RK atzinumu par tēmu "*Brīvības, drošības un tiesiskuma vietējā un reģionālā dimensija*" *(CdR 61/2003 fin* [1]*);*

ŅEMOT VĒRĀ RK atzinumu par tēmu "*Likumpārkāpumu profilakse Eiropas Savienībā*" *(CdR 355/2003 fin* [2]*);*

ŅEMOT VĒRĀ RK atzinuma projektu par tēmu "*4. ziņojums par Eiropas pilsonību un Eiropas Komisijas paziņojumu par Pamattiesību aģentūru*" (ziņotāja: *Du Granrut* kdze, Pikardijas reģionālās padomes locekle, FR/ETP) *(CdR 280/2004);*

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Parlamenta ieteikumu Padomei un Eiropadomei par turpmāko brīvības, drošības un tiesiskuma telpu *(A6-0010/2004);*

ŅEMOT VĒRĀ RK atzinuma projektu *(CdR 223/2004 rev. 1)*, ko Konstitucionālo lietu un Eiropas pārvaldes komisija pieņēmusi 2005. gada 3. martā (ziņotājs: *Risto Koivisto* kgs, Tamperes reģionālās padomes priekšsēdētājs, Pirkkalas mērs (FI/ESP));

1) TĀ KĀ vietējā un reģionālā dimensija ir svarīga, lai īstenotu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu;

2) TĀ KĀ Hāgas programmas mērķi lielā mērā saskan ar vietējo un reģionālo varas iestāžu uzdevumiem;

savā 2005. gada 13. un 14. aprīļa 59. plenārajā sesijā (14. aprīļa sanāksmē) pieņēma šādu atzinumu.

1. Reģionu komitejas piezīmes

REĢIONU KOMITEJA,

a) *Vispārīgās piebildes*

1.1 uzskata, ka Hāgas programma ir samērīga un tāpēc uzskatāma par labu pamatu brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidei. Komiteja tomēr gribētu norādīt, ka programmā nav pietiekami ņemta vērā vietējo un reģionālo varas iestāžu nozīme brīvības, drošības un tiesiskuma telpas īstenošanā;

1.2 atzīmē to, ka daudzas no dalībvalstu reģionālajām un vietējām varas iestādēm ir atbildīgas par likumdošanu un tās ieviešanu tieslietu, policijas un iekšlietu jomā un ka vietējās un reģionālās varas iestādes nodrošina daudzus vispārējās nozīmes pakalpojumus, kas palīdz aizkavēt noziedzību un veicināt sociālo un ekonomisko integrāciju;

1.3 uzsver nepieciešamību pēc tālākas šī jautājuma virzības un atzīmē, ka sākotnējā Tamperes programma vēl aizvien ir būtiska, jo Tamperes programmā paredzēto mērķu un to papildinājumu pilnīgai īstenošanai arī turpmāk jābūt Savienības rīcības pamatā;

[1] OV C 73, 23.03.2004, 41. lpp

[2] OV C 43, 18.02.2005, 10. lpp.

1.4 atzīmē to, ka cieņa pret demokrātiju, cilvēktiesībām un tiesu sistēmu, kā arī uz pašpārvaldi un pilsoņu neatkarību balstīta pieeja ir pamatnosacījumi drošas un taisnprātīgas sabiedrības izveidei;

1.5 uzsver to, ka brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidei nepieciešama vispārēja sociālā attīstība, kas veicinās minēto mērķu sasniegšanu, jo brīvības, drošības un tiesiskuma telpu nevar radīt, balstoties vienīgi uz policijas kontroli un citiem kontroles pasākumiem;

1.6 norāda, ka programma, kas sagatavota, lai izveidotu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, nebūs efektīva, ja netiks veiktas darbības, lai novērstu nedrošības cēloņus, kurus rada tādi faktori kā nevienlīdzība, jo brīvības, drošības un tiesiskuma telpu nevar izveidot vienīgi no augšas uz leju, balstoties uz plānotajiem pasākumiem, un tādēļ vietējām varas iestādēm ir galvenā nozīme, īstenojot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu Eiropā;

1.7 ir pārliecināta, ka reālu nozīmīga progresa pamatu saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu nodrošinās Līguma par Konstitūciju Eiropai spēkā stāšanās, jo tas vienkāršo balsošanas procedūru, pieņemot jaunus likumus, un piešķir lielāku nozīmi Eiropas Parlamentam;

b) *Pamattiesības un pilsonība*

1.8 uzskata par svarīgu Hāgas programmas paziņojumu par to, ka Pamattiesību hartas iekļaušana Konstitucionālajā līgumā uzliks Savienībai juridisku pienākumu ne vien cienīt, bet arī veicināt pamattiesību piemērošanu Savienībā;

1.9 plāno izteikt atbalstu ES Pamatttiesību aģentūras izveidošanai, kuras Padomē būtu jāiekļauj vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvis, jo pilsoņu un pamattiesības pirmām kārtām tiek realizētas tuvuma demokrātijas ietvaros;

c) *Patvēruma un migrācijas politika*

1.10 atzinīgi vērtē faktu, ka, stājoties spēkā Līgumam par Konstitūciju Eiropai, ES rīcībā būs līdzekļi pilnvērtīgas imigrācijas politikas izstrādei;

1.11 atzīmē, ka progress migrācijas jomā nav bijis pilnīgi apmierinošs, jo ne visas ierosinātās direktīvas ir īstenotas. Bez tam ir svarīgi faktiski efektīvi īstenot jau pieņemtās direktīvas;

1.12 uzsver nepieciešamību izveidot Eiropas līmeņa kontrolētas legālās migrācijas sistēmu, kas piedāvātu reālas perspektīvas turpmākajiem imigrantiem un parādītu izeju no izmisuma situācijas, kad imigranti vēršas pie noziedzīgiem grupējumiem, kas nodarbojas ar cilvēku nelikumīgu nogādāšanu pāri robežai;

1.13 atzīmē, ka nelegālās imigrācijas, kontrabandas, un cilvēku tirdzniecības — kas īpaši smagi skar sievietes un bērnus — kontrole ir svarīga sastāvdaļa visaptverošā pieejā imigrācijas jautājumiem. Jāturpina nelegālās imigrācijas un izraidīšanas un/vai repatriācijas jautājumu risināšanas iniciatīvas;

1.14 uzsver to, ka sadarbība ar trešām valstīm ir svarīga, lai novērstu nelegālo imigrāciju un cilvēku tirdzniecību, kā arī bēgļu aizsardzībā un legālajā migrācijā.

d) *Organizētās noziedzības un terorisma apkarošana un Eiropas pretnarkotiku stratēģija*

1.15 atzīmē, ka, apkarojot noziedzību un narkotikas un cīnoties pret terorismu, efektīvi pārrobežu kontroles pasākumi jāpapildina ar centieniem izprast un ietvert sociālās atstumtības un radikālisma cēloņus. Vietējo un reģionālo varas iestāžu veiktie pasākumi šai jomā ir īpaši svarīgi, nodrošinot iedzīvotājiem pamatpakalpojumus, projektējot drošus mājokļus un integrējot imigrantus;

1.16 atzinīgi novērtē Eiropadomes lēmumu iekļaut Hāgas programmā Eiropas Savienības Narkotiku stratēģiju 2005. — 2012. gadam un atbalsta mērķi ietekmēt narkotiku lietošanu un nelegālu tirdzniecību, uzsverot veselības aizsardzību, sociālo kohēziju un sabiedrisko drošību;

1.17 atbalsta priekšlikumu par dalībvalstu policijas un muitas dienestu savstarpējas sadarbības un informācijas apmaiņas palielināšanu valsts, reģionālajā un vietējo varas iestāžu līmenī.;

1.18 uzskata, ka terorisma apkarošanai un novēršanai arī turpmāk jābūt galvenajai prioritātei, un uzsver, ka jāizmanto efektīvāki līdzekļi, lai cīnītos pret terorisma finansēšanu. Lai apkarotu finanšu noziegumus, jāpalielina pārredzamība, lai būtu iespējams izsekot finanšu darījumiem.

e) *Tiesu iestāžu sadarbība*

1.19 pievienojas Eiropas Komisijas uzskatam, ka ir svarīgi pastiprināt ES tiesību aktu vispārēju ieviešanu un dalībvalstu tiesu iestāžu sadarbības efektivitāti;

1.20 atgādina, ka lielākā daļa Eiropas Savienības tiesību aktu ir ieviesti vietējā un reģionālajā līmenī.

f) *Robežu kontrole*

1.21 atbalsta Kopienas robežkontroles fonda izveidošanu;

1.22 atzinīgi novērtē Hāgas programmā pausto nostāju, kas vērsta uz ārējo robežu kontroles efektivitātes uzlabošanu;

1.23 atzīmē to, ka jautājumus par brīvību, tiesiskumu, ārējo robežu kontroli, terorisma apkarošanu un iekšējo drošību nevar risināt atsevišķi;

1.24 uzskata, ka lēmums izveidot Eiropas operatīvās sadarbības pārvaldes aģentūru pie ārējām robežām ir savlaicīgs un ka jāgarantē pietiekami saimnieciskie un citi resursi, lai aģentūra 2005. gada 1. maijā varētu pilnībā uzsākt darbu.

g) *Pasākumu finansēšana*

1.25 norāda uz to, ka nav iespējams pienācīgi īstenot rīcības plānu par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ja pasākumiem nav pietiekama finansējuma;

1.26 atzinīgi novērtē to, ka *Paziņojumā par paplašinātas Eiropas Savienības politikas uzdevumiem un budžeta līdzekļiem laika periodā no 2007. līdz 2013. gadam* Eiropas Komisija atzīmē brīvību, drošību un tiesiskumu kā pamatvērtības, kas ir Eiropas sabiedrības modeļa galvenās sastāvdaļas un padara Eiropas pilsonību par vienu no prioritātēm, kurām nākotnē piešķirams Eiropas Savienības finansējums, un pievienojas Komisijas uzskatam, ka Eiropas pilsonība kā politisks jēdziens atkarīga no brīvības, tiesiskuma, drošības un sabiedrisko labumu pieejamības.

2. **Reģionu komitejas ieteikumi**

REĢIONU KOMITEJA,

a) *Vispārēji ieteikumi*

2.1 atbalsta lēmumu turpināt Savienības darbību, lai sagatavotu programmu par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā būtu ietvertas sīki izklāstītas prioritātes un precīzs grafiks;

2.2 uzskata, ka ir būtiski programmas sagatavošanas procesā ņemt vērā vietējo un reģionālo varas iestāžu nozīmi, īstenojot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.

b) *Pamattiesības un pilsonība*

2.3 atzīmē to, ka cilvēktiesības un pamatbrīvības jāievēro visos pasākumos, kas paredzēti brīvības, drošības un tiesiskuma telpas radīšanai;

2.4 atzinīgi vērtē to, ka Hāgas programmā ir izvirzīts jautājums par to, lai stiprinātu no Savienības pilsonības izrietošās tiesibas, un stingri atbalsta no pilsonības izrietošo tiesību aizsardzību, jo ES pilsonības pilnveidošanai joprojām jābūt vienam no ES darbības pamatvirzieniem.

c) *Patvēruma un migrācijas politika*

2.5 atzīmē vietējo un reģionālo varas iestāžu būtisko lomu imigrantu sociālajā integrācijā un aicina nodrošināt pietiekamus līdzekļus minētajiem integrācijas pasākumiem;

2.6 atzīmē, ka imigrantu integrāciju spēcīgi ietekmē valstu tiesību akti un sociālais nodrošinājums un ka, pieņemot lēmumus par kopīgām Eiropas programmām, jāņem vērā attiecīgo valstu sistēmu atšķirības;

2.7 uzskata, ka ir svarīgi, lai valstu valdības arī turpmāk būtu atbildīgas par izlemšanu, vai trešo valstu pilsoņiem jāpiešķir darba atļaujas, un ka imigrācijai jāpamatojas uz dažādo nozaru faktiskajām darbaspēka vajadzībām un attiecīgajām dalībvalstīm; tā uzsver, ka pieļaujamā darba migrantu skaita noteikšana ir dalībvalstu kompetencē;

2.8 atzīmē, ka mobilitātes pakāpe Eiropas Savienībā nav pārāk augsta un ka uzmanība jāvelta mobilitātes paaugstināšanai ES noteiktās sistēmās un Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu brīvas pārvietošanās veicināšanai.

d) *Organizētās noziedzības un terorisma apkarošana un ES pretnarkotiku stratēģija*

2.9 uzskata, ka programmas krimināls tiesvedības daļā prioritāte piešķirama smagiem noziegumiem ar pārrobežu ietekmi, jo mazāk nozīmīgu un vietēja mēroga noziegumu apkarošana jāatstāj dalībvalstu tiesību aktu ziņā, tādējādi atzīstot, ka noziedzības profilakses politika joprojām ir joma, kurā ES var dot efektīvu ieguldījumu, ieviešot īstu "Eiropas pievienoto vērtību" valsts, reģionālā vai vietējā līmeņa pasākumos, un ka prioritāte piešķirama nevis krimināls tiesvedības sistēmas saskaņošanai, bet gan tiesas lēmumu savstarpējai atzīšanai;

2.10 atgādina, ka galveno mērķi garantēt pilsoņu drošību praksē nedrīkst izmantot pilsoņu pamattiesību aizskaršanai, un, lai to novērstu, aicina Eiropas Komisiju iesniegt priekšlikumu par personas datu aizsardzību cīņas pret terorismu ietvaros;

2.11 uzskata, ka narkotiku apkarošana turpināma vairākās frontēs, cenšoties samazināt gan pieprasījumu, gan piedāvājumu;.

2.12 atkārto savu ieteikumu, ka Eiropas Komisijai jāizveido atbalsta stratēģija esošajās programmās un, vajadzības gadījumā, jaunās programmās, lai papildinātu sociālās, pilsētplānošanas, izglītības un apmācību politikas iniciatīvas un vairotu sabiedrības līdzdalību un kopienas apziņu;

2.13 atkārto arī uzaicinājumu izveidot Eiropas Pilsētu drošības novērošanas centru kā palīgstruktūru, kas vāks, organizēs un apstrādās datus par noziegumu upuriem un nedrošības izpausmēm, veicinot un koordinējot pētījumus un izstrādājot darbības plānus. Minētie pasākumi būtu izmantojami ne tikai Eiropas Savienības kompetences jomās, bet arī reģionālo un vietējo partnerattiecību veidošanā;

2.14 atbalsta Eiropas Komisijas priekšlikumu par to, ka jaunajā Eiropas kaimiņattiecību un partnerattiecību dokumenta darbības jomā jāietver sadarbības stiprināšana tieslietās un iekšlietās, ieskaitot jautājumus par patvērumu un migrācijas plūsmām, kā arī terorisma un organizētās noziedzības ierobežošanu un novēršanu.

e) *Tiesu iestāžu sadarbība*

2.15 pieprasa reģionālo un vietējo varas iestāžu pārstāvju ciešu iesaisti plānošanā un pasākumu īstenošanā, kad pieņemtie tiesību akti par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu stājas spēkā attiecīgās valsts mērogā;

2.16 iesaka pievērst īpašu uzmanību savstarpējās atzīšanas principa veicināšanai tiesu iestāžu sadarbības jomā un pilsoņu un iestāžu iespēju iegūt informāciju par citu valstu tieslietu sistēmām un struktūrām uzlabošanai;

f) *Robežkontroles*

2.17 uzskata, ka gadījumos, kad ir pienācīgs pamatojums un, izvērtējot katru gadījumu atsevišķi ir lietderīgi veikt specifiskus pasākumus, lai saglabātu tradicionālās robežšķērsošanas plūsmas uz Eiropas Savienības ārējām robežām, neizraisot drošības apdraudējumu pilsoņiem un garantējot ES ārējo robežu ar kaimiņvalstīm, kā arī robežu starp dalībvalstīm, kuras vēl nav atcēlušas robežkontroli uz to kopējām robežām, aizsardzību;

g) *Pasākumu finansējums*

2.18 mudina Eiropas Komisiju pēc iespējas īsā laikā nodrošināt finansēšanas līdzekļus, kas vajadzīgi brīvības, drošības un tiesiskuma telpas īstenošanai, tai skaitā nodrošinot, lai tiktu ievērotas vietējo un reģionālo varas iestāžu finansējuma prasības, izstrādājot noteikumus par finansēšanas līdzekļiem;

2.19 iesaka iekļaut finansējuma programmās atbilstošu atbalstu vietējo un reģionālo varas iestāžu pasākumiem imigrantu integrācijai un atzīmē, ka finansējuma izmantošanas nosacījumi nedrīkst būt pārāk stingri, jo no integrācijas viedokļa praksē īpaši neefektīvi tie ierobežojumi, kas noteikti, pamatojoties uz imigrāciju;

2.20 iesaka, lai programmās būtu paredzēta iespēja dalībvalstu vietējo un reģionālo varas iestāžu amatpersonu apmaiņai, jo tas būtu labākais veids, kā veicināt labas prakses izmantošanu;

2.21 atzīmē, ka vietējām un reģionālajām iestādēm jābūt iespējai piedalīties to struktūru darbā, kas atbild par finansēšanas programmu pārvaldību;

2.22 uzsver to, ka finansēšanas programmu un struktūrfondu atbalstam brīvības, drošības un tiesiskuma telpas īstenošanā jābūt saderīgam un savstarpēji papildinošam un ka šī mērķa sasniegšanai Komisijas dažādajiem attiecīgajiem ģenerāldirektorātiem cieši jāsadarbojas finansēšanas programmu sagatavošanā;

2.23 aicina Eiropas Komisiju sagatavot visaptverošu saziņas stratēģiju par brīvības, drošības un tiesiskuma telpas finansēšanas iespējām, lai personām, kas atbild par izpildes pasākumiem, ir tieša pieeja informācijai par dažādiem finansēšanas avotiem.

Briselē, 2005. gada 14. aprīlī.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB